

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE 1966

Årsskrift

ÅRSSKRIFT 1966

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES
ELEVFORENING

*Forside, titelblad og vignetter
tegnat af Uni Bartram, Hillerød.*

Forord

Dette elevskrift, eller årsskrift – ligner sådan set de foregående. Men alligevel er det bemærkelsesværdige sket. For første gang kan vi placere ansvaret fuldt ud. Vi kan næppe afvise det. Thi det må være vort. For første gang redigerer elevforeningens bestyrelse deres eget årsskrift. Og denne gang vil mange kokke ej fordærve maden. Højest én vil gøre så.

Vedkommende må dog absolut dele eventuel ære med de mange bidragydere, som han er megen tak skyldig. – Jeg siger jer alle tak, fordi I har bakket elevforeningen, undertegnede og Den Jyske Idrætsskole så godt op. Og dermed været med til at bevare og forny kontakten mellem gamle elever og vor skole.

Med disse ord ønsker elevforeningens bestyrelse ved sin udsendelse af årsskrift 66 sine medlemmer, venner og dem på skolen et godt nyt år.

O. S.

FOR SKABELLEN AF
DEN JYSKE LÆRERSKULE
SVEND AAGE THOMSEN
SATTES DETTE MÜNDE
PÅ HANS NEMME LIGE
ELEV
DEN 12. JUNI 1911
VENER

Svend Aage Thomsen in memoriam

*»Fæ dør, frænde dør,
selv dør vi til sidst;
ét ved jeg, som aldrig dør,
mindet om død mands dåd.«*

Eddakvad.

Ved elevmødet den 10. juli 1966 blev mindestenen over Den Jyske Idrætsskoles skaber, Svend Aage Thomsen, afsløret. Jeg er blevet anmodet om her i årsskriftet at fortælle lidt om baggrunden for mindestenen og det, der ligger bag rejsningen af Den Jyske Idrætsskole.

Det gør jeg gerne.

Lad mig først sige, at jeg kun har været én af de mange, der har arbejdet med denne sag, og at de tanker, jeg har gjort mig, derfor ikke nødvendigvis er fællesnævner for alle de, der har arbejdet med.

Mange er de, der – i kortere eller længere tid – har haft mulighed for at opholde sig på Den Jyske Idrætsskole og har følt sig tiltrukket af den fred, skønhed og harmoni, der er en del af dette sted. Personligt har jeg det sådan, at jeg, når jeg kommer på et fremmed sted, er interesseret i at kende lidt til stedets historie. Som oftest er det ikke umiddelbart muligt at finde frem til et steds historie. En sten eller en inskription kan lede én på sporet.

De fleste af de smukke skoler og institutioner, der i disse år rejses i vort land, er anonyme i den forstand, at der bag ved rejsningen står en bestyrelse eller offentlig myndighed. Det er et træk i den udvikling, vi er inde i, at den enkelte ikke har mulighed for på eget ansvar og risiko at rejse en skole med de krav, der nødvendigvis må stilles i dag.

Svend Aage Thomsen var ung i en tid, da store brydninger gik hen over Europa. Et fælles træk i mange vestlige lande var, at man ikke havde fundet frem til en statsform, der tilstrækkeligt effektivt kunne gribe ind i samfundets

forhold. Man stod i mange situationer hjælpeløse overfor kaos og tilfældige begivenheder, der var i stand til at ryste et samfund fra hinanden. Det positive, der kunne siges om den situation, var, at den enkelte, der havde mod, evner og dristighed, også havde større individuelle muligheder for at sætte noget i gang på egen hånd. Niels Bukh skabte sin store skole i Ollerup på den måde, at han lod sine elever bygge skolen. Pengene tjente han gennem sine opvisninger. Svend Aage var elev på Ollerup, og han havde en tanke om, at han kunne bygge sin skole på samme måde – dog, det var tiden løbet fra; men det var dog sådan, at da han en dag drøftede tankerne med sin far, sagde denne: »Ja, men så byg dig en skole.«

Svend Aage Thomsen var en stor idrætsmand. Først sidste år blev hans rekord i tikamp slået, og hans rekord i 110 m hækkeløb står endnu.

I skolens første årsskrift indleder Svend Aage Thomsen med disse ord:

»Kærlighed til idrætten har været med til at give mit liv indhold. Utallige er de herlige timer, jeg har tilbragt, hvor idrætter dyrkes – i selskab med gode kammerater.

Jeg står i gæld til idrætten, – måtte jeg gennem det arbejde, jeg har taget mig på, få lov til at betale lidt af på denne gæld.«

Som Svend Aage på idrætsbanen satte al sin vilje ind for at nå de mål, han havde sat sig som idrætsmand, sådan satte han også nu, da tanken om idrætsskolen begyndte at tage fast form, al sin vilje ind for denne nye opgave. Skolens motto er: »Hvor der er vilje, er der en vej.«

Der var mange vanskeligheder at overvinde med hensyn til byggeri under besættelsen; men på den anden side gav sammenholdet og samling om løsning af opgaver til gavn for dansk ungdom vel også en ideel baggrund for arbejdet med skolen. Det var betydeligt sværere senere at få skolen udvidet, end det var at komme i gang.

Det skal nævnes her, at Svend Aages familie på afgørende måde økonomisk og moralsk støttede skolen og sluttede op bag arbejdet på Den Jyske Idrætsskole.

Disse spredte træk, som her er nævnt, skrives for at præcisere, at selv om mange enkeltpersoner, Dansk Idrætsforbund og ikke at forglemme staten står bag skolen, så var denne skole ikke blevet til uden Svend Aage Thomsens skabende indsats og vilje til at nå de mål, han havde sat sig.

Svend Aage Thomsen var en handlingens mand. De store ord lå ikke for ham; ord uden dækning gav han ikke meget for. Måske lå her grunden til, at visse højskolekredse og folkelige organisationer ikke rigtig ville anerkende Svend Aage Thomsen til at begynde med. En mand, der ikke havde ordet i sit magt og kunne definere, hvad et folkeligt ungdomsarbejde gik ud på, kunne da ikke være en »rigtig« højskolemand. Man var bange for, at skolen skulle blive et træningscenter for topidrætsfolk; ministeriet forlangte da også, at der skulle ansættes en medforstander, for at skolen kunne anerkendes som højskole og komme under højskoleloven. Denne misforståelse blev dog gjort til skamme gennem det arbejde, der blev udført på skolen.

Det var et typisk træk for Svend Aage Thomsen, at det var de svageste elever, han gav sig mest af med. I bogen Fri Ungdom skriver han følgende, der på udmærket måde viser hans indstilling til idrætten.

»Idrætten er allemandseje, og idrætspladserne er et sted, hvor den fejrede sejrsvinder og den famlende begynder har lige ret til at komme og tage del i idrættens udøvelse og nyde godt af dens goder.«

Mange træk kunne fortælles om Svend Aage Thomsen, lad mig slutte dette med at sige. Vi bærer alle på minder om øjeblikke, hvor livet blev rigere i samvær med ham. Jeg har hele tiden skrevet om Svend Aage Thomsen. Det skal her siges, at Ingrid Thomsen har sin store andel i, at Den Jyske Idrætsskole ikke alene blev en skole, men at vi i meget høj grad kom til at opfatte »Den jyske« som et hjem, vi meget gerne vendte tilbage til, når vi havde lejlighed til det.

Ved Svend Aage Thomsens død i 1961, måtte det stå klart for os, at en periode var udløbet – en ny måtte komme.

En skole er noget mærkeligt noget.

Er den tom, siger den os intet. Det er de mennesker, der færdes på den, der giver den sit specielle ansigt. Megen bitterhed og uklarhed kunne være undgået, om alle havde spillet med åbne kort, og om man klart havde erkendt den enkle sandhed, at et menneske aldrig kan føre en andens arbejde uændret videre; men nødvendigvis må og skal præge skolen ud fra sine egne forudsætninger og indstilling til det arbejde, der skal gøres. Det tjener intet formål, at oparbejde et romantisk efterslæb der ikke er dækning for i virkeligheden.

Til elevmødet i 1961 blev der nedsat et udvalg med det formål at rejse et varigt minde over Svend Aage Thomsen. Det er rigtigt, som det er sagt, at skolen var et levende udtryk for det, Svend Aage skabte; for os, der har fulgt skolen fra dens første begyndelse og kender dens historie, er en mindesten ikke nødvendig. Men det har værdi fremover, at de, der kommer på skolen, har noget for øje, der kan minde dem om, at skolen ikke er en selvfølge, men resultatet af en mands fulde indsats.

Jeg vil gerne her rette en varm tak til alle – enkeltpersoner som organisationer – der gennem deres bidrag har muliggjort rejsningen af denne smukke mindesten.

Kun et navn skal nævnes her. Knud Nellemose. Tak, fordi du påtog dig opgaven. Tak, fordi du gav den døde granit liv og skabte dette smukke mindesmærke.

TALE VED AFSLØRINGEN AF MINDESTENEN DEN 10. JULI 1966

Det er med glæde jeg i dag kan byde velkommen til de mange, der er kommet for at overvære afsløringen af mindestenen over denne skoles skaber – Svend Aage Thomsen.

Der ligger gemt dybt i ethvert menneske en trang til at lege – til at drømme – til at skabe. Barnet leger – men bag legen ligger for barnet en dyb alvor – en ukuelig trang til at give drømmene liv – ud af fantasien at skabe virkelighed – og gennem legen udvikles menneskets skabende evne.

For de fleste af os går det sådan, at vi glemmer kunsten at lege, fordi livet stiller sine krav til os.

Svend Aage Thomsen bevarede evnen til at drømme og til – af drømmene – at skabe liv og virkelighed.

Livet lærte ham, at for at drømmen kunne blive til virkelighed, måtte der bagved være tro på, at det kunne lykkes; men han vidste også og viste i sin gerning, at drøm og handling hører sammen. Svend Aage Thomsen drømte stort; men han satte altid hele sin vilje og evne bag ved, og gennem drøm og handling skabte han.

Svend Aage glemte aldrig, at mennesket aldrig er skabende, når det står ene. Kun i samarbejde med og sammen med andre får livet mening, og først da er der mulighed for en skabende indsats.

Denne skole er rejst af mange; men uden Svend Aage Thomsens drømme og uden hans stærke tro og ukuelige vilje til at virkeliggøre drømmen, var denne skole ikke blevet til.

Jeg afslører denne sten og overdrager den til Den Jyske Idrætsskole.

Måtte den fremover minde de, der færdes her om den mand, der skabte denne skole – måtte noget af hans ildhu, idealisme og tro på det bedste i mennesket stedse være baggrund for den gerning, der øves her.

Thormod Petersen.

På kursus i København

Jeg vil gerne her i korte træk fortælle lidt om livet på et Københavnsk svømme-, danse- og gymnastikinstitut.

Jeg syntes, jeg trængte til at komme lidt væk fra det daglige og komme hen og få lært mere og se, hvordan andre gør og lære, hvad nyt der er kommet frem.

Jeg holdt mig til gymnastikken og dansen. De praktiske øvelser er vel nok det vigtigste, såvel i dans som gymnastik. Her kommer selve glæden frem, ved at man føler såvel sjæl som krop i en dejlig harmoni med hinanden. Men her føles også kammeratskabets store værdi, man er fælles om noget smukt og godt.

Men der var også megen teori, der måtte læres, disse timer var yderst interessante og alsidige.

Dansen deltes op i tre kategorier: De kunstneriske danse, hvortil hører balletten, menuetten og anstandsdansene. Så var der selskabsdansene med folkedans og sanglege, og endelig den moderne dans med standarddance og latinamerikanske danse. Det er morsomt at lære om, hvor og hvor-

ledes de er opstået og trængt ind i Danmark og fået sin udformning her.

Vil man være en dygtig danselærer kræver det en meget stor indsats fra elevens side. En danselærer skrev: Det er ikke nok, at man elsker at danse, eller man synes, det må være en vidunderlig levevej at danse sig gennem livet. Til »faget« hører der så mange egenskaber, at man bør tage alle forhold i betragtning, før man vælger netop den levevej.

Men gymnastikken var selvfølgelig det vigtigste. Såvel redskabs- og børnegymnastik som voksen- og motionsgymnastik blev vi grundigt instrueret i. Også her måtte læres megen teori. Som gymnastiklærer må man jo kende menneskelegemet og dets funktioner meget grundigt, for der må jo også tages hensyn dertil ved sammensætning af timeplan.

Gymnastikkens historie blev gennemgået, og det var meget interessant. I begyndelsen var det jo kun mændene, der drev legemsøvelser. Senere kom kvinderne ind i billedet, og de er jo kommet godt op på siden af mændene i vore dage. Også psykologien blev vi informeret om og blev klar over, at dette fag er en nødvendig del af uddannelsen.

En anden vigtig ting var, at der blev lejlighed til at lede gymnastik for såvel børn som voksne i København. Det var en udmærket form for uddannelse at have det sideløbende med undervisningen på instituttet. Vi havde også musikteori, hvor vi lærte de forskellige taktarter og at opbygge øvelser efter musik, som i dag har stor betydning.

Det var en god tid i København, og vi rejste derfra med endnu mere lyst til arbejdet, og den grundige undervisning af dygtige lærere og lærerinder gjorde, at vi fik mere selvtillid, også en god ting at have med i sit arbejde.

Vi er nu igen ude »hvor slaget skal slås«, og her er det vor opgave at prøve at give dét videre, som vi har modtaget. En ven skrev engang til mig om »kunsten at lære fra sig på«: Alle mennesker er som bekendt ikke støbt i samme form, vi må derfor tage hensyn til elevens standpunkt, opfattelsesevne, så vi på dette grundlag vælger øvelsernes art og sværhedsgrad.

Jeg var glad for, at jeg ofrede tid på dette kursus og håber, det må vise sig at være til nytte i mit daglige arbejde.

Med denne lille hilsen sender jeg alle gamle elever ønsket om en glædelig jul og get godt nytår.

Astrid Hartvig.

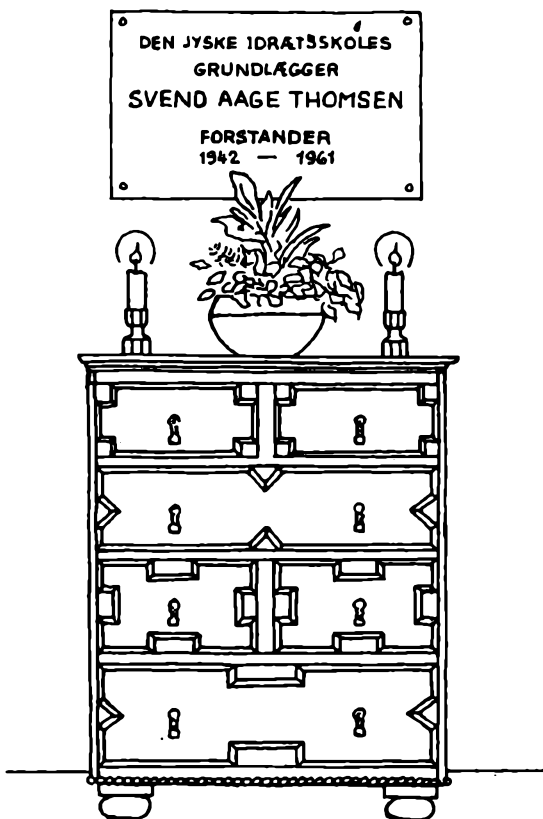

Kære gamle elever

Mine tanker går mange gange til jer og til skolen, – alle de dejlige minder derfra, hvor havde vi et rigt liv sammen med jer.

5 år er gået; tunge år for os, hvor man må kæmpe sig igennem livet og forsøge at finde en mening med det. Min kære familie og arbejdet har hjulpet mig; der var jo ikke andet end at tage fat.

Jeg er nu på Engelsholm Højskole som lærerinde. Jeg fik

min uddannelse derude i håndarbejde og stoftryk og blev bedt om at blive. Jeg begynder nu på 4. år. Arbejdet er meget interessant, og jeg er blevet mødt med megen venlighed og hjælpsomhed, som jeg ikke glemmer.

I ved vist, at Birthe blev gift med sin Bent for knap 5 år siden. De er stadig begge ansat ved Spedsbjerg Skole på Fyn og har det godt. – Bjarne har gået på Teknikum i Odense et år og skal nu begynde i 2. kl. Det er ret strengt, men han er jo voksen og ved, hvad det gælder. Bjarne har været forlovet med Susanne Westh i 1^{1/2} år.

Ja, så er jeg alene, det er ikke rart, men i weekenden kommer familien. Det er lyspunkter.

Jeg er Thormod og Lizzie og hele udvalget meget taknemlig for det store arbejde, de har gjort for at rejse så smuk en mindesten over Svend, og det var dejligt at se så mange af jer. Tak fordi I kom.

Jeg håber meget, at vi ses igen, på skolen eller her i mit hjem, Ørnevej 14, Vejle.

Jeg sender jer alle de venligste hilsner, jeres hengivne

Ingrid Thomsen.

En kommentar

Jeg er ikke rigtig forarget. Jeg er i hvert fald ikke forarget over forstander Broegård og hans kritik. Eller vist ej heller over hans kritikere. Dét på trods af at forargelse er så dejligt. Dét griber én, trækker én med og gi'r én en sag at gå for eller imod; kæmpe for eller bekæmpe med al menneskelig magt – derhjemme i dagligstuen!

På sin vis synes jeg – og jeg kan i hvert fald godt li' øl og piger – at forstander J. A. Broegård, Ollerup, her i marts-april sagde en hel del rigtigt i sin kritik af »visse« højskoler og disse skolers højskoleliv: » . . . der må selvfølgelig håndhæves en portion kontant og regulær disciplin; især for at flokkens »hale« ikke i løbet af en vinter skal drage flere og flere med ind i drysleri og slendrian – og eventuelle udskejelser. Det er ikke bare et spørgsmål om de to køns forhold til hinanden, det drejer sig om. Nej, det er også skolens arbejdsmoral, der står på spil . . . « – Til det svarede andre højskoler sure og forargede – »dén Broegård«! Men jeg har indtryk af, at alle ikke var lige ærlige, modige og realistiske. I hvert fald betvivler jeg kraftigt visse forstanderes – jeg tør ikke sige hvis – dementerende forkyndelser om et smukt moralsk højskoleliv, hvis sidste gerning for en dag var en stille aftensang. Min mistanke er blevet bekræftet i flere tilfælde. Gerne gennem samtaler med gamle og nuværende elever. Dermed har jeg ikke sagt, at det har været umoralsk og forkert, det der er foregået. Men absolut anderledes end forkyndelserne og dén af forstanderen oprindelig lagte linie. Altså et disciplinbrud, hvilket jeg skal komme nærmere ind på senere. – Og her har Broegård altså så ganske ret, men helt give ham min tilslutning kan jeg dog ikke. Det er der endog langt til; thi det er mit indtryk, at han ikke alene ønsker bestemte interesser af ungdommen, men også en bestemt moral. Jeg mener, fordi Broegård har fundet sit eget jeg og sin egen livsform, behøver det ikke at være rigtigt.

Men selvfølgelig skal der være hensynsfuld levemåde, god arbejdsmoral – og god moral i det hele taget. Men mon Broegård eller noget andet menneske er kompetent til for os alle at bestemme moralens art. Især næppe i en tid, hvor tingene og opfattelserne af disse ændrer sig så hurtigt. Mange af de ting, der for 10 år siden var umoralske er måske i dag nær det mest moralske.

Og når Broegård siger fyordet: orgier, så kommer vi nemt til at tale forbi hinanden; for hvad er et orgie? For nogen er ungdommelig kådhed allerede ved at være et orgie. En øl eller to er måske et orgie. Et kys på hendes bumsede pande et orgie. Afhængig af hvem der ser derpå. Altså ikke lige specielt på kysset, men livet på højskoler som sådan.

Og derfor er det hele for mig at se pillet fra hinanden. Der er næsten intet tilbage at holde sig til. Kun moral – som må have en hel del at gøre med hensynet til andre mennesker. Og som en sidegren dertil: arbejdsmoral – stadigvæk hensynet, plus en indsats efter evne fra skolen og elevens side.

Og der ud fra må hver skole så arbejde, lægge deres linie, – med »kontant og regulær disciplin« – i ret streng konsekvens; den vigtigste ting i al opdragelse. Thi afgørende er ikke: øl på værelserne, eller ikke øl på værelserne; men afgørende er respekten for et reglement. Hvor det reglement så end er placeret. Thi al liv kræver en fast disciplin, en grundbyggende hensynsfuld moral, en opdragelse, en konsekvens; et skelet, hvortil vi kan holde os og ud fra det leve hver vort eget liv – i hensynet til andre og samfundet, eller højskolen.

Men dér bliver fejlen i al opdragelse oftest gjort. Også hos forargede og sure højskoleforstandere. Det er nemlig uden tvivl en kæmpe misforståelse, at der i opdragelse – og især i den frie og frigjorte ikke skal være en retningslinie og en konsekvens ud fra førstnævnte. Jo større frihed, jo større krav til hver enkelt. For menneskene er nu engang skabt sådan, at vi skal have regler at rette os efter. I leg, i sport, på arbejdsplads, i fritid, i omgangen med andre, på skoler, i færdslen, i ægteskabet, og i samfundet i det hele taget.

Thi det er for naivt at tro, at vi kan klare os foruden. Le- gen og sporten må have sine regler, som en slags bremse for unoder. Det gør sig også gældende de andre steder. Og det er en misforståelse at tro, at vi er så store og ej spor egoisti- ske, at vi kan klare ægteskabets krav uden retningslinier, straffe og en officiel bestemt grundmoral, skabt ud fra hen- synet til et andet menneske. Og dermed er det sandelig og- så forkert at tro og mene, at man bare kan lukke unge men- nesker sammen og overlade det hele til medmenneskelighed, frihed og medfødte moralske hæmninger. Der må være en retningsgivende linie. Så derfor havde Broegård på sin vis ret, men derfor skal han ikke bestemme, hvor linien skal ligge. Det må være op til hver enkelt højskoleforstander – med eller uden forkyndelser! – bare de ser at få den lagt. Og fastholdt. Ikke alene for deres egen skyld, men allermest for elevernes.

Men – og det er jo en anden sag, og vist dog alligevel nær beslægtet; for at man helt rigtigt skal kunne rette sig ef- ter noget, må man føle noget. Nærmere karakteriseret: en ånd!

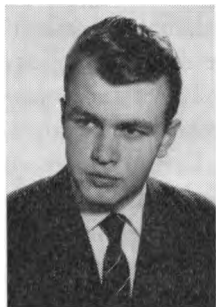
Og det var dog et væmmeligt ord.

Ove Sørensen.

Nyt fra »Den Jyske«

Tage Benjaminsen (59-60) ansat ved Den Jyske Idrætsskole fra nov. 66. Han fortæller selv:

Født og opvokset i København (Vanløse), besluttede ret hurtigt at ville være lærer – men var for ung til at begynde på et seminarium – tilbragte 1½ år på forsikringskontor – på grund af min interesse for idræt (atletik, fod- og håndbold og bordtennis) søgte jeg til: Den Jyske Idrætsskole i Vejle, hvor jeg var elev i vinteren 1959–60 – traf mange gode

kammerater, som jeg stadig vedligeholder forbindelsen med gennem en vandrebo. – Startede på Frederiksberg Seminarium i aug. 1960. – Gik helt ind for atletikken (100 og 200 m løb) i Idrætsforeningen SAGA. – Kom ind på seminariet efter præp. i 1961. – Blev formand for seminariets idrætsudvalg – københavnske seminariers idrætsudvalg og bestyrelsesmedlem i Dansk Seminarie Idræt. Året efter: formand for Seminarie Idræt. Havde som eneste liniefag på seminariet valgt: litteratur, som altid har været min store interesse. Var på »græs« i 1964 på Den Jyske Idrætsskole – havde en dejlig tid, der bekræftede mit mål: højskolelærer. Dimitteredes fra Frederiksberg Seminarium i juni 1965. – Begyndte den militære karriere i juli 1965. – Hjemsendtes efter 14 måneders spild af tid – åndelig demoralisering etc. – Havde forinden søgt en stilling ved idrætsskolen i Vejle – fået positivt svar og flytter derfor med min hustru, Nanette, og min søn, Klaus, fra Søborg til Vejle den 1. november 1966.

Og på vort spørgsmål: Hvad kan eleverne så vente sig af undervisning?

Her vil jeg først og fremmest lægge vægt på at fremme og udvikle elevernes mundtlige fremstilling – gøre dem »diskussionsminded« uden at blive usaglige – forsøge at vække deres interesse for at læse god litteratur – få dem til at sætte sig ind i tidens kulturelle og politiske aspekter. –

Sagt med andre ord: sætte ind dèr, hvor folkeskolen af forskellige årsager i høj grad forsømmer eleverne. – Vinterholdet 63-64 og sommerpigerne 64 kan bekræfte, at man kommer til at bestille noget (det bliver interessebetonet), men mon ikke menneskene er mest glade og tilfredse, når der stilles krav og disse bliver opfyldt.

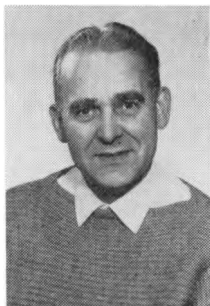
Parly Jensen ansat ved Idrætshøjskolen som lærer, foreløbig fra november 66 og et år frem.

kendt idrætsleder, Parly Jensen, flytter en af de nærmeste dage fra København til Vejle, hvor han har fået stilling som lærer på Idrætshøjskolen. Parly Jensen har igennem de seneste år været en af vore bedste instruktører i gymnastik og en af vore mest kyndige dommere, og han skulle derfor have de allerbedste forudsætninger for at overtage en lærergerning ved Idrætshøjskolen. Han skal selvfølgelig undervise i gymnastik, men desuden har han som bifag fået overladt orientering og samfundslære. Han har foreløbig søgt et års orlov fra sit job i København, og han tiltræder på Idrætshøjskolen snarest muligt.

Om hans mål med idrætten skriver Parly J. klart orienterende: »Selve mit idégrundlag for idræt er det for omfattende at komme ind på her, måske ved en anden lejlighed kan vi uddybe det nærmere. Men skulle nogen få det indtryk, at det er topidræt, jeg tilstræber, er det fejlagtigt. Det kan være morsomt for den, der når toppen, men det har ikke så forfærdelig meget værdi i sig selv. Idrætsbevægelsen er en samfundsfaktor; den bør omfatte det bredest mulige omfang af dansk ungdom, og bestræbe sig på at give den en god fysisk opdragelse. Men helt værdiskabende er den først, når den tillige kan virke moralsk, kulturelt og menneskelig formende. – Det er med den målsætning, jeg rejser til Den Jyske Idrætshøjskole. Jeg kommer med de bedste forhåbninger og med mod på at gøre en indsats for en sag, der står mig nær.«

Fra dagbladet »Aktuelt« 10. 10. 66: En af de største bliver i dag 50. For et par dage siden var jeg i

Vejle på Den Jyske Idrætshøjskole og talte hyggeligt om forskellige sportproblemer, med en gråsprængt herre. Denne herre fylder i dag 50. Nu er han imidlertid ikke nogen almindelig mand. Han hedder Aksel Bjerregård og er den daglige leder af Den Jyske Idrætsskole. Men ikke nok med det. Han er en af de mænd, der har haft størst betydning for

dansk idræt efter krigen. Han har været med i alt, hvad der var værd at være med i, og er det stadig.

Bjerregård har viet sit liv til sporten, og det er danske sportsfolk ham tak skyldig. Han har altid været parat til at hjælpe, og de problemer der altid opstår, har Bjerregård været mand for at ordne. Undertegnede har selv flere gange nydt glæde af hans store viden.

Aksel Bjerregård begyndte sit store arbejde i forbindelse med de olympiske forberedelser i 1948. Han var manden bag træningsprogrammerne sammen med professor Bøje, og den 1. december 1948 blev han ansat i Dansk Idræts Forbund. En ansættelse man aldrig har fortrudt. Bjerregård rejste rundt og gav instruktion, holdt foredrag og viste film. Også som kursusleder er han meget respekteret.

Da Svend Aage Thomsen, forstander for Den Jyske Idrætsskole i Vejle, i begyndelsen af 1961 døde, kom Aksel Bjerregårds navn naturligvis straks på tale, og inden længe var det Bjerregård, der skulle føre Svend Aage Thomsens livsværk videre. I dag har han nu været forstander for Den Jyske Idrætsskole i 6 år, og ikke mindst hans person har sat præg over skolen i de senere år.

Der er ingen tvivl om, at Aksel Bjerregård i dag vil modtage mange lykønskninger fra sportsfolk hele landet over, men også fra de mange elever, der har været på vinter- eller sommerkursus i Vejle.

Et brev fra Mallorca

Kære Ove!

Sandsynligvis ringer du til mig, som jeg bad om, når jeg nu kommer hjem. Men lige nogle ord.

Du aner ikke, hvor Troels og jeg nyder en tiltrængt ferie (jeg har jo næsten ingen sommerferie). Sol – hvile – varme – herlig badestrand! – Jeg vil aldeles intet bestille. Slider jo 350 dage om året, for 2. Synes jeg selv. – Men da jeg holder så uendelig meget af mit arbejde på begge mine skoler, er det absolut intet offer for mig at ha' så travlt. Kun er det strengt altid at have alle døgnets dag- og aftentimer besat.

Du må forstå, at jeg gerne ville hjælpe jer (os) med en epistel til elevskriftet. Men du må også forstå, at når jeg ingen fritid har, det er ula'siggørlig – simpelthen! – sådan at leve op til dine ønsker i så henseende med så kort varsel.

nøddebrun!

Sådan noget må jeg vide måneder i forvejen, så jeg kan »putte« ekstra opgaver ind på ledige søn- eller helligdage. Hvad jeg i øvrigt ikke har haft en eneste af siden sidste søndag i august. – Delingsførermøder – instruktion i lærerkredse – bryllupper (2) – betyrelsesmøder o.s.v. sluger mine søndage. – Nok ønsker jeg at gøre mit bedste for skolens kære gamle elever, hvoraf jeg står i trofast brevveksling med mange; men opgive min tur til Mallorca, som jeg

i måneder har glædet mig til. Nej! sørme nej!! Der sætter jeg alligevel grænsen til egen fordel.

Og når der nu denne gang kun kan nå at komme en hilsen fra mig med i skriftet, så be'r jeg dig om sammen med denne at notere årsagen dertil. Jeg tror, alle gamle elever under mig den ferie. Nej, jeg ved det. – I øvrigt er Troels som sagt med. Vi har det vidunderligt. Ligger her på stranden og skriver dette. Rigtig nøddebrune.

De kærligste hilsener til jer alle.

Troels og Signe.

Sommerelevmødet 1966

Set af redaktør Torgeir Brandvold:)*

I år skulde altså Rigmor og jeg endelig få oppleve elevmødeferie på Den Jyske! Ja jeg stilte til og med i 20-års jubilentenes rekke. (Torill kom ikke med da hun var engasjert i sommerteater). Det var med en viss spenning vi trillet opp foran flaggsmykket portaler. Umiddelbare inntrykk – Hvor skulde jeg gå? Jeg trodde jeg var kjent her! Mye stort og mange ukjente møtte oss. Hvor var hvor, og hvor var hva?? Den store deilige gressplenen ned mot løpebanen og stien til »Adams finske kulp« var en saga blott. Ja dere har sikkert alle sett skolen som den ligger der i dag, så jeg skal ikke bruke plass til å gi en nærmere orientering. Mine inntrykk var overveldende.

En sak var dog annerledes. Ilsjelen, idialisten og bærebjelken til hele skolen, den gamle og den nye, er borte. Svend Åge's bauta som ble avslørt under verdige og høytidelige former, søndagen den 10. viser det lune og energiske glimtet i ansiktet, skuende forbi mot badstuen som for å vise at videre, videre, skal skolen. Jeg vil sitere fra Anton Berntsen's dikt:

»En krans af minder, et navn i sten«
»nu vidner om kærlighed til een!«

For det var vel kjærlighet til skolen som drev Svend Åge!

Svend Åges og Ingrids plass er nå fyllt av forstander Axel Bjerregård og sjarmerende frue. Rigmor og jeg fikk en hyggelig passiar over kaffekoppen i deres koselige hjem før arrangementene tok til.

*) Torgeir Brandvold, den kendte norske idrætsmand og instruktør, elev 1945/46 – havde i sommer for første gang lejlighed til at være med ved et elevmøde. Bagefter har han sendt os følgende skildring af sit møde med den nye skole og dens elever. Måske kan hans indtryk give anledning til at jubilerende årgange i større og større udstrækning møder op.

Jubilæumsholdet 1945-46 samlet foran den gamle skole sammen med Ingrid, Birthe, Bjarne samt »Knud« og Rask Nielsen.

Arrangementene ja, de var mange og effektfulle. Og så 20-års jubilatene da. De var og relativt mange. Men hvordan mon de så ut? Jo, jomsborgerne var i flertal. Niels Peder vår snart pensjonerte formann i elevforeningen, trakk rolig og stø i de mange tråder som var pålagt ham.

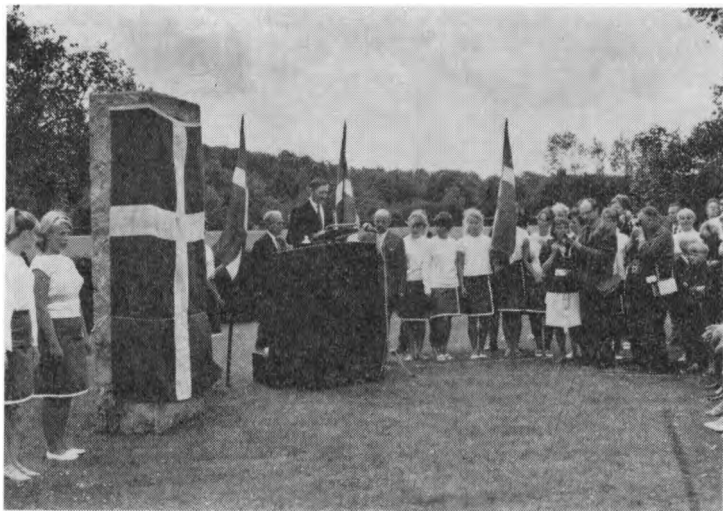
Frøerlund var fremdeles en eksponent for det gode humør, godt støttet av lune Kai, Karl stø og rolig, og Anders med lyns hurtighet snart tilbords på skolen for 5 min. etterpå hos kørne på gården. Men den samme snapphet dengang hadde ingen vært før deg i mål. Pimp bar den samme svarte manken på en prakthingst. Robert kunde når som helst steppe in som sjef på »Fregatten Jylland« med sit helskjegg. Niels Vase, hm! en mave smule kuglerund – Olaf smilende og blid. De fleste bilder i minnens album vilde vært borte om ikke kullet utrettelige fotograf og slangemenneske, Villy, hadde bivånet selskabet. Og Søren smed, – skebnens ironi at han var hjemme i Oslo for å hilse på oss – nådde også frem og vant ytterligere minner. KAN I HUSKE? KAN I HUSKE? Jo, vi husket alle. På tross av de ca. 460 (?) andre usette ansikter, var vi hurtig 20 år

tilbake. Knud streifet nå og da forbi, som i gamle dager, med en bemerkning, som i gamle dager. Og jeg glemte nesten vår interessante foreleser, Rask Nielsen. Det var virkelig hyggelig å se deg igjen og prate om dengang. Ingrid Thomsen med Birte og Bjarne var det riktig koselig å se igjen selvom det ble liten tid til prat.

Miljøet var det samme intime hadde jeg inntrykk av på trods af dimensjonene. Lærerstaben gav indtrykk av å ville noe. Inspirerende og givende ledet de sine elever.

Kl. 18.00 lørdag den 9. kalte forstanderen almuen til bords. Lunt og enkelt, gav han klarsignal for elevmøde 1966. Mat-1. post på programmet. »Fyrverkeriet«, Astrid Hartvig drev oss så ut på sangens vinger. Generalforsamling er generalforsamling. Men lad ikke individualisteppfostring på skolen med enkelttrom og sådan mere. Bevar høyskolemiljøet som det er! Formann gjenvalg, o.s.v. Etter kaffen mosjonerte vi på dansegulvet. Det var deilig igjen å trå dansen på Den Jyske. Ettersom natten snek seg på, og trøtte føtter ønsket avveksling, snodde det seg et langt tog av glade jubleanter ned mot skibakken. (Jeg måtte skynde meg ned for at se, hvor langt det var jeg egentlig hoppet). Noen regndrypp fikk oss i forvejen gätte sjele til å virke som løktetennere for de mange slukne skolens lysbærere. – Høytid preget første dags avslutning, når Niels Peder bød opp til sang. Selv fuglenet tysnet. For det var jo natt.

Søndagen opprant med strålende sol. Tappenstreken gikk kl. 7.30 (iflg. programmet). Morgensang og flaggheisning avløste morgenmaten. Så bar det løs kl. 9 med gymnastik og idrett. Den ferdighet og ynde som Signe Troelsen og Astrid Hartvig hadde manet frem hos sine gymnaster, var virkelig imponerende. Den store gymnastikksalen imponerte også. Tanken tilbake – hvilke muligheter i dag! Svømmeopvisningen var sjelden god og høstet fortjent bifald. Havnymfer og Neptuner mosjonerte så sine lemmer. På idrettsbanerne gikk fotballer og håndballer så det sang i maskene. Ikke få liter svette ble igjen på gresset. Men hvad gjør vel det, når det er lek? Og så kom det som Heine og Niels Vase-Jensen så klart uttrykket det i 1946; jeg siterer: »Kan

Thormod Petersen taler under avsløringshøytideligheden.

I huske lørdag ettermiddag på skolen med badstubadet, og det behagelige velvære man følte etter badet, når man skinnende og strålende av renhet satt og klippet negle på hender og føtter eller satt og døset inntil man skulde ned å spise«.

Slik følte skarer av kvinner og menn det, som satt benket til bords og satset inn av den dejlige maten. Jo de kan det på kjøkkenet i dag og kl. 14 ble så Sv. Åges minne gjen-speilet gjennom avsløringen av en vakker bautasten. Fortjente minneord varmet den store skare som kranset plassen, der sommerpikene med vaiende danske flagg dannet espalje i hesteskoform. Vakkert og gripende var det, og det vil huskes av oss alle. På formiddagen dro kullet vårt til kirkegården, hvor Niels Peder la ned en nydelig blomsterbukett på Svend Åges grav. Et minneverdig innslag i feiringen.

Kaffe smakte så godt, før vi nok engang opplevde sommerpikenes ferdigheter i gymnastik – ufattelig at lærerinnenenes kan drive dem så langt, på den korte tiden. Men så mye god seing gir matlyst og vi satt snart til bordet igjen. Før kaffen nøt vi nok engang sommerpikene, denne gang i folkedans og sang på friluftssenen. Det lå liksom i været, at det lakket mot slutten av to hyggelige og begivenhetsrike

dager sammen med gamle venner. Da så Astrid Hartvig med sine piker satte punktum med enda et originalt innslag – fakkelgymnastikk – bål, og Niels Peder i vektige ord rekapitulerte det hele og ønsket alle, alle sammen et hjertelig VELMØTTIGJEN på elevmødet 1967, vil jeg bare håpe at så mange som mulig får anledning til å besøke skolen i juli neste år!

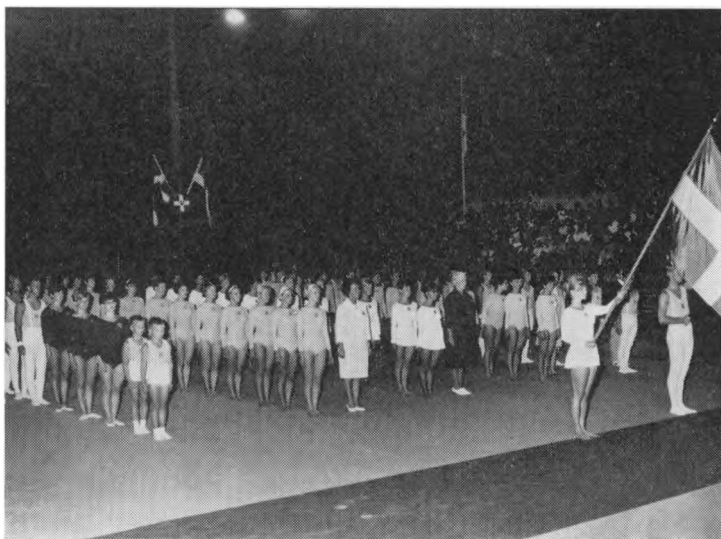
Selv vil jeg benytte anledningen til å takke alle sammen for et rikt minne for Rigmor og meg.

Stabekk, den 13. oktober 1966.

Torgeir Brandvold.

Glimt fra danske gymnasters opvisningsturné i Grækenland sommeren 1966

Eliteholdet fra Vejle nød den store ære at være inviteret med på turen.

Uforglemmelige oplevelser: Opvisning for det græske kongepar. – Opvisning på det gamle Lyckabetta-teater, som ligger på toppen af bjerget, Lyckabetta – midt i Athen. – Opvisning i Salonike, hvor kongen atter var til stede. – Ved alle opvisninger tæt besatte tilskuerpladser: 5–7000 begejstrede tilskuere. – Akropolis – det gamle Athen – Piræus – Delphi – bustur Athen-Salonike

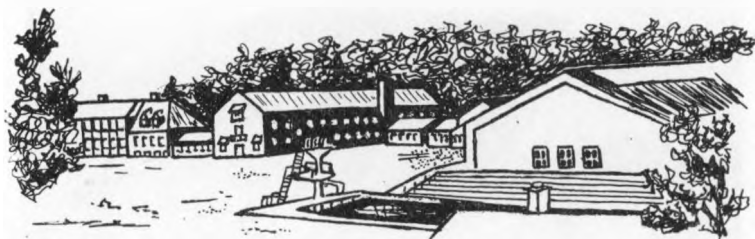
Oplevelser som nu er minder.

Signe.

Elitepiger! på Akropolis.

Elevmøder 1967

Kære gamle elever!

Vi beder jer reservere følgende datoer til vinter- og sommerlevmøderne:

den 18.–19. februar

den 15.–16. juli

Vi håber at se rigtig mange af jer sammen med jeres kone, mand eller kæreste.

Idrætstøj, sengetøj m. v. må som sædvanlig medbringes.

Der gøres opmærksom på, at jubilæumsårgangene til sommerlevmødet denne gang er 1946–47 og 47 samt 1956–57 og 57. De indbydes til festmiddag på skolen lørdag den 15. juli kl. 13,00.

Endvidere minder vi om, at vinterelevmødet starter kl. 15.00 og lærere og lærerinder bør have fulde hold fra starten.

Mødeafgift kr. 30,00 pr. møde. I gør skolen en stor tjeneste ved at anmelde jer i god tid før møderne og mødeafgiften kan indsættes på skolens girokonto nr. 190 87. Skal vi prøve, om alle denne gang kan blive tilmeldt mindst 8 dage før møderne.

Jeres Aksel Bjerregård.

Lidt om kultur

Der er lige så mange meninger om, hvorledes fremtiden vil udforme sig, som der er folk, der fremsætter disse meninger. Det kommer selvfølgelig af, at det er svært at spå, også for de professionelle spåkoner.

En ting, der går igen i næsten alle disse meningsytringer, er en teori om, at der i al fald bliver betydelig kortere arbejdstid for praktisk taget alle – nogle mener endog, at vi inden for en overskuelig årrække kommer ned på en ugentlig arbejdstid på nogle få timer, takket være rationalisering, automatisering og hvad ved jeg.

Fælles er også bekymringen for, hvorledes det vil gå for dig og mig at udnytte den kolossale fritid, der så vil gives os.

Ganske som de andre bekymrede hoveder må jeg straks se i øjnene, at for mig er problemet ikke stort, for jeg er jo et kultiveret menneske, der nok skal få tiden til at gå med værdifuld og interessant beskæftigelse – jeg kan ret beset ikke få fritid nok.

Men med dig er det en anden sag. Det er dig, jeg er bekymret for. Jeg er ikke sikker på, at du har kultur nok. Og hvis du har kultur, så kan du være overbevist om, at det er ikke den rigtige, originale vare.

Derfor må jeg fremsætte forslag om, at der snarest bliver bygget et fint hus, som jeg så kan fylde med *min* kultur, og selvfølgelig lidt kultur fra folk, jeg kender og kan stole på.

Der kan du så tage hen i din fritid og kigge på det og tage inspireret hjem igen.

Det kan du lære meget af.

Du kan selvfølgelig også fremture i din kulturelle uvidenhed og lave det du plejer. Du kan om mandagen tage hen i klubben og øve lidt med lilleputterne, så de får bedre balance og boldbehandling, så de er rustede til at spille deres fritid med ørkesløst boldspil. En af de andre aftener kan du komme til det sædvanlige møde i brevueforeningen, hvor I

snakker duer og redekasser og flyveruter og stopure og politik og om man kan smage forskel på en Tuborg og en Hof med bind for øjnene.

Jo, der er meget rart i brevueforeningen. Somme tider kan man dog blive forstyrret af højroset snak fra lokalet ved siden af, hvor borgerforeningen har møde. De diskuterer byplan, og de er meget livlige. Nogen har lige foreslået, at man foruden parkeringspladser også må tænke på legepladser til børnene, og det kan der tales længe om. Jeg beklager at måtte sige det, men ikke een nævner ordet *kultur*.

Du kan også som sædvanligt gå ud i haven med den lille og hjælpe ham med at bygge kanaler og dæmninger og snitte små skibe og snakke uforbindende om biler, stjerner, transistorradioer, græsstrå, Gud, små sorte biller og Henrik fra nr. 16, der altid skal slå. Og du må forklare ham, at Henrik selv har fået så mange tæv, at han lige som skal af med nogen af dem.

Og jeg beklager at måtte sige det, men du tænker overhovedet ikke på *kultur* et øjeblik.

En aften får du og konen besøg af et par af de gamle drenge og deres koner, og I får et par bajere og lidt god mad og et par bajere til, og I snakker så godt sammen, og Egon kommer i tanke om noget af Kumbel, og du finder ud af, at der var noget dér, der mindede dig om noget, og Else siger, at det, det mindede dig om, var det stykke i fjernsynet forleden, hvor I diskuterede så rasende bagefter, at du næsten blev uvenner med lilleemor.

Det blev en mægtig hyggelig aften – men jeg beklager at måtte sige det, *kultur* var der ikke noget af.

Du kan nu sikkert forstå, at jeg er bekymret for dig. Og jeg glæder mig, til mit kulturcentrum er færdigt, for der er så meget, du går glip af, når du ikke har et positivt forhold til *kulturen*.

— — —

Forresten ved jeg ikke rigtigt: kunne man måske bygge det her kulturhus på en anden måde – indrette det lidt anderledes? Kunne man måske bygge *et hus til den kultur, vi har?*

Ebbe Nielsen.

En hilsen fra formanden

Således har overskriften været til det lille indlæg jeg har indledt »nyt fra gamle elever« med de foregående år. Et indlæg skrevet til alle de tidligere elever, som jeg har haft den glæde at have været i forbindelse med, men også til dem, som jeg kun gennem årsskriftet har lejlighed til at henvende mig til. Man kan jo ikke lære alle at kende ved de korte møder og heller ikke alle synes, de kan afse tid til at møde frem. Men få fri fra kone eller mand, eller bedre tag dem med! Det er morsomt at opleve de gamle kendte steder og dele oplevelserne med både dem og kammeraterne. Særligt synes jeg jubilæumsårgangene bør møde op. Efter dette må jeg føje et lille hjertesuk. Bestyrelsen må hvert år konstatere, at nogle falder fra i foreningen. Hvad er grunden? Næste år må det ikke blive dig, uden at vi får årsagen at vide. Det betyder nemlig meget, både for foreningen og skolen, at vi er så stor en skare som muligt, der står bag.

Som I nok har bemærket, så er årsskriftet i år ikke redigeret af Bjerregård, men af Ove Sørensen fra bestyrelsen. I foråret fik vi meddelelse om, at skolen for eftertiden selv agtede at udgive et årsskrift eller en årbog til skolens venner og kursister. På generalforsamlingen blev der givet udtryk for, at var dette tilfældet, så ønskede man som sædvanlig at modtage et årsskrift udgivet af elevforeningen. Da det stod klart for os, at der skulle ske en ændring, tog vi efter lange overvejelser beslutningen om selv at gå i gang med et årsskrift med direkte bud til alle tidligere elever. Ove Sørensen påtog sig opgaven at redigere, og det bliver i bogstavelig forstand vort eget årsskrift. I dag kan jeg se, at det indebærer mange muligheder, og der kan være en charme og spænding ved det.

Vi har selv ansvaret for det indhold som årsskriftet får, og Ove er gået i gang med opgaven med en vældig lyst. Første år kan det være, man finder forskellen fra tidligere minimal, men det er måske tilsigtet.

Men på mange skoler har man elevblade. De kan indeholde lidt lokal sladder, lidt varm- eller koldhjertet verskunst, mange vrede ord, vittigheder og måske lidt mere. Disse blade har kun et lille publikum og en tilsvarende anerkendelse som meningsindholdende skrift. Om det lykkes for os i starten at få et mere konkret eller principielt stof, skal jeg ikke dømme om i dag. Men skal vi fremover have vort eget årsskrift, må det være en nødvendig betingelse, at alle, der har noget i pennen, sammen med lærernes indlæg skaber et perspektiv og en horisont. Det frie ord vinder i vægt på tryk, begreberne skærpes på tryk, ideerne spredes på tryk. Fremover håber jeg vort årsskrift må blive direkte ansporende i så henseende. Og at det samtidig må komme som en julehilsen med nyt fra gamle kammerater.

Noget væsentligt ved elevmødet i sommer var afsløringen af Svend Aages mindesmærke. Det tog tid, inden man fik sat dette minde, men min personlige mening er, at det nedsatte udvalg fik løst opgaven smukt, og at den mand, som fik betroet opgaven med udformningen af mindesmærket, billedhuggeren Knud Nellemose, i opgavens løsning fik vist sit format som kunstner.

Mindesmærket blev afsløret af elevforeningens tidligere formand, Thormod Pedersen, og han fik sagt det, som vi tidligere elever af Svend Aage følte ved denne lejlighed. Endvidere blev der talt af skolens formand Otto Lassen, og af Dansk Idrætsforbunds formand, G. Schack; begge taler var meget smukke. Birthe Christensen takkede på familiens vegne, og også hendes ord om sin far gjorde dybt indtryk på de tilstedeværende.

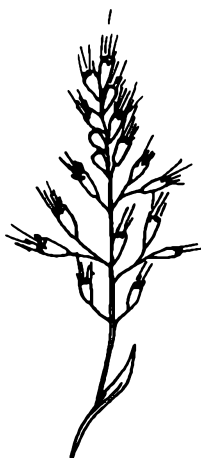
Ved det efterfølgende kaffebord takkede forstander Aksel Bjerregaard for mindestenen og pegede samtidig på det sammenhold, som Sv. Aage skabte om skolen, hvilket fortsat er lige uundværligt.

Skal jeg tilføje et par ord om skolearbejdet, så må det blive dette, at man har fuldt hold på vinterskolen. At der nu er to gamle elever, der har sendt deres afkom på Den Jyske, samt at tidligere elever, Benjaminsen og Parly Jensen,

fra vinterskolens start er blevet fast tilknyttet til skolen som lærere. (Se »Nyt fra Den Jyske«, red.).

Inden jeg slutter, vil jeg gerne bringe alle, som har givet et bidrag til årsskriftet, min bedste tak, og dermed sender jeg alle ønsket om en glædelig jul og et sundt og godt nytår. Tak for året der svinder.

Niels Peder Knudsen.

Start en billigbogssamling

FRA SOMMERSKOLEN 1966:

Som hjulet har været af afgørende betydning for teknikken har B O G E N været det for kulturen.

Det har ikke altid været det almindelige menneske forundt at eje bøger.

Først for ca. hundrede år siden trængte bogen ind i menigmands tilværelse, og endnu er det ikke usædvanligt at finde hjem, der er bogløse.

Bøger er for dyre, siger man . . . og blader videre i ugebladet med cigarettens dinglede i mundvigen.

Har været, kan man nu konstatere.

I dag kan man erhverve bøger af højeste kvalitet for et beløb svarende til en pakke cigaretters eller tre ugeblades pris.

Den gode bog kan *genlæses*. Den kan lånes ud. De bedste af dem kan arves og tilegnes med glæde og udbytte af den næste generation.

Cigaretten er borte med røgen og ugebladet med tirsdagen.

DET FANTASTISKE BILLIGBOGSEVENTYR ER EN KULTUREL REVOLUTION UDEN SIDESTYKKE I DEN DANSKE HISTORIE.

Siden Fremads Folkebibliotek startede i 1952, er der udkommet over 3500 billigbøger i Danmark i et oplag på godt 58 millioner til en bogladepris på 278 millioner kr.

Det er vel værd at bemærke,

- at det først er i de sidste fem år billigbogen for alvor er slået an og,
- at langt de fleste købere (læsere) er at finde blandt de unge.

Hvad køber de så?

Ja, dagbladet BT har pr. 30. maj 1966 udarbejdet en

- »BILLIGBOGENS TOP-TI« -

der giver et billede af de foretrukne bøger.

- 1: Nevil Shute: »Pastorale«. 300.000.
- 2: John Cleland: »Fanny Hill«. 260.000.
- 3: Siv Holm: »Jeg en kvinde, I«. 260.000.
- 4: Siv Holm: »Jeg en kvinde, II«. 120.000.
- 5: Sverre Holm: »Jeg en mand, I«. 120.000.
- 6: Martin A. Hansen: »Løgneren«. 115.000.
- 7: Gustav Wied: »Livsens Ondskab«. 108.000.

- 8: Hans Scherfig: »Det forsømte forår«. 107.000.
9: Jørgen-Frantz Jacobsen: »Barbara«. 106.000.
10: Isak Dinesen: »Babettes Gæstebud«. 100.000.
Henrik Tjele: »Min seng er mit slot«. 100.000.

Herefter følger Hans Kirk, »Fiskerne« med 95.000 og en lang række forfattere som Herman Bang, Klaus Rifbjerg, Leif Panduro og Soya o. a. med oplag på 90.000.

Der er fem deciderede sex-bøger på listen. Heri er næppe noget alarmerende, da pornopnikken vel må anses – i hvert fald for en tid – at have raset ud.

I det samlede oplag tegner pornolitteraturen sig kun for en beskedent andel. Det er den seriøse litteratur, der præger helhedsbilledet.

På den anden side må man sikkert heller ikke lægge for meget i den omstændighed, at vanskeligt tilgængelige forfattere som Dostojevskij og Søren Kierkegaard er blevet bestsellers i billigudgaver. Det kan være »prestigekøb« (statussymbol), men det tyder på ægte interesse, når de seks bind »Dansk Lyrik«, som hidtil er kommet i Gyldendals Tranebøger, har kunnet sælges i 225.000 eksemplarer.

Mange forfattere har oplevet en renæssance gennem billigbogen. Af Hans Scherfig er der således solgt fem bøger i et samlet oplag på 270.000 – og det er de unge, som køber ham denne gang. Og Jens August Schade, som alle har hørt om, men kun få har læst, er hentet ned fra det kosmiske og har i Vendelkærs billigserie oplevet, at »Mennesker mødes, og sød musik opstår i hjerter« blev trykt og solgt i 50.000 eksemplarer. En næsten glemt forfatter, Marcus Lauesen, har gennem billigbogen nået et nyt og stort publikum.

Til trods for det korte spænd af år billigbogen har eksisteret, så er dog allerede de »moderne klassikere« rigt repræsenteret, f. eks.:

- Kim's breve.
- Ole Juul: »De røde enge«.
- Tage Skou-Hansen: »De nøgne træer«.
- Villy Sørensen: »Sære historier«.
- Peter Seeberg: »Fugls føde«.
- Leif Panduro: »Rend mig i traditionerne«.
- Klaus Rifbjerg: »Den kroniske uskyld«.
- Ernst Bruun Olsen: »Teenagerlove«.

Fra 40'erne kan nævnes Tove Ditlevsens romaner fra Istedgade, H. C. Branners »Ingen kender natten« og Martin A. Hansens »Løgneren«.

Går man en digtergeneration tilbage, har man endnu flere at vælge imellem. Her skal kun nævnes enkelte:

- Knuth Becker: »Det daglige brød«.
- Jacob Paludan: »Fugle omkring fyret« og »Markerne modnes«.
- Hans Kirk: »Fiskerne«.
- Knud Sønderby: »Midt i en jazztid«.

- Hans Scherfig: »Det forsømte forår«.
- Kjeld Abell: »Melodien, der blev væk«.

Billigbogen må siges at repræsentere en fremstrakt hånd fra forlag, forfattere og trykkere m. fl. til alle, men specielt til den unge.

DU bør på bedste vis – til egen fordel og vederkvælgelse – søge at få det mest mulige ud af dette tilbud ved at overveje og beslutte, hvilke bøger du til at begynde med vil lade indgå som grundstammen i en personlig billigbogssamling.

Dette var de indledende bemærkninger til en opgave, som »Sommer-skolen 1966« skulle arbejde med.

Selve opgavedirektivet var nærmere formuleret i nedenstående tillæg.

TILLÆG START EN BILLIGBOGSSAMLING

O P G A V E

Du skal udarbejde et forslag til en grundstamme i en billigbogssamling i overensstemmelse med det nedenfor anførte direktiv:

1. Hjælpemidler.

Vedlagte kataloger, bibliotekets og private samlinger samt boghandlerens venlige råd og vink.

2. Almindelige retningslinjer.

Samlingen forudsættes kun at skulle omfatte dansk – for nordmændene dog norsk – litteratur.

Du skal sammensætte samlingen efter eget valg, således at den eksempelvis

- udgør et bredt udsnit af dansk (norsk) litteratur eller, således at den kun
- omfatter en vis periode (mellemkrigsårene, 30'erne, besættelsen, efter besættelsen).
- Du kan vælge forfattere, som skriver
- med socialt sigte,
- med historisk baggrund,
- med udpræget psykologisk sans eller
- satirikerne o.s.v.

3. Antal bøger

Min. 10 til max. 20.

4. Opgavens udformning.

Efter frit valg, men gerne i enhver henseende fantasifuldt og personligt præget med henblik på en evt. udstilling af eleverbejder.

5. Aflevering af opgaven.

07 JUL 1966.

6. Afsluttende bemærkning.

Skolen vil bearbejde de indkomne forslag og herunder bl. a. lade udarbejde en

»BILLIGBOGENS TOP - - TI«
gældende for Sommerskolen 1966/D J I.

Sign. HH/JE.

Vi har ment det forsvarligt at bruge spalteplads i årsskriftet til behandling af dette emne ud fra følgende grunde:

- At gamle elever måske her igennem kan hente impulser til supplerende evt reorganisering af en bestående billigbogssamling.
- At de kommende lærere vil fatte interesse for ideen og derfor, i hvert fald med det nuværende vinterophold, gentage opgaven med henblik på en svensk »Top-Ti«, og for at konstatere i hvilken udstrækning de mandlige elevers indstilling til opgaven vil få indflydelse på sammensætningen af den på sommerskolen udvalgte »Top - Ti« og endelig for
- at meddele pigerne på Sommerskolen 1966 resultatet af deres indsats. Og hermed

BILLIGBOGENS TOP - TI (DANSK)

for

Sommerskolen 1966/Den Jyske Idrætsskole.

Nr.	Forfatter	Titel	Antal stemmer
1	Herman Bang	Tine	11
2	Martin A. Hansen	Løgneren	10
3	Hans Scherfig	Det forsømte forår	8
4	Jørgen-Frantz Jacobsen	Barbara	8
5	Herman Bang	Irene Holm o.a. noveller	8
6	H. C. Andersen	Eventyr og Historier, 1-3	7
7	Kjeld Abell	Melodien, der blev væk	6
8	Hans Kirk	Fiskerne	5
9	St. St. Blicher	En landsbydegns dagbog	5
10	H. C. Branner	Søskende	4
	Tove Ditlevsen	Digte i udvalg	4
	Jacob Paludan	Fugle omkring fyret	4
	Leif Panduro	Rend mig i traditionerne	4
	Klaus Rifbjerg	Den kroniske uskyld	4
	Hans Scherfig	Frydenholm	4
	Finn Sæborg	Alfred o. a. historier	4
	Gustav Wied	Knagsted	4
	Gustav Wied	Livsens ondskab	4

Efter vor opfattelse er denne »Top – Ti« særdeles anvendelig som grundstammen i en billigbogssamling omfattende dansk litteratur.

Det kan måske undre én og anden, at sexbøger overhovedet ikke er repræsenteret.

Henning udtrykte da også forbavselse herover, men trøstede sig med, at pigerne sikkert var bange for, at Eiter ville blive gal i hovedet.

Han måtte imidlertid ved nærmere eftertanke undrende konstatere, at han heller aldrig havde set pigerne læse end sige have sådanne bøger indenfor rækkevidde.

Hertil er kun at bemærke, at det har skolens øvrige lærere.

Sommerpiger er mindst lige så nyfigne som alle andre, og når de fandt at måtte gemme sådanne bøger for Henning havde det vel sine grunde.

Når denne side af litteraturen ikke figurerer på nærværende »Top – Ti« er det utvivlsomt, fordi langt den overvejende del af pigerne tog opgaven alvorligt.

Vi var glædeligt overraskede over den interesse og indsats, som blev udvist ved besvarelsen af opgaven.

Det må nemlig erkendes, at vilkårene for arbejdet ikke var de bedst mulige.

Opgaven blev givet så sent, at den »panik«, som alle sommerpiger mindes med glæde – når den er overstået – var i sin vorden og – arbejdet med nål og tråd,

– løsning af Signes »små« metodikopgaver og

– træningen til opvisningerne

måtte naturligvis antages at være de primære arbejdsopgaver.

Dertil yderligere det handicap, at skolens beholdning af billigbøger er utilstrækkelig.

Det er at håbe, at de fremtidige lærere må kunne udvirke, at der bliver tilvejebragt mere end det ene klassesæt, som nu eksisterer.

Her kan måske de forskellige holds »Top – Ti« være retningsgivende ved udvælgelsen af emner.

Norsk og svensk litteratur bør således også være repræsenteret – selvsagt på originalsproget.

Det må være muligt at få flere danskere til at læse nordiske forfattere på originalsprogene, og efter vor opfattelse er det en opgave, som naturligt påhviler højskolen.

Som retningsgivende for oprettelsen af i første omgang en norsk samling (skolen og privat) skal vi meddele resultatet af vore norske piger/1966 indstilling til emnet.

Den norske »Top – Ti« må dog tages med det forbehold som besvarelsen af kun seks elever rummer.

BILLIGBOGENS TOP – TI (NORSK)
for
Sommerskolen 1966/Den Jyske Idrætsskole.

Nr.	Forfatter	Titel	Antal stemmer
1	Knut Hamsun	Sult	5
2	Bjørnstjerne Bjørnson	Synnøve Solbakken	4
3	Bjørnstjerne Bjørnson	Arne	4
4	Sigrid Undsett	Kristin Lavransdatter	4
5	Knut Hamsun	Markens grøde	4
6	Henrik Ibsen	Peer Gynt	4
7	Aleksander Kielland	Garman & Worse	4
8	Bjørnstjerne Bjørnson	En glad gutt	3
9	Sigurd Hoel	Fjorten dager før frost- netterne	3
10	Aleksander Kielland	Gift	3

Sluttelig benytter vi lejligheden til at takke sommerpigerne for en indsats, som tjente holdet til ære om end der var enkelte misforståelser (faglitteratur og udenlandske forfattere) og antagelig nogle afskrivninger.

For os var arbejdet med løsningerne interessant, tankevækkende og lejlighedsvis fornøjeligt.

I den forbindelse udtrykker vi håbet om, at LOTTE har tilgivet os vores lille spøg.

Henning er – mellem os sagt – stadig overbevist om, at LOTTE må have haft ham i tankerne ved udarbejdelsen af «Top – Ti», selv om Eiter indtil flere gange har kunnet påvise, at det var den altid smilende, rare og på håndboldbanen så tolerante og tavse Fl. Blach.

Henning Hansen og John Eiter.

Elevnyt

Vinteren 1945/46. Til jubilæums mødet var en meget stor part af os samlet (se Torgiers beretning), så i år vil vi kun minde om den aftale, der blev i sommer: Mødes vi ikke før, så gør vi det til 25 års dagen, og der vil vi med Pimp og Torgier i spidsen samles i kaminstuen, og med guitaren vil fortidens bedrifter blive tryllet frem. Venlig hilsen og tak fordi I mødte frem i sommer. Willy Wilstrup. Niels Peder Knudsen.

Kære kammerater 49-50. På med vanten og lad os så få lidt nyt igen til gamle kammerater fra »den jyske«. Arne er den første, der svarede på min henvendelse om nyt fra gamle elever. Han skriver, at han stadig er medlem af bestyrelsen for Aarhus amts Gymnastikforenings håndboldudvalg, men skriver, at det er svært at få tid til, når man er selvstændig landmand. Selv dyrker han ikke sport mere, da ryggen ikke er helt i orden, men skriver at han kan da være barnepige, så hans kone kan tage med til gymnastikken. Ellers har Arne oplevet landsstævnet i Aarhus som tilskuer men ville hellere have været deltager. Noget helt nyt er, at jeg har fået brev fra en af vore sjællandske gutter, og det var, entreprenør Egon Bent Niemann; han skriver, at det var en overraskelse at høre fra gamle idrætsskolekammerater, men glædede sig over det og svarede mig omgående. Egon er gift, blev det i 1962 og har to drenge. Startede en maskinstation da han kom hjem fra militæret i 1953, har selv købt gård på 55 tdl. og har to andre i forpagtning, så han driver ialt 150 tdl. Desuden driver han stadig sin maskinstation og entreprenørvirksomhed med kloak- og vejarbejde, beskæftiger 15 mand hele året, har for tiden arbejde igang i Næstved til 3/4 mill. kr., så arbejde har Egon jo nok af, så det kan jo nok knibe med at få tid til at holde forbindelsen ved lige med kammeraterne fra »den jyske«. Held og lykke med dit arbejde Egon, håber at høre fra dig og din familie til næste år igen. Preben opholder sig stadig på Højby mejeri, som bestyrer, fra 1. okt. bliver der atter taget et mejeri ind til, så der er nok at tage fat på. Familien er blevet forøget med datter nr. 4 så tillykke med hende, det lader til, at alt går vel hos jer, af dit brev ser jeg, at du stadig er aktiv gymnast og leder, du har været med til landsstævnet som deltager, og i vinter leder du 50 drenge, som jeg ser, er du stadig i aktivitet også som bestyrelsesmedlem af jeres gymnastikforening. Held og lykke med dit arbejde og god arbejdslyst. Intet nyt fra Harry Jonson. Jens Miller har svigtet mig i år, men jeg håber på bedre held til næste år. Jens Chr. Møllers adresse har jeg ikke, men håber at jeg kan få den. Henning Christoffersen har jeg ikke fået noget fra i år, så han har nok ikke fået svar på sine spørgeskort, han har sendt ud. For mig selv har jeg det at berette, at gymnastik har jeg ikke haft i år, men sidste

vinter havde jeg ledelsen af et hold, som trænede til idrætsmærket, ellers har jeg ikke meget med selve ledelsen af idræt at gøre mere, men sidder som formand i vores idrætsforening, så ungdommen har jeg stadig nok at gøre med. Har stadig min gård at drive, men kvægløs, kun med søer og grise plus en del gæs og ellers arbejder jeg udenfor landbruget. Det var det nye, jeg havde at berette i år, men forventer at kunne holde forbindelsen mellem kammeraterne vedlige endnu nogle år, så vi kan samles til vores 20 års jubilæum i 1970. Til slut de bedste hilsner til alle nuværende og gamle læsere samt kammerater på »den jyske«. Glædelig jul og godt nytår. Svend.

Vinteren 49-50. Jeg synes, vi skal se at holde sammen, så vi kan mødes til vores 20-års jubilæum, så mange som muligt. Tiden går med foreningsarbejde i Alsted-Fjenneslev. Sidste sommer var jeg til elevmøde om lørdagen men traf ikke nogle af mit hold. Vi dyrker selv både gymnastik og folkeåns, og har 3 drenge som er fodboldinteresserede, så vi kan sagtens få tiden til at gå. Hilsen Poul Erik Nielsen.

Henning skriver: Om mig selv er der ikke så meget at berette. Vi har fuldt op at gøre med vort landbrug, da jeg startede, havde vi 2 karle og ung pige, og i dag har vi ingen af delene. Den smule fritid der kan blive, bruger jeg til at lede drengegygnastik og spille badminton. De bedste hilsner Henning.

Kære kammerater 50-51. Foruden de tre trofaste, er der sørme en, der har fået taget sig sammen til at skrive denne gang, det skulle alle I andre også prøve. Egon er mejerist og ostegrosserer i Klarup, han har været gift i ti år, har to piger og en dreng, idrætten er lagt på hylden. Svend Åge bygger ny kostald, derefter skal han bygge ny lade. Foruden at bygge er han formand for idrætsforeningen. Peder har besøgt ham et par gange. Carl Holger er gartner på en kirkegård, dyrker gymnastik og skydning, han har igen i år været på Nordkap og set midnatssolen, fik også tid til at hilse på Rolf. Preben smører stadig biler m. m. i Ilskov, samt leder gymnastik. Preben, Peder og Svend Åge var til elevmøde. Hos Ville er alt ved det gamle, tiden går med forretningen. Her i Hyllinge er alt vel og ikke noget nyt, jeg har spillet lidt old boys fodbold. Og hermed de bedste ønsker om et godt nytår til holdet og alle på skolen. Ville og Poul.

Vinter 51-52. Mange takk for henvendelsen om å sende noen ord til tidsskriftet. Jeg tror, det har vært noen års opphold, siden jeg sist skrev. Selv om årene har gått, siden jeg var elev ved »Den Jyske«, minnes jeg fremdeles med stor glede vinteren 1952 på skolen. Jeg ber derfor Dem som redaktør å overbringe en hilsen fra meg til kuld kamerater vinteren 1952, samt et ønske om lykke til med det fortsatte arbeid for skolens vé og vel til dere alle. Med hilsen John Morstad.

Vinterholdet 52-53. Nok en gang må jeg beklage, at kontakten mellom oss norske fra vinterholdet 1952-53 ikke har vært den beste. På min vei har jeg kun truffet Odd Nymoen. Han arbeider som instruktør ved blindeskolen i Oslo. Jeg hadde gleden å se noen av hans elever som deltakere i årets Ridderrenn – et 25 km langt løp på ski – og jeg ble meget imponert over de blindes ferdigheter og naturglede. Selv liker jeg meg fortsatt godt her oppe i »samelandet«. Oppgavene er interessante, men dessverre så mange at de ikke er overkommelige. I fjor var to piker herfra ved Den jyske, og i år håper jeg å kunne sende en pike og en gutt. Kommer gutten ned, så blir det den sjuende eleven, jeg har hjulpet nedover. Dette er hyggelig, spesielt når en tar i betraktning, at hver av disse har en reisevei like lang som en elev fra helt sør i Italia. Tilslutt et riktig godt nyttår til alle ved skolen og til mine mange venner fra vinteren 1952-53. Casper Øwre.

Kære sommerpiger 1954. En lille hilsen til jer alle, og alt godt i tiden fremover; håber snart at høre fra nogle af jer. Hilsen fra Bodil.

Vinteren 54-55. Norsk folkehøgskule med idrettsline. Da jeg nå har vært idrettslærer ved Ringeby folkehøgskule i 2 år, og driver med det 3., så vil jeg fortelle litt fra livet ved idrettslina, hva vi driver med o. l. Først en liten orientering om skolen her, så idrettslina kommer i det rette forhold til det andre som skjer her. Skolen har flere liner: 2 teoretiske (1. og 2. årsklasse), handarbeidsline for gutter, handarbeids- og husstelline for jenter, idrettsline. Alle har høgskulefag 20-25 timer pr. uke (fortrinnsvis de første timene om dagen) og går til sine liner etterpå, 20-25 timer pr. uke. Her er det idrettslina kommer inn, i år med 21 timer pr. uke i teoretiske og praktiske fag + instruksjon. Vi har folkehøgskulefag og -liv, det regner vi for basis og det viktigste. Linene kommer som tillegg, viktige nok i og for seg, men vi ser det slik at de ikke skal dominere. Meninga med arbeidet her ved idrettslina er at elevene skal få allsidig trening, lære kroppen sin å kjenne ved anatomi, fysiologi og kinesiologi (treningslære, idrettspsykologi, førstehjelp og lagsarbeid hører også med til teori) og skal når de går ut av skolen her, være i stand til å lede og instruere i forskjellige idrettsgrener på lagsnivå. Skoleåret starter i september og varer til ca. 1. juni, et skoleår på 33 uker. Om høsten er det naturlig å drive praktiske øvelser i uteaktiviteter som friidrett, fotball, håndball og orientering. Når så vinteren nærmer seg, går en over til forberedende skitrening. Senere når snøen har lagt seg, driver vi praktisk ferdighet i løype, slalåmbakke og hoppbakke. Instruksjon kommer først ved slutten av vinteren, etterhvert som ferdigheten blir bra, for det er jo en fordel at instruktøren kan så mye som mulig sjøl før en skal instruere andre, et godt forbilde er viktig. Våren kommer, og med den mer elevinstruksjon på idrettsplassen og ute i orienteringsterrenget. Gymnastikksalen bruker vi 6 timer pr. uke til ferdighet og instruksjon hele kurset igjennom. Svøm-

meundervisning må vi drive i et basseng ganske langt fra skolen og blir ikke så effektiv som mulig ville vært ellers. Vi ønsker oss et basseng her, og vi vil nok få det i forbindelse med utbygningen av skolene i kommunen. Og så en etter min mening viktig del av idrettslivet, vi drar på turer. Her ligger fjellet tett innpå og byr oss velkommen til alle tider, syner oss hvor vakkert det er, men vi lærer også om farene, hvordan vi kan klare oss i vanskelige situasjoner. Liv i snøhuler hører med til vårt program. Det blir mange turer, dagturer men også en uketur i vinterfjellet, turer til rekreasjon og reine treningsturer eller begge deler på samme turen. Ofte kombinerer vi turene med bruk av kart og kompass og førstehjelpøvelse. Det ble mange ord om tur, men erfaringen viser at her sveises vi sammen, elev og lærer, p. en annen måte enn ellers, en kommer mer i kontakt, forstår hverandre bedre og prater friere. Vi elsker altså ikke fram spesialister, nei – – allsidig og gledeskapende må vårt arbeid være, der har vi et mål, her tror jeg, at jeg lærte mye vinteren 54–55 på Den jyske. Arbeidet her med idrettslina, de to første årene med blanding jenter-gutter, i år bare gutter, har på alle måter vært interessant, og moro er det alltid å høre fra dem etter, at de har tatt fatt med instruksjon i idrettslaget på heimpllassen sin. Det er der, frukterne av arbeidet skal vise seg. Sender hilsen til Den Jyske, til lærerne og til mine kamerater fra skolen vinteren 54–55. Knut Lønn.

Vinterholdet 1956–57. Jeg har ikke i år skrevet til nogen, men har dog hørt noget til flere fra vores årgang. Jørgen, Evald, Henning og jeg var til elevmøde i sommer. Evald har været hjemme det meste af sommeren og holdt sommerferie og i denne hjemstøt så mange fra vores årgang, som han kunne finde, det er hans mening, at han vil blive i de hjemlige farvande nu og opgive langfarten. Hans bor i Sengeløse, hvor han er flyttet ind i sit nye hus. Jørgen har jo overtaget gården derhjemme og har bygget om i sommer. Henning bor i Snedsted, hvor han har møbelforretning, møbelpolstrerværksted, en dejlig kone og 2 søde børn og spiller fodbold endnu. Evald var i Norge i sin ferie, hvor han besøgte Andreas, som også har det godt. Om mig selv kan jeg sige, at jeg har det også godt, arbejder en hel del med håndbold i min fritid samt kører nogle natorienteringsløb. Jeg vil gerne høre fra nogle af jer, så send mig lige et kort og lad os så møde op til vort jubilæumselevmøde til sommer. Til slut vil jeg ønske jer et godt nytår. Gotfred.

Kære sommerpiger 1957! Allerførst vil vi minde jer om, at vi har 10 års jubilæum til sommer, og vi gerne skulle se at blive samlede. Så kan vi fortælle jer, at vandrebogen er dukket op, og er i fuld sving igen, men nu nyhederne: Liv har det dejligt og venter sin førstefødte om en måned. – Margit har det godt, hun fik en søn omkring ved elevmødet. – Kis Marie var til Landsstævnet i Aarhus, hun var på Ribe Amts motionshold, ellers går alt ved det gamle. – Grethe var også til Lands-

stævnet i Aarhus. Hun har et pigehold til gymnastik i år. Grethe går også selv til gymnastik, og Grethes piger på 3¹/₂ og 5¹/₂ går også. – Lis og familie har det godt, de bor stadigvæk i Egsmark, Søren er nu 1¹/₂ år - en dejlig alder. – Bodil er blevet forlovet med en radiotelegrafist. Han hedder Ib og arbejder på B & O.s fabrik i Skive. Til lykke Bodil! – Kirsten Th. har det ved det gamle. Anders bliver 4 år og Morten 1 år, og sidstnævnte kan snart gå. – Birthe har 34 damer på et motionshold i Langå og 33 damer i Jebjerg. De har det ellers godt, og har ikke fået flere børn. – Jeg selv har ikke andet at fortælle, end at jeg har 4 hold til gymnastik, som jeg plejer om vinteren, foruden børnene i skolen. Til slut vil vi ønske jer alle et godt nytår. Birthe og Birte.

Kære sommerpiger 1958. Endnu et år er hensvundet, det er igen tiden, hvor hilsenerne skal sammenfattes, det er hvert år spændende at høre nyt fra jer, det er mig en stor fornøjelse at have denne kontakt og at kunne bringe disse hilsener videre. Birgit er havnet i Nakskov som økonoma på sygehuset, hun har en dejlig lejlighed ude i byen, endvidere har hun forlovet sig med en mekaniker fra Lolland – så blev det din tur! – Hun er aktiv gymnast og deltager i studiekreds. – Hanne blev i foråret færdig på fagskolen i Odense. Fra november skal hun begynde som lærerinde på Båring højskole, hvilket hun er meget spændt på at komme igang med. I oktober har hun holdt ferie, som hun delvis har udnyttet til et supplerende kursus i gymnastik på Viborg Gymnastikhøjskole. I sommer var hun lærerinde ved Bramminge Efterskole. Hun har heller ikke lagt gymnastikken på hylden, hun var med på Ribe Amts hold ved Landsstævnet i Aarhus. Ved en træningsopvisning i Holsted gav hun sig til kende, – vi gik på samme hold – og undskyld Hanne, at jeg ikke kunne genkende dig! – Kirsten Langkilde blev færdig som sygeplejerske i 1963. I marts i år blev hun gift med alle tiders mand og hedder nu fru Jacobsen. Tillykke med det! – så var det dig, der trådte ud af de ugiftes rækker. – Hun fungerer som halvdags-sygeplejerske. Gymnastikken har hun i de forløbne år forsømt, men er i september startet hos Stianne Helander. – Ingrid har 2 drenge nu, Ole er 3 år og Erik er 8 mdr. Hun er begyndt at træne gymnastik på repræsentationsholdet for Haderslev Vesteramt. – I sommer var Ida stadig aktiv i atletik, men i vinter ligger det helt stille, hun har fået strikkepindene igang og samler små stykker til den lille ny, som de håber vil se dagens lys på deres 2 års bryllupsdag d. 6. februar. – Bia sendte også hilsen sidste år, men den nåede ikke at komme med, i år var hun mere vaks. Hun har virket som lærerinde i 6 år hjemme og i Drammen. I år er hun elev ved lærerskolen i Oslo, hvor hun er færdig til foråret. Bia er fremdeles ugift, men mener, at det vel snart er på tide nu! Hun har gået til et kursus i jazzballet og svømmer en gang om ugen. – 30. december i fjor fik Anne Louise nok en gutt, så nu har hun to. Ved skolevæsenet underviser hun i gymnastik, svømning, førstehjælp og orientering. Om vinteren driver hun hver søndag skisport

sammen med sin familie. – I sommer blev jeg færdig på seminariet, nu er jeg ansat ved Esbjerg skolevæsen. Endnu går jeg på eliteholdet i E. G. F., samme sted leder jeg 3 hold motionsdamer. Med ønsket om en glædelig jul og et lykkebringende nytår sendes de bedste hilsener til sommerpigerne 1958. Ingrid Lykke.

Kære 1958–59'erne! Efter at være blevet mindet om »nyt fra gamle elever« gennem elevforeningen, ser jeg med beklagelse på vores tilslutning til denne del af årsskriftet. Hvor bliver alle af, selv om enhver har nok at gøre, så mon ikke mange ser hen på de sider i årsskriftet og tænker – hvordan mon det går de andre, her må jeg kunne høre nyt. Det svinder enormt i rækkerne, selv om Hanne Merete sidste år havde hørt fra 3! Selv om mange, som jeg, har mistet forbindelsen med nogen af de øvrige, så må der være nogen, som har lidt nyt at fortælle. Hvad om vi alle tog os lidt sammen, da det snart lakker hen mod, at vi kommer blandt jubilæumsårgangene, hvor det kunne være rart om mange kom til elevmødet. Jeg kan ikke selv skrive om idrætsudfoldelser, da jeg, efter at være blevet sgpl. for godt 3 år siden, ikke har kunnet få de to ting forenet med hinanden. Efter at have været flere steder har jeg nu slået mig ned med psykiatrien i Glostrup. En hilsen til alle sender jeg; så må vi se at komme ud af »starthullerne« til næste år. Birthe.

Kære sommerpiger 1959. Tak for brevene, det er dejligt at høre nyheder eller små hilsener fra alle jer trofaste. – Ria skriver: Det vigtigste er vel, at vi fik nr. 3 søn til vort private fodboldhold, Michael blev født den 10. december 1965. Det er pragtfuldt med de tre gutter, vi nyder dem, og alle de ting de oplever i hver sin alder. Man når ikke ret meget sport, men det nås vel også nok, når de bliver lidt større. Håber at se mange af jer til elevmødet 67. – I Tisvildeleje går det fint, Gurlis to dejlige unger bliver store og frække. Bjarne fylder 6 år til november og Margit 2 år til jul. Bjarne går til dans i Helsingør, og hans mor går til gymnastik på motionsholdet i Tisvilde. Gurli var med til landsstævnet i Aarhus på Frederiksborg amts motionshold. I vinter skal hun kun holde åbent 3 dage om ugen, hun har ikke kunnet få fat i en ung pige til at passe børnene, medens hun friserer kunderne. – Ingrid Nørby har jeg ikke hørt fra, hun har sikkert travlt med gymnastikken nu. Jeg mødte hende i Aarhus, da var hun »bare« med på 3 hold. – Birgit er lige ved at starte med gymnastikken. Hun skal lede motionshold, det er 4. sæson hun nu starter. Per og Kim er et par vældig raske drenge, det erfarede jeg, da jeg besøgte Birgit en fredag sidst i juli, sammen med Lise-Lotte. Det er et dejligt hus, de har, Birgit og Ole, og en vældig pæn have; Birgits værk. – Lise-Lotte bor i et dejligt hus i Munkebo, men hun er ikke særlig glad for at bo der, hun savner Odense. Jeg var hos hende i 3 dage, fordi Kaj var til landsstævne i skydning, og det var lige i ferien. I kan tro, der blev snakket en hel masse om »gamle« dage.

Lotte passer stadigvæk sin gymnastik, 2 gange om ugen, i Odense og i Munkebo. Annette ville også gerne gå til gymnastik, men hendes mor synes, hun skal vente til næste år. Annette fylder 4 til november. – Sonja har sendt mig et vældig langt brev, hos hende går det ved det gamle, næsten. Poul Erik skal i skole til sommer, og Birgit er 3½ år, en rigtig vaks dame, med en vilje og et sind så det halve kunne være nok. Hvem mon hun har det efter? Sonja går til motionsgymnastik, dejligt, og så får de brusebad ! ! samt en sludder. Hun skal også på på sykursus i vinter og spille kort med Eva og Svend. – Fra Ullersåter kom der et brev, det var Tove, der nåede at komme med. Hun har et par dejlige piger, Laila 3 år og Annette 3 år og så venter de lillebror til jul. Tove har været en tur hjemme i det gamle land i sommer med sine piger, jeg håber, du stræber efter at komme til elevmøde, om ikke før så i 69. – Hanne bor stadig i Herning og har en masse gymnastik at lede. Vi her i Valby har haft den glæde at have Hanne og Sv. Aage på besøg. Jeg mødte hende også til landsstævnet, og i disse dage er vi sammen på kursus i København på Statens gymnastikinstitut. – Anne Grete bor nu igen i Trondheim, Riddervolds gt. 17, hun skriver: Mange hilsner og gode ønsker til dere alle. Håper jeg får møde dere igjen så snart som mulig. Min mann og jeg har allerede planlagt sommerferien til Danmark. Vi er fremdeles bare to, men vi håper det snart blir en forandring. Jeg er fortiden husmor og dagmamma, det vil si at jeg passer en liten gutt fra kl. 8 til 4. Jeg ønsker dere alle sammen en riktig god jul og et godt nytt år. – Eva har jeg heller ikke hørt fra, så der er sikkert ingen nyheder. Hun var også med til landsstævnet, vi fik os lige en lille sludder. – Fra gårdmandskonen på »Tvillinghøjgård« kommer vel den bedste nyhed, en søn, tillykke Grete! Du er vel nok hurtig, den rekord er der vist ingen der slår. 1½ time, den 5. oktober kl. 1.30 om natten. Ja, se du bare at gå til gymnastik, så du kan få mave-musklerne strammet ind igen. – Anna-Lise har pådraget sig en rygskade, som piner hende meget, så det bliver slet ikke til noget med gymnastik for tiden. Hun arbejder stadig i supermarkedet, og i sommerferien var hun en tur i Norge og besøgte sine brødre. – Anny skriver, at hun var hjælpetræner til landsstævnet, hende så jeg ikke, det var en skam. Hendes børn er 3½ år Hanne og Lars på 1 år, så hun har liv i huset. Hun skal lede et ungpigehold til gymnastik i vinter. – Edith har ikke fået flere børn, skriver hun, pigen, hun har, er vel ca. 1½ år nu. Edith skal lede to småpigehold i vinter og tænker på selv at begynde på motionsholdet. Det skulle du gøre alvor af. – Til sidst lidt om hvordan det går her i Valby. Jeg er allerede startet med gymnastikken, 4 hold har jeg i vinter og så går jeg med i Helsing. Håndboldtræning mandag aften fra 21.00 til 23.00 lovlig sent, men alligevel dejligt, vi spiller i den nye Helsing hal. Lige for tiden gør jeg vejene heromkring usikre, jeg er nemlig begyndt at lære at køre bil. I dag har vi fået en splinterny folkevogn 1600, varevogn med papegøjeplader, tro den er dejlig. Jeg håber, at I bliver ved med at være flinke til at

sende »Musen« rundt, hvem har den forresten? Mange hilsner og de bedste ønsker for det nye år. Kirsten.

Kære Sære. Det var med spænding, jeg imødeså resultatet af min henvendelse til jer, og jeg må sige, at jeg blev glædelig overrasket i år. Selv om alle naturligvis ikke har svaret, synes jeg, at $\frac{2}{3}$ var flot. Tak for jeres hilsen. Det kvikker op, kan I tro. – Fra Dronninglund fortæller Esther, at hun og hendes mand for ca. et år siden forpagtede ejendommen derhjemme. Det går fint, selv om der ikke har været tid til ferie og lignende. Hanne er nu næsten 3 år. – I år er det lykkedes at få en hilsen direkte fra Anna i USA. Anna har i sommer været hjemme på ferie. Her er hilsenen: »Jeg underviser stadig i den græsk ortodokse skole. Er meget glad for at arbejde der, da det er en lille skole med kun 163 elever – så vi kender alle hinanden. Jeg underviser 5. klasse med kun 14 elever; det er pragtfuldt! Min mand, John, er holdt op med at læse teologi; efter at han var ude som hjælpepræst i 3 mdr. fandt han ud af, at han ikke egnede sig som præst. Han arbejder nu som revisor igen. Vi bor i en hyggelig lille lejlighed i Alexandria, kun 20. min. kørsel fra Washington. Vi drømmer dog om, i løbet af nogle år at komme til at bo i North Carolina i en lille by på landet.« En hilsen til alle »Musepigerne«. – Flere af pigerne har skiftet adresse og dermed også erhverv – deriblandt Ninna og hendes familie. De har købt et vaskeri og bor nu i Tjørring ved Herning. – »Her er alt ved det gamle,« skriver Anna fra Klovborg købmandshandel, »vi er så småt begyndt at tænke på julen, og de fleste indkøb er allerede gjort.« – Lillian går igen på seminariet i Esbjerg på sidste år efter at have holdt pause i $1\frac{1}{2}$ år på grund af Niels Christian. »Han er nu over 2 år og meget drillesyg,« skriver Lillian. »Knud er lige kommet til Esbjerg og har tegnet kontrakt på 1 år med marinens kutter, så det er vi glade for.« – Også Bodil hører med til de »flyttelystne«. Hun og Frank har forladt nordjydernes land og bor nu i Esbjerg i en hyggelig lille lejlighed. Arbejde har hun ikke tænkt på endnu, da det kun er et par uger siden, de er flyttet. Bodils forlovede, Henning, sejler med »Kronprinsesse Ingrid«, og de tænker på giftermål inden længe. – Nyhederne fra Ruth lyder: »Vi er flyttet til Ringsted igen, her befinder vi os alligevel bedst. Iver er blevet langturschauffør til Sverige, så Sussi og jeg er meget alene. Vi solgte gården til 1. juli og har så købt hus på Næstved Landevej, ca. 2 km fra Ringsted.« – Og så til Fyn. Her finder vi stadigvæk Ulla i Langsted. Ulla har lagt gymnastikken på hylden i sommer, da hun venter sit 3. barn til december. »Denne gang er det underordnet, hvad det bliver, da vi både har en dreng og en pige,« siger Ulla. – Hos Marie (Villadsen) er der sket familieforøgelse siden sidste år. Den 8. januar fik Marie en dreng, som er døbt Keld. Marie og hendes mand bor stadig hos Maries forældre. Erik skal snart op til svendeprøven som murer, så nu er de begyndt at se på grund til eget hus, som gerne skulle bygges næste år. – Om mig selv ingen store nyheder. I foråret fuldendte

jeg det etårige bankkursus, som optog det meste af min fritid sidste år. Så i vinter skal jeg rigtig tage revanche. Jeg er med til kursus i litteratur, går til gymnastik og har lige haft mine første timer i ridning, så min tid er fuldt optaget. Mange hilsener og mine bedste ønsker for jer alle i det kommende år. Else.

Kære kammerater 1959-60. Mange tak for brevene. Vi har i år fået svar på ca. halvdelen af de forespørgsler, vi sendte ud, men ser selvfølgelig gerne, at I svarer allesammen. Der er størst frafald hos det svage køn, men følgende har dog sendt os et par linier: Ellen er nu færdig på seminariet. Vi ønsker hjertelig tillykke. Hun opholder sig nu i hovedstaden, hvor hun er elev på Danmarks Højskole for Legemsøvelser. Ellen fik tildelt et scholarstipendium på 10.000 kr., og derfor valgte hun at tage dette år på højskolen i umiddelbar forlængelse af seminarietiden. – Endnu mere tillykke. Ellen bor på Emdrupborgkollegiet og håber at opleve lidt af stemningen fra de gode gamle DJI-dage. Foreløbig kan hun ikke overse mere træning end den, de får på højskolen, men hun lurer på et come back næste sæson – stadig som AGFer. – Jytte Falk er på kontor hos Dansk Gymnastik Forbund, og om aftenen går hun til jazzballet, og underviser selv i gymnastik. Jytte har mange forskellige hold, lige fra motionister til elitehold, så der er nok at se til. – I Hillerød går det stadig fint, skriver Jonna. Hun er stadig ansat ved Birkerød kommune. I vinter vil Jonna gå til gymnastik og på sykursus. Så der er nok at se til. – I år er der nyt fra Doris. Hun kom desværre ikke med til landsstævnet, da hun havde et dårligt fodled. Doris har ledet håndbold og gymnastik. Hun var desværre forhindret i at komme til elevmødet i sommer, men regner med at komme til vinter. – Tillykke med ringforlovelsen, Doris. – Ingrid ville også gerne have været til elevmødet i sommer, men da hun sammen med sin mand skulle til landsstævnet ugen efter, synes de, det blev for meget. Efter sommerferien har Ingrid skiftet arbejdsplads. Hun er nu på et lønningskontor i Ringsted. Hun er stadig en meget aktiv gymnast. Ringsted elitehold giver opvisning rundt omkring – også på Bornholm. Så hun har nok at se til. – I Solbjerg venter Inger Margrete og Finn en lykkelig begivenhed i dec. måned. Alt går stille og roligt i deres hyggelige hjem. – Inger M. skal have fri 2½ måned efter fødslen. Derefter fortsætter hun på hospitalet. – »Kis« og Holger bor nu i et hus i Barrit, da Holger er lærer på Barrit skole, ca. 300 elever. – »Kis« har travlt med hus og have. – Ridning bliver der også tid til. Hun har også været hjemme at passe »Pøt Mølle« en uges tid, medens hendes forældre var på ferie. Om Holger: »Har bestået lærereksamen (tillykke – red.) og taget 3. og sidste kursus i sløjd på Askov. Er klasselærer i 4. klasse og har endvidere fra 2.-6. klasse i sang og gymnastik. Skal desuden i nær fremtid overtage korsang på skolen. Sport: Kun de timer jeg har på skolen, men til næste år . . .« – Tillykke med den nye Fiat 1100R. – Bent Rasmussen: »Er igen avanceret en klasse, nu 3. Er blevet for-

lovet (tillykke – red.) – 4. klasse – har så travlt som aldrig før med rådsarbejde, lektier m. m. plus hende. Sport, det sædvanlige gymnastik og boldspil på sem.« – Niels Undall: »Her går det fint. Jeg er færdig med min handelsuddannelse og er fortsat her i Hornslet. Med sporten går det fint. Jeg træner et junior- og et ynglingehold i fodbold. Sidste år blev det til en finaleplads om jyllandsmesterskabet for juniorer, og i år er vi også godt på vej dertil.« – Ib Pilegård: »Af nyt i 1966: – blev gift i august. Min viv er dekoratør, så man må da håbe, det kan pynte lidt på helhedsindtrykket . . . – bor stadig i Esbjerg og er på BT's Esbjerg-redaktion . . . – og på baggrund heraf bliver der ikke tid til fodbold, i den sidste tid kun sekundafodbold . . .« – Hans Marrebæk: »Her er ikke sket så meget siden sidst, men vi har det godt, og det er jo meget værd. Jeg fik 2 andenpladser ved de danske mesterskaber i roning, et pænt resultat synes jeg selv (det synes vi også, tillykke med det – red.) Har lige været i Norge til rostævne, og fik medalje nr. 30.« – Peter Østengård: »Der er sket en forfærdelig masse det sidste års tid. Blev gift i august (tillykke – red.) og bor nu på landet i et dejligt nyopført hus. Er forresten blevet lærer (mer' tillykke – red.), og har et job der tegner lyst og lovende. På skolen er der 450 elever og 20 lærere.« – Vagn Mattson: »Min kone og jeg har købt hus i Fredsted, have m. v., optager nu fritiden, dog spiller jeg stadig fodbold i KFUM, og i vinter skal vi prøve at gøre come back i håndbold, da vi har ligget stille i 2 vintre.« – Tage Benjaminsen: »Blev færdig med soldatertjenesten den 1. september. Har siden været vikar i Ballerup, men fra 1. nov. skal jeg virke på idrætsskolen i Vejle.« – Vagn Pedersen: »Er stadig i Rødekro, hvor vi har det fint. Har spillet lidt håndbold i sommer og håber at få tid til lidt gymnastik til vinter.« – Martin Sørensen: »Her i Viborg går det udmærket. Er stadigvæk ved J.T.A.S. og er glad for det. Min kone er holdt op med at arbejde, da vi venter en arving først i det nye år.« – Arne Jørgensen: »Er afgået i nåde men uden pension som veltjent sergent ved artilleriet i Aarhus. Er indtrådt i den hellige ægtestand (tillykke – red.) og er nu i Kalundborg, hvor både min kone og jeg har haft stilling siden sommerferien. Jeg er igen begyndt at spille håndbold og starter muligvis med atletik til næste år.« – Sidste år fik vi brev fra Rich efter, at vort manuskript var afsendt til Vejle, men da vi heller ikke i år har fået svar rettidigt, plukker vi lidt ud fra sidste års brev. Rich skriver: »Jeg er nu ansat ved »The Charles Wright Academy« i Tacoma i staten Washington. Jeg er glad for at være her. Jeg underviser i biologi, og er træner i amerikansk fodbold og basketball. De bedste hilsener til jer alle fra min familie og jeg.« – Hos Åse og Miller går det stille og roligt. De nyder den lille pige, som lige er fyldt et år. – Åse går stadig hjemme og hygger om familien. Hun går til gymnastik og badminton i PI. Det er dejligt igen at være med til sport. »Miller« er for tiden afgivet til kriminalpolitiet i Kastrup. Han spiller håndbold og badminton flere gange om ugen. – Erik V.: Det sidste år har jeg haft et job i København, men det kniber lidt med at

vænne sig til storbyen igen, efter de 5 år i Århus, så jeg tænker så småt på at vende tilbage til »det mørke fastland« igen, hvis ellers jeg kan finde noget at rive i derovre. Fodboldstøvelne er lagt på hylden og i stedet for er jeg begyndt at spille badminton i PI. – Endnu en gang tak for brevene og på gensyn til vinterlevmødet. Et lykkebringende nytår ønskes I alle. Mange hilsener fra Åse og Erik V.

Sommeren 1960. Ja, det var jo første gang, jeg skulle skrive til jer, og jeg var naturligvis meget spændt på hvor mange, der gav lyd fra sig, men det blev desværre kun til 4, selvom det var 4 dejlige breve, taber man lysten til at skrive mange flere, når man ikke hører noget igen, (*husk det til næste år*). Først er der Annelise, hun er, efter hvad jeg kan forstå, blevet landmandskone, de har nok at lave, da de selv passer bedriften, og tilmed har de en datter, Susanne, på 9 mdr. – Anna Andersen melder alt godt, hun er stadigvæk skrap til håndbolden og er begyndt på vinterturneringen. – Hos Birgit V. i Varde er familien nu blevet til 4. Birgit har en dejlig mand og 2 ønskebørn, Sonja, der er 3 år, fik en lille bror i maj måned »Claus«, og de er alle sunde og raske, kort sagt de har det glimrende. – Tove Hansson (f. Ulrick) skriver: »Jeg blev i 64 teknisk assistent, gift i april 65 – med Per – Bogholder på Andels-Svineslagteriet i Kolding – 17. okt. 65 fik vi en søn Lars – så sig ikke jeg ikke har nået noget på kort tid! ! Tove har lagt gymnastikken på hylden til fordel for porcelænsmaling, desuden strikker Tove i lange baner. Tove beder mig efterlyse vandrebogen og synes det er skrap, man kun har haft den 1 gang i løbet af 6 år, hvad jeg giver hende ret i, jeg håber dette hjælper. – Jeg selv befinder mig godt her i Hvirring, vi har alle tiders lille Annette på 1½ år, så der er ikke meget tid tilovers, derfor leder jeg ikke gymnastik i år, men går med på ungpigeholdet 1 gang om ugen og vi går også til dans 1 aften om ugen, desuden er der jo meget med kaffe-komsammen, det er jo en lille landsby, vi bor i. Til slut tak til de 4 og så vil jeg ønske alle en rigtig glædelig jul samt et godt nytår. Ingrid V. NB. Lige en hilsen fra Bitten, den kom i sidste øjeblik; Bitten har også forøget familien, det blev en datter, de har det alle godt.

Vinteren 60–61. Kære alle! Mange tak for brevene, som jeg har modtaget fra jer. Det har været spændende at komme hjem hver dag og se, om der skulle ligge nogle konvolutter. Dyngen har været noget mindre i år, fordi I er blevet delt i to grupper. Jeg håber, at Margrethe har haft lige så stort held med sin halvdel, som jeg med min, men til sagen: Kirsten er stadig ved skolen i Taars, men er kommet på »koneskema«. Grunden er sikkert, at hun den 17. august forøgede familien med en søn. »Maven« har dog ikke generet hende mere, end at hun i sommer deltog i landsstævnet som leder for Vendsyssels gymnastikhold. Familien har åbenbart besluttet sig til at blive i Taars foreløbig, for der er også blevet købt hus. Vinterens program: Et damehold. – Ruth har også

kendt min adresse i år. Hun har skiftet bopæl og slår sine folder i Herning. Hun syr endnu, men »Asani« er blevet skiftet ud med »Eibi«. – Jette arbejder stadig for SAS. Hvor meget man arbejder i det foretagende, ved jeg ikke, for oktober, november og december sidste år stod på orlov i New York, Florida, Panama, Colombia og Californien. For at det ikke skal være lyv, skal de samme måneder i år tilbringes i Los Angeles. Hvordan? – spørger I- Jo, orlov selvfølgelig! Efter Jettes brev at dømme, skal der dog vist slides ret hårdt for at skrabe så lang en ferie sammen. Hvis en af de herrer er interesseret i en partner, han ikke vil se for tit, er Jette stadig frank og fri. Adressen fås hos undertegnede. – Nete befinder sig endnu ca. midt på Sjælland, men har søgt en plads på Island. Ventetiden, inden svaret indfinder sig, bliver brugt til at sælge lidt giftstoffer og sy gardiner i lange baner. – Karen er saneringsmoden i det inderste af København!! Sammen med familien er hun flyttet fra Albertslund til en lejlighed med WC på baggangen, 2 gasapparater i køkkenet og kakkelovn i stuerne. Før de overhovedet kunne være i lejligheden, knoklede de med maling, tapet, loftshvidt, brædder, cement og ikke mindst sæbe og vand. Idrætten er lagt på hylden. Karen mener, hun får motion nok bag klapvognen og ser i øvrigt frem til den dag, da de igen befinder sig i Jylland. – Hold så fast! Anne-Lise er kommet så langt, at hun er ved at synes helt godt om jyderne! Hun har nået en del det sidste år, idet hun har fået både mand, hus og barn – sidstnævnte en dejlig knægt. Hendes mand – det er stadig den samme – er færdig med at læse om to år. Selv om Liss' program er hårdt, vil hun ikke svigte gymnastikken. Der er nogle deller, der trænger til at blive fordelt. – Tove er stadig på Grønland, hvor hun og hendes mand synes at være faldet godt til. Tove har den vidunderlige evne at kunne se de lyse sider, men trods laks og rensdyr i dybfryseren og et interessant arbejde ved Grønlandsfly, tror jeg alligevel, hun savner de hjemlige græsgange lidt. Hun tilbragte en måneds koneferie i Danmark i foråret. – Selv bor jeg stadig i Hasseris og arbejder på samme skole på den anden side af fjorden. Mit skema lyder på 36 timer, så hjemmearbejdet taget i betragtning, synes jeg selv, jeg har nok. I foråret tog jeg svømmelærereksamen og har da også både gymnastik og svømning på skolen. Mogens er stadig på Døveskolen og skal til at have en del arbejde på den tilhørende kostafdeling, så det er ikke så meget vi ser til hinanden. Vi har endnu ikke lagt os nogle børn til, så vi kan jo komme og gå, som vi vil. Sommerferien brugte vi til at gøre Østrig og Schweiz usikker. Til sidst vil jeg ønske jer alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår. Mange hilsner Inge-Lise.

Kære 60-61. Her er vi igen! – Veloplagte og næsten fuldstændige os selv. Undertegnede dog med en 1/2 danskvand foran sig. Men ellers har jeg det meget godt. Det samme må siges om de følgende: Først til Knud Bjaldby, Slots Bjergby, Slagelse. Har købt gård, blev gift for 1 1/2 år siden. Spiller lidt håndbold og skulle skynde sig til tandlæge. – Fra Per

Thyssen, den orm! lyder det: har været hjemme på farmen, men nu på Landbohøjskolen (i hvert fald i 4 år) og er i øvrigt blevet gift og har skam også formået at føre slægten videre med en lille søn. En rigtig Per Thyssen! – Om Carl Møller kan følgende siges: går stadigvæk rundt på Shellraffineriet i Fredericia. Kom ellers hjem fra Israel et par dage før jul (Sv. Åge, Bent og jeg havde ham med i kibutz). Af sport: deltog som tilskuer i landsstævnet. – Næste person! Sidst jeg så Jørn Hjort var i Kastrup Lufthavn. Han med en kuffert i hånden. Jeg med 20 børn. Var på vej til Spanien. Nul sport. Årsag, dårlig ryg. – Hubert sagde følgende i telefonen: Har det fortsat godt. Snart færdig som husbygningsingeniør. – Om Karl Johan, som jeg nød til elevmødet, kan jeg med glæde oplyse: er blevet noget så stor og flot. Og stadigvæk ivrig keeper i Horsens. – Fra Sædding pr. Esbjerg følgende nyheds-oversigt. »Elin og jeg trives godt. Har en lille datter – 1½ år. Jeg selv stortrives på byens skole: 1100–1200 elever, 42 klasser, 46 lærere. Hilsener til alle. Bent Jepsen.« – Og så springer vi sangeren, Henning Rand over; thi jeg har højst set et billede af ham på bagsiden af Politiken (dog ikke under »At tænke sig . . .«), og vi går videre til Steen Otto, Slesvigvej 7, Silkeborg. Er stadigvæk en træmand, skal videreuddannes. Har kone, barn og hund. – Dernæst om en travl mand, nemlig Sv. Åge. Har åh, åhh så travlt men vist nok hovedsagligt i Herning. Hils i øvrigt lige Hanne! Er immervæk chauffør. – Om Johannes. Var sidste år på Cypren; atter som frivillig soldat. Nu vist nok igen træt af at være herhjemme. Uforlovet: » . . . vips; og så er de lige pludselig væk.« – Kaj Påske er elektriker. Spiller fodbold og håndbold. – Og så har Bent P. efter 7–8 års betænkningstid nok så dristigt besluttet sig til at læse til husbygningskonstruktør. Regner med at dumpe ved første prøve. Ellers er det jo så lang tid at sidde og læse: hele 2½ år. – Folmer har igen skrevet årets eneste brev. Alt ved det gamle i Ølholm. Er fortsat murerarbejdsmand. – Hjemme fra de grønne saftige enge skriver Poul: ved siden af at passe græsmarker, er jeg begyndt på lidt maskinstation. Kører lange ture i sin nye bil! Og spiller håndbold for Mesinge i Fynsserien plus leder juniorene og ynglinge. – Om Erik »Vasser«: søn nr. 2 på vej. Er ellers chauffør. – Og så er Kaj Thomsen vendt hjem fra Australien. Dé sorterede – og spiste – han appelsiner. Sparede sammen, og blev næsten nærig. Rejste så lidt rundt til Melbourne og Sydney. Og vendte endelig hjem her i forsommeren 66. – Planlægger for øjeblikket noget nyt. Noget rigtig skørt. Måske en ballontur over de fynske alper. – Angående Arne Thrane. Arbejder i Vejen hos Alfr. Thomsen (en broder til Sv. Åge Thomsen). Chauffør i ind- og udlandet. Omgås kvinder. Tillykke med hende. – Og så til Tages voldsomme brev. Kan godt gå med til at sidste års indlæg forsvandt, men en gang til så sender han både Royal Air Force, Force de France, CCCP, Rødgardisterne, Aksel Larsen, Hilmar Baunsgård og kong Konstantin efter os. – Dirigeret fra den juridiske afdeling på Københavns Universitet. Har i sommer været hos de smække piger ved Rivieraen. Sport: billard og

kortspil. – Fra Niels Due, Prinsens Livregiment, Viborg: gift d. 16. april. Efter 1. maj 67 på teknikum i Århus. – Efterhånden har Hans Skovridder fået en ganske læselig håndskrift. Lærer i Nyborg plus pigtrådsuitarist. Har fundet sig en dejlig pige i den blomstrende lyng. – Om mig selv: Var jo også i Israel. Plukkede æbler til vi fik diarré bare af at se derpå. Vendte hjem til Fredensborg for at fortælle de undrende børn om dromedaren. Dén og så storken er der nogle, der tror på endnu. Den første kommer de onde arabere og beduiner med; den sidste kommer de små børn med. Og for at fuldende det vanvittige: Storkeungen til storkemor, »Mor - hvor kommer de små storke fra . . . ?« – Men om mig: er her på det sidste blevet forlovet. Selv tak! Og har ellers besluttet mig til at læse til socialrådgiver, hvis der da kunne blive en lille plads til mig. Hermed slut. – Tak for jeres breve, drenge. Rart at se I var kvikke igen. Og til oplysning for uvidende: vi var 13 til elevmødet. Det var 2 gode dage. Men ellers siger jeg bare, god jul og et glædeligt nytår – med en pokkers bunke lyse timer til alle. Ove.

Kære alle. Her er mit lidt magre resultat. – Den første jeg hørte fra var Anne Sander Larsen; hun skriver: blev gift i foråret (til lykke fru Kouse) og er stadigvæk på Kommunehospitalet i Århus. Gymnastik bliver der ikke tid til. – Ingrid Thomsen: er immervæk på Esbjerg Seminariums aftenafdeling, er nået op i 4. klasse. Om vinteren spilles håndbold, ellers ivrig atletikpige. – Lisbeth skriver: befinder sig vel på Fyn, har travlt med at passe sin søn, Henrik på 2½, samt 4 andre børn, så gymnastik får hun nok af. Men er dog så ivrig, at hun også går om aftenen. Har altid bønner til kaffen, hvis nogen skulle trænge til et hvil. – Fra Erna T. Hun er fortsat i Viborg og befinder sig glimrende der. Har købt Anglia 64 til at smutte lidt rundt i landet med. Spiller håndbold med liv og sjæl. – Og til sidst Gitte Damkjær: bor stadigvæk i Århus. Familien består af far, mor og datter (ca. 1 år). Sidstnævnte kaldet Sine. – Og hvad mig selv angår er der ikke sket de store omvæltninger. Drengene bliver store og frække, så min tid går udemærket. Gymnastik en gang om ugen. Kig ind her i Odense, hvis jeres vej skulle falde forbi. Mange hilsner Margrethe.

Kære sommerpiger 1961. Allerførst tak fordi I er så mange, der har svaret på mine breve. – Mimi blev gift sidste år i november, og de har købt et gammelt bondehus i Ormslev ved Aarhus. Hun venter en baby midt i oktober. – Hanne Bjørn bor nu i Brønshøj. Hendes lille pige tager al hendes tid, så sporten er helt lagt på hylden. – Gerd Marie har nu været gift i 4 år og har 3 drenge. Gymnastikken bliver der ikke tid til, men hun regner med at begynde igen når drengene bliver lidt større. Hun ville meget gerne træffe pigerne fra 1961, men afstanden er så stor, skriver hun. Hun bor stadig i Kabelvåg. – Anna bor stadig i Vidstrup og foruden hun passer det daglige på gården, deltager hun i både håndbold og gymnastik. – Linda og Peter er flyttet til en større lejlighed i Esbjerg. Peter er ved at være færdig som soldat, og Linda

glæder sig til hun har ham hjemme igen. Iøvrigt venter de en baby til jul. Linda og vi andre få, der kommer til elevmøde, kunne godt tænke os at se nogle flere, så jeg håber, I gør alvor af det næste gang. – Inge-Lise er blevet svømmelærerinde, men ellers indskrænker sporten sig til de få timer, hun underviser i skolen. Hun og Mogens har i sommer været en tur i Østrig og Schweiz. Ellers ikke noget nyt fra Aalborg, skriver Inge-Lise. – Ellen Margrethe er blevet lærerinde, og hun er ansat ved Rask Mølle skole. Hun har kun to gymnastiktimer, så hun regner med at gå til frivillig gymnastik. Hun var i ferien med nogle studiekammerater på tur til Italien; en meget tiltrængt ferie, mener hun. – Aase Sem er på kontor i Sandefjord, men hun regner med at gifte sig ved juletid, og så flytter de til Bergen. Hun er ikke gymnastiklærerinde mere, men hun går selv til træning. – Kirsten Mikkelsen måtte jeg ringe til for at høre nyt. Hun var lige så frisk og glad, som vi kender hende fra skolen, og hun var så lykkelig og tilfreds. Hun er gift og bor i Tistrup. Hun fik en lille pige midt i september. – Ulla har jeg også talt med i telefonen; hun bor stadig i Allesø og arbejder på Fyns Tidende i Odense. Hun leder et hold store piger i gymnastik og går selv til badminton. – Jeg går stadig til gymnastik og håndbold, og desuden har jeg et ungpigehold og et motionshold. Min ferie tilbragte jeg dels i Aarhus til Landsstævne og dels i Østrig i en lille hyggelig by i Tyrol. Anna var på ferie hos mig et par dage i sommer. Der er vist ikke mere nyt for denne gang, så jeg vil slutte med at sende alle de bedste hilsner og ønsket om et godt nytår. Karen J.

Sommeren 1961. Det var desværre ikke mange svar, jeg har modtaget i år. Jeg beder jer sende os eventuelle nye adresser, for det er kedeligt år efter år at vente forgæves efter livstegn fra jer. – Mona bor stadig i Arnborg og leder og dyrker håndbold, gymnastik og folkedans. Hun udeblev fra elevmødet grundet ferie i Tyskland. – Ingrid bor nu i Fangel sammene med sin mor. Hun søger arbejde i Nordjylland, så vi kan nok snart vente hendes besøg. Hun har endnu ikke anden partner end bilen. – Nanna og Helge er flyttet til Horsens, hvor Helge er pedel på en skole. Nanna arbejder nogle timer om ugen i forretning, så sammen med deres enegi inden for sporten, kan vi jo nok regne ud, at de sagtens kan få tiden til at gå. – Ruth med familie har købt hus i Højmark. Drengene er nu 14 mdr. og vokser godt til. I vinter skal Ruth lede gymnastik. – Aage er stadig i Godthaab på Grønland og regner med at »snuppe et år til«. Aase skriver, hun har det som blommen i et æg og er bidt af alt, hvad der har med Grønland at gøre – bortset fra sproget. Efter brevet kan jeg forstå på hende, hun må virkelig have det dejligt. – Jeg selv forøgede familien med en pige i januar måned, så jeg ved, hvad tiden skal gå med hele tiden. Ellers går alt ved det samme. Svigerfar fyldte 80 år i foråret, så da »vendte« vi huset. Glædelig jul og godt nytår. Kis.

Kære elever – vinteren 61–62. Nu er det vist på tide I tager jer lidt

sammen. 11 breve efter 30 henvendelser. Det er en ret stor spildprocent. Svend Lundberg er jo holdt op, så jeg har alle. Er der ikke én som vil tage halvdelen for mig? Over til nyhederne. Svend Jensen var den første jeg hørte fra. Han arbejder på maskinfabrik i Vejle, og lyder til at være godt tilfreds med tilværelsen. Han var i sommer på en Rhintur, hvor han morede sig vældig godt! ! – Mogens Ballegård er (som han selv siger det) »en lille, rar, glad borger i vort socialdemokratregerede monarki«. Han er desuden nyforlovet og skal begynde på Århus Teknikum efter at være blevet udlært maskinarbejder. – Grethe Bundgård skriver fra Gedved Seminarium, hvor også Kirsten og Karen Margrethe befinder sig. De er alle færdige til sommer. – Edel er for tiden hjemme i Daugbjerg. Hun tog i sommer handelseksamen, var derefter ansat på sagførerkontor, men da kontorlivet ikke tiltrak hende, søger hun nu noget andet. Hvad sporten angår spiller hun stadigvæk både udendørs- og indendørshåndbold. Desuden fortæller Edel, at Grethe Højgård endnu bor i København og desuden er nyforlovet. – Helen er sygemedhjælper på et plejehjem ved Århus, men regner med 1. januar at kunne påbegynde et kursus for sygemedhjælpere på Århus Kommunehospital. Gymnastikken er hun holdt helt op med, da arbejdet jo ofte medfører nattevagter. Helen fortæller også, at Karen Pedersen er blevet gift. Tillykke Karen! – Og her er én mere som vi må ønske tillykke! Grethe Christensen (nu Hansen) er nemlig også blevet gift. Efter hvad rygterne siger, skulle det være med en lille håndboldspiller fra Vejle. I efterårsferien skulle Grethe på studietur til England. Hun skriver ikke ganske nøje, hvad hun skal studere ? ? ? – Peter er der ikke sket noget med ud over, at han er blevet forlovet med »en af de her lyshårede«, som han så pænt udtrykker det. Kalkunfremstillingen går stadigvæk godt. Derimod er det ikke så godt med håndboldafdelingen i den lokale by. Peter mener, det måske er fordi, han har overtaget ledelsen ! ! – Karl Erik skriver fra Sdr. Omme, hvor han er ansat som tømmermester på »Statens arbejdshus«. I fritiden arbejder han på et hus, som snart skulle være klar til indflytning. Han spiller jævnlig fodbold. – Wenzel er på Fyn. Han var i sommer med til landsstævnet i Århus, hvor han traf Jørgen Olesen. Wenzel spiller endnu fodbold og går til gymnastik. – Også Harald er blevet gift – det er nu vist efterhånden længe siden – men far er han blevet fornylig. Selv om det er gået tilbage med sporten, spiller han endnu håndbold. – Jens underviser i gymnastik – to hold drenge. Desuden spiller han selv fodbold. Jeg synes, det er ganske godt gjort, efter at han i foråret kom så meget til skade, at han måtte være sengeliggende i 3 mdr., og endnu går til behandlinger. – Så er der ikke flere, som har skrevet, men jeg har hørt lidt »uden oms«. Inge skulle være blevet gift og har fået en datter. Tillykke ! ! Jens Erik har jeg lige snakket med. Han går på Hjørring Sem. og befinder sig godt ! ! Jeg kunne ikke få nærmere oplysninger. Han arbejdede på Jyllandsposten hele sommerferien, og fik tjent til en halvpart i en Fiat! Desuden fortalte Jens Erik at Niels Friis skulle være kommet hjem fra Canada

Jeg må indrømme, at jeg ikke har skrevet til ham, da jeg først troede han kom hjem til jul. Undskyld Niels! Om undertegnede er der ikke noget særligt. Jeg er jo stadigvæk sem.-elev. Forresten vil jeg sige, at jeg var lovlig undskyldt, da jeg ikke mødte til elevmødet i sommer. Jeg arbejdede på hotel hele ferien og havde ikke én fridag. Så vil jeg til sidst ønske god jul og sige på gensyn til vintermødet. Mon der ikke kunne møde lidt flere op ? ? Venlig hilsen fra Karen Mortensen.

Kære sommerpiger 62! Ja, så er der gået et år igen, det er desværre lidt sløjt med nyhederne denne gang, men tak til dem, der har svaret. – Annelise Vig var den første, der svarede mig, så jeg kan begynde med hende. Hun skriver, at hun slider i det for at tage studentereksamen på to år, derefter vil hun gerne på universitetet for at studere biokemi. Der er ikke tid til gymnastik, men skriver hun: »Ellers har jeg det godt, er hverken forlovet eller gift«. – Annie Piltoft har det også godt, hun er blevet gift, den 24. september. Tillykke! 1. november skal hun og hendes mand begynde som bestyrere på en gård nær Horsens, det glæder de sig til, og Annie håber på at komme til at gå til gymnastik der. – Så skal vi sige tillykke en gang til, denne gang til Bodil, de har fået en søn, som hedder Søren, han er 9 mdr nu. Bodil har været til elevmøde i sommer med både mand og barn, men der var ikke een; det var sløjt. Hun er i gang med gymnastikken igen, har et hold store piger, og går selv to gange om ugen. – Så er der nyt om Margot, hendes mor har været så sød at skrive til mig. Margot opholder sig i Paris som barneplejerske, der har hun været i et halvt år, og er meget glad for det. Før den tid har hun opholdt sig i Lugano og Rom, kun afbrudt af korte ophold herhjemme. Hun har oplevet en masse, så det er ikke så sært, at vi ikke har set eller hørt noget til hende. – Om Rie ved jeg kun, at hun har været på tre ugers ferie på Rhodos, for da fik jeg kort fra hende, men hun er sikkert som sædvanlig stærkt optaget. – Inga er flyttet her til Århus, hvor hun bestyrer en forretning for sin far. Det er hun glad for, men hun var dog ikke helt sikker på, at hun ikke stak af til udlandet igen en dag. Jeg har endnu ikke talt ret meget med hende, men det kommer nok. – Hvad angår mig selv, er der ikke sket de store nyheder. Jeg var med til landsstævnet her i sommer, men så ingen af jer, men det var måske fordi I ikke var der. Bagefter tog jeg til Tyrol, i ti dage, det var dejligt. Jeg er i gang med gymnastikken, sidste år var jeg med på repræsentationsholdet, det håber jeg at komme igen, nu får vi se. Til slut vil jeg opfordre så mange som muligt til at komme til sommer, da har vi 5 års jubilæum, skal det ikke fejres? På gensyn på »Den jyske«. Kirsten Luxhøj.

Kære piger 62. Det blev en meget lille stak breve, der i år dumpede ind af min brevsprække som svar på femten brevkort. Skylden er dels min egen, da jeg alt for sent fik brevkortene »postet«. Grunden finder I ud af, når I har læst dette lille indlæg. – Eva har i årets løb – jeg tror, det var i marts – forøget familien med en lille

pige. Hun er blevet døbt Ann Merete. – Fra Fritze har jeg fået et langt brev. Den 1. december 65 flyttede Fritze og hendes mand til Fåborg, hvor de købte et tømmer- og snedkerværksted. Indtil videre bor de i lejet hus, men til foråret håber de at kunne begynde at bygge selv. Fritze arbejder fem timer daglig på et bogbinderi; dog kan der blive tid til ferie. Turen gik i år til Spanien i 12 dage »En pragtfuld tur«, skriver Fritze. – Bente, som jo er sygeplejeelev, er for tiden på skole i Holbæk, men rejser 1. november til København, hvor hun skal være på Dr. Louises børnehospital i fire måneder. Sporten bliver det ikke til så meget med bortset fra roning. Også Bente har holdt ferie i Spanien i sommer, og hun er ikke mindre begejstret for det end Fritze. – Endelig kom der et brev fra Kirsten i København. Hun hedder nu Christensen til efternavn og fortæller, at hun har en lille vildbasse til dreng på 1½ og venter en pige (håber hun) til februar. Hun underviser 20 timer ugentlig på en skole i Frederiksberg kommune. Friaftenerne tilbringes hos Liss Burmester, og i maj måned var Kirsten med eliteholdet på en 12-dages tur til Israel. – Jeg selv har nået en masse i det forløbne år, men er dog stadigvæk på skolen i Klarup. Efternavnet er forandret til Dahl, og sidste mandag, den 10. oktober, fødte jeg en lille pige. Selvfølgelig verdens dejligste unge. Gymnastik og sport får lov at hvile og for tiden også skolearbejdet, da jeg har orlov i seks uger. Det var alt, hvad jeg kan fortælle i år. I ønskes alle et godt nytår! Karen Marie.

Kjære danske venner – vinteren 1962–63. Heller ikke i år kommer det en hilsen fra samtlige. Wenche og Ingunn har sviktet oss denne gang, likeledes Eva, men henne har dessverre ikke latt høre fra seg siden en marsdag i 1963. Til dere andre – hjertelig takk for koslige brev. Tro det eller ikke, 8. oktober giftet Anne og Per seg. Mange gratulasjoner fra oss alle! Sitat fra Annes brev: »Du må skrive og si til de andre at selv om jeg gifter meg, så går jeg ikke i hi. Min nye adresse er Anne Wang-Norderud, Gabelsgt. 47B VI etasje, Oslo, hvis noen føler ånden over seg.« Anne er fortsatt tannlegeass. og har gymn. partier 1 gang i uken. Ellers har hun operert foten siden sist (p.g.a. kollisjonskaden i fjor sommer). Men helt bra blir hverken foten, kneet, »trynet« eller magen, slutter »the colagirl« Anne. – Dersom noen har lyst til å stikke innom Hammergt. 18B Oslo er alle velkomne, for her bor John. Og (hold dere fast) med kone. Solveig og en sønn som bare var 1 uke gammel da jeg fikk brevet fra han 12. oktober. Tillykke begge to! Fængselskolen er gjennomgått og John er nå ansatt ved Ungdomsfengselet i Oslo. Sporten er det ikke blitt mye tid til, men i vinter drev han kondisjonsgymnastik med fangene. Så lærdommen fra D. J. I. kommer da til nytte. – I hovedstadens nærhet, Asker, arbeider Tove på Dikemark sykehus- arbeidstue med undervisning i vev. og søm. Hun har for alvor blitt bitt av turn-basillen og trener mere enn noen gang som medlem av »Bjart«s Elitegruppe. »Bjart«, vant forøvrigt N.M. under landsturnstevnet på Gjøvik i sommer, her var Tove med som reserve og flaggbærer. Ja, heng i

Tove, en dag ser vi deg nok på T.V. i apparat-turn.- Også i nærheten av Oslo, denne gang på Statens lærerskole i forming, på Blaker treffer vi Kåre. Dersom dette opptagelseåret går bra, har han 2 år igjen på skolebenken og da blir det den siste, forsikrer han. Liker seg godt, men lengter hjem til sin Karin, som går og venter hjemme i Måndalen. – Jeg har det bra, og alt går sin vante gang, skriver Tore. Han går forresten med planer om og ta seg jobb i Sverige. Ellers skriver han at over 50.000 mennesker kjørte med den nye skiheisen i vinter og flere blir det nok, når den er blitt enda mer kjent. Fra Kongsberg til Gryllefjord. – Gryllefjord ligger på øya Senja i Troms fylke. Så det bærer da sakte men sikkert sørover med Annelise. Som håndarb. og gymnastikk lærerinne ved folke og framhaldskolen her, trives hun godt. I vinter starter hun turngruppe for piker, samt et parti i husmorgymn. Så den frøkma ligger neimen ikke på latsiden. – Samme navn, adresse og arbeidsted for Briten, samt hennes 5 turnpartier. Slitsomt før de 5 tabellene er laget og prøvet synes hun, men alletiders når en først er i gang. Som aktiv turndame selv, var også Briten på Gjøvik i sommer, hvor hun og Tove vekslet gamle D. J. I. minner. – Bitte, som nå har en liten gutt på 1/2 år, har dagen fullt opptatt. Men får da tid til å lede 2 partier i dame og husmorgymnastik når Tom er lagt og pappa Jørn sitter barnevakt. »Også kaster jeg fortsatt håndball«, sier Bitte, da vi hadde en koslig prat over telefonen. – Så litt nytt fra »Skrenten«, som vårt nye hus heter. Taran og Petter vokser og trives og mannen har det bra (hører ingen klager iallefall). Og etterat jeg nå har fått leget en ryggskade, blir fritiden brukt til håndball og gymnastikk med piker 12–14 år. Vi sier da til slutt fra Norge. En riktig god jul og et godt nytt år til alle kjente! Mange hilsner fra Hanna.

Hilsen fra næsten alle danske vinterpiger 62-63. Atter sæson for »nyt – hvor tiden dog iler! Tak for alle jeres breve, det er alltid rart at høre fra jer, desværre mangler jeg svar fra: Lene, Bodil, Ingerlise, Gudrun, Elisabeth (Bente Mads' skriver, at hun d. 28. august blev gift), og Inger, men de kommer forhåbentlig alle til februar-mødet, mon ikke? – Bente Dahl er stadig bosat i Hjørring, hvor hun fortsat arbejder på Mødrehjælpen. Vibeke er nu en stor pige på 1³/₄ år – et rigtig lille livstykke! 2 gange ugentlig går Bente til gymnastik, men endnu har hun ikke set noget til Inger og Ruth. – Bente og Visti er nu bosat i Føvling (ligger midt mellem Esbjerg og Kolding), hvor Visti har fået ansættelse som lærer. Indtil 15. maj var Bente ansat som laborant ved Århus Universitet. Familien blev den 22. maj forøget med en lille rødhåret dame, der har fået det smukke navn Marianne (forhåbentlig har du ikke mig som forbillede, Bente?) men altså TIL LYKKE. – På »Ørumgård« går alt vel. Anders er nu godt 1 år og noget så fræk! Birgit og Ole har købt gård ved Juelsminde, men de bliver boende på »Ørumgård«. – Birgit V. er nu færdig som omsorgsassistent ved åndsvageforsorgen. Hun har været 1¹/₂ måned på Island, på turen derop traf hun Black og frue og i Thorshavn Egga. Også Frankrig har den unge dame besøgt – der er

nogle, der ka'. Birgit skriver, at hun endnu ikke er forlovet – med ring. – Grete læser på sidste år på sem. i Jelling, så der er noget at se til. Med gymnastikken ligger det lidt tungt, der kan altså ikke blive tid til mere end at læse og være husmor, synes Grete. – Et stort TIL LYKKE til årets brudepar: Grete Schütz og Jens Buch – det har I sørme gemt godt! De bor nu: Danmarksgade 75 st., Fredericia. Den 28. juni så junior dagens lys, han hedder Niels. Grethe bestod med fint resultat børnehavelærerindeeksamen, og fra november af er hun at finde i »alle tiders« børnehave i Fredericia. Vinteren tilbringes som enke, idet Jens skal på landbrugsskole. Desværre bliver der kun tid til at være aktiv gymnast i vinter. – Jette van Tricht, lyder det ikke fint? har arbejdet i politiministeriet i Haag, men nu er hun begyndt på Akademiet i Haag for fysioterapeuter, uddannelsen varer 3 år og 7 måneder, »Så vil tiden vise, om jeg nogensinde bliver færdig«, skriver Jette. Det går ellers fint hos Jette og Jan, de har nemlig fået rengøringskone (skulle du mon ikke osse ha' haft det på DJI?). – Lis Kruse underviser i gymnastik på Den Franske Skole i København. Fritiden går for det meste med at undervise i svømning henholdsvis i København og Hillerød. – Lis J. er stadig at finde i Grønlandsministeriet. Hun har ferieret i England, og nu går tiden med at indrette den nye lejlighed: Englandsvej 199A 2. th. København S. – Lise fortsætter sin uddannelse på dyreklinikken i Charlottenlund – et job som hun er »en hund« efter! 2 gange ugentlig spiller hun håndbold. – Ruth »græsser« i Hillerslev i Thy, »pragtfuldt at være ude – men grufuldt at tænke på at skulle læse videre efter jul«, skriver hun. Fritiden går med at lede et hold unge piger samt skrive til Bjarne, der er på sergentskole i Sønderborg. – TIL LYKKE til Ulla og Kim som den 4. januar fik en lille pige, hun hedder Jette og er en rigtig lille charmetrold, med masser af lysegule krøller. Familien befinder sig fortsat i Viborg. – Dette års sidste TIL LYKKE går til Tikøb, hvor Lillian og Henning blev gift den 1. oktober. Adressen er nu: fru Mathisen, Hovvej 10, Mørdrup pr. Espergærde. Trods husmodertitlen er Lillian stadig at finde i Hornbæk sparekasse, hun har nemlig fundet ud af, at det koster dyrt at bygge hus, hvilket de er begyndt på. Fritiden bruges bl. a. til fortsat at lede gymnastik i Tikøb. – Om mig selv dette: Den 14. januar fik jeg en lille dreng, som er blevet døbt Torben. Jeg havde 6 ugers orlov fra kontoret – dejligt at gå hjemme og »nusse« – men pligterne kaldte, så jeg befinder mig altså stadig på kontorstolen, mens Torben er i privat pleje i Helsingør. Hele sommeren er gået med at lægge have an, der er nok at se til i et nyt hus. Jeg har to hold gymnaster her i vinter plus, at jeg selv går med på et hold. Det var altså nyhederne for i år. Håber I møder flittigt til elevmødet i februar og ikke så sløjt som i sommer, hvor vi kun var en 8–9 stykker – det er sørme for dårligt – altså på gensyn til februar. God jul og mange hilsener, Marianne.

Kære venner 62-63. Der er atter gået et år, og vi kan snart med rette betegne os selv »gamle elever«. Det mærkes jo desværre også,

at interessen både for elevmøder og »Nyt fra gamle . . .« er dalende. Vi synes jo ellers, at vi var noget af et »superhold« med alle tiders sammenhold, lad os nu se at der var noget om det, når skolen kalder til vinterelevmøde. Nå, jeg skal fatte mig i korthed, så vi går til sagen. – Jens Jørgen er som sædvanlig flittig, når det gælder brevskrivning. Han startede efter sommerferien i første klasse på Herning Seminarium, og her har han det så godt som aldrig før. Deraf kan udledes, skriver han, at han hverken er gift eller forlovet – i det mindste ikke højforlovet, hvad han så kan mene med det. Derimod er han gået hen og blevet rigtig magelig, det eneste sportslige han kan mane sig op til, er en smule håndbold, men det er ikke med den samme gejst som i de gamle D.J.I.-dage. – Svend Erik fodrer stadig svinene på Rødkildegård, men om han kaster nogle af sine perler for dem, ved jeg ikke. Bortset fra en lille Spaniensrejse, har han ikke været ude for de store begivenheder. I fritiden dyrker han håndbold, dans og for ikke helt at svigte sin åndelige udvikling også lidt engelsk og dramatik. – Svend Storegård er ikke alene blevet udlært murer, han er også blevet gift. Og så har han gjort molbo af sig – som nordmændene ville have sagt. Han syntes ikke, det var det store sus at være murer, så han har forpagtet en gård på tres tønder land i Femmøller på Mols, nu vil han blot gerne se nogle D.J.I.ere på besøg. Både gymnastik og fodbold har naturligvis stadig hans store bevågenhed. – Ejgil og Karoline bor i Lem, hvor Ejgil er gået over i gartnerfaget. Også han er stadig flittig med gymnastik og boldspil og har det meste af fritiden besat som leder. – Andreas hjælper immervæk papa Jensen med den daglige drift på gården, men ind imellem tager han dog ud og arbejder lidt, bl. a. underviser han i gymnastik og idræt ved den lokale friskole. Ellers er Andreas jo en alsidig herre med både håndbold, fodbold, gymnastik og dilettant på programmet. – Bjarne Johansen har vist ikke andet end skak og håndbold i hovedet, han skriver i hvert fald ikke om andet. Han har også drevet lidt gymnastik, men da det kolliderede med skak-aftenen, måtte gymnastikken ud i mørket. – For Knud Lindholdt er alt stadig ved det gamle, men sommeren har budt på store oplevelser for hans vedkommende, nemlig landsstævnet i Århus og det nordiske folkedansstævne i Odense. Han leder gymnastik og har bl. a. et karlehold med 45, og så er han selv med på Åbenrås amthold. – Donner er blevet sjællænder for et halvt års tid, han er nemlig sendt på »græs« i Stenmagle mellem Holbæk og Sorø. Inden han drog afsted, nåede han dog at få ordnet sin nye lejlighed, der ligger så tæt ved seminariet, at han selv mener, at han egentlig lige så godt kunne blive hjemme. I Stenmagle er han klasselærer for en syvendeklasse, og det har han meget fornøjelse af – jeg gætter på, at eleverne heller ikke keder sig. – Energisk som han jo er, har han påtaget sig en masse gymnastikarbejde om aftenen, så lad os se til foråret, hvad der er tilbage af ham. – Jens Buch er hjemsendt fra militæret, og kort efter blev han og Grete Schütz (Buch) gift – hjertelig til lykke – siden har de fået sig en søn som ved

juletid skulle være omkring et halvt år, hvis jeg har regnet rigtigt – endnu engang til lykke – Grete er færdiguddannet som børnehavelærerinde og har arbejde i Fredericia, men derom har Marianne nok en længere ende at spinde. – Poul P. har været til landsstævne i sommer – »sikken en tur«, skriver han, »aldrig har jeg brugt så mange penge på så kort tid« – gad vidst hvad han har brugt dem til ??? Poul arbejder for tiden med udlægningen af en olieledning (6 km) i nærheden af Kalundborg. – Preben går og har det godt hjemme i Gundslev – så godt, at han helt glemmer tiden. Han har naturligvis al sin fritid besat med gymnastik, fodbold og håndbold, og en aften om ugen leverer han sin arbejdskraft til det frivillige halbyggeri i Nørre Alslev. Han slutter sit brev med en spag undskyldning (den dårlige samvittighed lyser langt væk) for, at han ikke var til elevmøde i sommer, men skriver så til gengæld, at han garanteret kommer til vintermødet. – Steen havde jeg faktisk afskrevet i år igen, for vi var ved at komme godt hen i oktober. Og så pludselig en aften, da jeg kom hjem fra gymnastik, sad han min-sandten og underholdt Solveig. Han var nærmest kommet for at fortælle mig, at man ikke skal sende ham breve, hvis han skal betale strafporto for at få dem. – Jeg havde sendt tryksag i en lukket konvolut og det ville det århusianske postvæsen altså ikke være med til. Nå – men så fik vi til gengæld et kærkomment besøg ud af det, og mundtlige referater er nu ekstra spændende. Steen er på græs i Ver-ninge på Fyn. Det er jo langt væk fra Ruth og Århus, så han har købt sig en lille 4 CV. I Ver-ninge har han så travlt med ungdomskole og ungdomsklub, at han slet ikke kan få tid til at barbere sig – man må jo gøre noget for at virke voksen. – Solveig og jeg har endelig fået os en lejlighed i Svendborg (NB Brogade 27), så nu har vi masser af plads til at have besøgende D.J.I.ere – i hvert fald så længe børneflokkene ikke er større (nr. 2 ventes til februar). Solveig syr på en lille systue, og skaffer derved midlerne til livets opretholdelse. Jeg selv går og har gode dage på seminariet, vi skal ikke ud på græs, så vi har masser af god tid til at nå, hvad vi skal i tredje klasse. På seminariet er jeg idrætsformand, men ellers indskrænker idrætten sig til herreholdene i Svendborg Gymnastikforening, som jeg har. Med disse få bemærkninger vil jeg slutte min beretning for i år, og optimistisk ønske alle en god jul og godt nytår. På gensyn til elevmødet – mange hilsner Solveig og Eigil L.

Kære sommerpiger 1963! Allerførst tak til I få, som svarede mig. Ja, det var desværre kun fire af de tretten, som jeg skrev til. Det er meget sløjt, synes jeg. Jeg håber, Inger har haft bedre held med sig. Vil I ikke godt se at stramme jer an til næste år og svare mig, så vi kan blive ved at bevare forbindelsen – i det mindste denne ene gang om året. I kan da ikke allerede have glemt den dejlige sommer på D.J.I. – En af de trofaste er Birgit Elnes, der nu har ændret navn til Bonefeld. Birgit blev gift i marts, og hun og hendes mand har overtaget Birgits hjem –

så sin adresse har hun ikke ændret. Birgit har ikke bedrevet noget særligt, skriver hun, men har nok at se til på gården. Tillykke Birgit. – Else Gundersen sidder stadig på sagførerkontor i Fjerritslev og er godt tilfreds med sit arbejde. Else skal have et hold til gymnastik i vinter og selv gå på et motionshold. Hun beder mig iøvrigt efterlyse »Loppen«. Hvor mon den befinder sig? – Den første, der svarede mig, var »Mus«. Hun blev færdig på børnehaveseminariet midt i juni og var derefter vikar i en børnehave i nogle uger. Herefter var »Mus« på sommerferie, hvilket foregik på »åben håndcykel« med telt bagpå. 1. november begynder »Mus« som børnehavesassistent i en ny børnehave i Frederikshavn. Sidste år var den eneste sport, »Mus« dyrkede, dans, men i år vil hun forbedre sig og gå til gymnastik, ligesom ridningen skal genoptages. (»Mus«, Else G.s hest har forresten fået et dejligt føl, skulle jeg fortælle dig). – I sidste øjeblik dumpede endnu et brev ind ad døren. Det var fra Anne Hemmingsen – dejligt at høre fra dig Anne, selv om det nemt kunne være gået sådan, at du ikke havde fået mit brev. Det var i hvert tilfælde længe undervejs. Anne arbejder indtil 1. november på Statshospitalet i Riisskov, og flytter herefter til Odder Sygehus for at blive færdig med sin uddannelse. Sidst i februar 67 er Anne færdiguddannet og er så »rigtig« sygeplejerske. Efter endt uddannelse vil Anne arbejde i et par måneder og derefter tage ud som rejseleder sommeren igennem. – Det kan da virkelig blive en oplevelse. Anne fortæller, at hun dør med at få tiden til at forslå. Hun syr, læser, studerer spansk, er begyndt at tage kørekort og går til gymnastik, så der er sandelig nok at se til. – Om mig selv er der ikke noget særligt at fortælle. Jeg er blevet forlovet – ja, det er nu snart længe siden – men arbejder stadig på kontor her i Aalborg. Min fritid går med at sy og læse. Desuden er jeg lige begyndt at gå til stoftryk – muligvis begynder jeg også på et samariterkursus. Til slut vil jeg ønske alle »Sommerpiger 1963« en rigtig glædelig jul samt et godt og lykkebringende nytår med håb om bedre resultat næste år. Mange hilsner, Bodil.

Kære kammerater fra vinteren 1963–64. I et forsøg på at fatte os i korthed springer vi lige ud i det og ønsker Lis Hansen hjertelig tillykke med brylluppet i sommer. Foruden den glædelige nyhed beretter Lis om en dejlig Englandsrejse, hun var på med sit liniehold i ferien. Lis hedder nu Bisgård og adressen i Silkeborg er den samme. – Der er sket noget andet glædeligt, og det er, at Karin har ladet høre fra sig. Hun har nu afsluttet sin uddannelse på Poul Petersens Institut, var derefter i Grækenland med et udvalgt hold fra PP., dernæst på et kursus på Medauskolen i Tyskland, tog så til Wien, hvor hun arbejdede som servitrice på et hotel, og nu underviser hun motionsdamer på et eller andet institut, vi kan desværre ikke læse, hvad hun skriver. – Inger-Margrethe beretter også om Grækenlandsturen. Hun skriver således! »Vi var 15 fra Poul P.; det hold jeg var med på til Wien sidste sommer, var der også udtaget fra, Signe var der også med et fint hold Vejle-piger, og

sidst men ikke mindst var der et hold mænd, deriblandt min forlovede (vi ønsker tillykke). Den første opvisning var bl. a. for kongeparret, den anden lavede vi på et amfiteater ved Athen, det lå på toppen af et bjerg. 3.500 tilskuere var, hvad der kunne være, resten måtte blive udenfor portene. Efter Grækenlandsturen var Inge-Margrethe til landstævne i Gjøvik i Norge, og tænk der løb hun på Aud-Berit, der bad hende hilse gamle kammerater fra D.J.I. Til slut får vi at vide, at Inge-Margrethe nu er blevet gymnastiklærerinde i Haslev med 35 ugentlige timer, så hun ligger just ikke på den lade side. – Lotte har genoptaget atletikundervisningen og underviser i vinter et hold puslinge 3–5 år. Hun er begyndt på Børnehaveseminariet i Århus og er vældig glad for det. – Lisbeth har foretaget sig en masse siden sidst. I foråret arbejdede hun i børnehave, og i sommerferien havde hun et job som børne- og dyrepasser i Zoologisk Have. Hun skriver selv, at hun syntes, det var pragtfuldt men også anstrengende, da hun også arbejdede i week-enderne. I øjeblikket passer hun en lille 10 mdrs. pige. Vedrørende gymnastik oplyser hun, at hun er begyndt at gå til jazz-ballet og er vældig glad for det. – Ida er på Bornholm som vikar på Rø skole. Det går vældig godt, især efter at hun har fået lært bornholmsk! Hun har været så heldig at komme til at bo hos en meget syngende og kaffedrikkende familie. For resten havde Ida alle tiders sommer. Efter at have tjent en masse penge som stuepige på Frederiksværk sygehus, var hun 14 dage i Italien, først en uge i Rom og derefter 8 dage i Sorrento på luksus hotel (de rige har mange glæder). – Gunhild slap vel igennem præp. på Odense seminarium og går nu i 1. kl. Seminariet tager en masse tid, så det ligger lidt sløjt med gymnastikken. De overflødige pund tabes dog ved folkedans fredag aften. Sommeren tilbragtes dels på cykelryg på Bornholm og dels på højskole i Norge. – Åse er atter vendt hjem til gamle Norge efter en længere udenlandsfærd. Som I vist husker, var Åse sidste år au-pair i England, og da den sidste opvask var tørret, påbegyndtes hjemrejsen, der gik gennem Frankrig fra le' Havre til Marseilles langs den franske riviera gennem Monte Carlo til Italien, videre gennem Østrig, Tyskland til »det dejlige Danmark« (citater) og til Danmarks centrum – Den Jyske Idrætsskole. Efter ferien begyndte Åse på seminariet i Tromsø, underviser ved siden af 60 piger i gymnastik. – Ulla sender mange hilsener til alle, hun bor stadig i Kolding, hvor hun bl. a. spiller for Gunner Henriksens gymnastikhold. – Lis Corlin bor stadig i Nykøbing F., hvor hun læser på sidste år og rigtigt slider i det. I sommer har Lis været i en koloni med 48 børn i alderen 7–14 år. Hendes bror skal begynde på D.J.I. den 3. november, så hun glæder sig rigtig til at høre nyheder. I denne måned rejser Lis på studierejse til Polen, det lyder vældig interessant. – Vibeke går nu i 2. klasse på seminariet i Esbjerg, hvor de har det vældig godt, ikke mindst nu hvor hun skal til at holde efterårsferie, og den skal hun tilbringe i Tyskland med et kor og orkester fra Esbjerg. Vibeke er også begyndt at tage svømmeundervisning og regner med at tage eksamen i svømning om et

år. Hun spiller også i vinter til gymnastik om aftenen ikke for fornøjelsens skyld men for pengene, to linier nede skriver Vibeke, at hun skal i biografen, er det biffen du spiller ind til? Eller du var måske inviteret? – Anni Holm er faldet så godt til i sit optiske firma, at hun har besluttet at blive der. Med gymnastikken går det ikke så godt i år, grunden er, at Anni har hjulpet sin fader om aftenen i forretningen, for nogle af deres damer er syge i længere tid. Anni er ellers så gal, så gal på alle, undtagen Vera og Birgit, de var nemlig de eneste 3 piger fra vores hold til sommerlevmødet. Det var jo også sløjt, skulle vi ikke alle møde op til foråret og hilse på dem? – Endnu en forlovelse og det er Birgit, der samtidig har fået et nyt stort værelse med køkken, hvor hun øver sig i madlavningens svære kunst. I sommer har Birgit været på bustur i Tyrol, hvor hun morede sig vældigt. Birgit er begyndt på motionsholdet i Vejle, og ved siden af går hun til moderne dans og maskinskrivning. Om dagen tager hun til Børkop apotek, hvor hun ikke har forgivet nogen endnu. – Grethe er færdig som børneforsorgspædagog til sommer. For tiden er hun i praktik på Egeby skolehjem, det ligger på det aller nordligste punkt af Fyn, ved noget der hedder Flyvesandet, så hun er meget langt ude, men der er masser af friske mennesker, skriver Grethe, og til januar skal hun tilbage til Jægerspris. Gymnastik og boldspil er der intet af i miles omkreds, så hun går og bliver stiv, men nu skal de til at starte deres eget gymnastikhold. – Birgitte går til boligindretning og til gymnastik på Bellahøj skole, sin uddannelse som sygeplejerske er hun færdig med til september, hvor hun så har planer om at tage til Grønland sammen med sin forlovede, Leif. Birgittes lille søster skal også begynde på Idrætsskolen til vinter, så hun glæder sig til at høre friske nyheder. – Vera har i sommer boet hjemme hos sine forældre, hvor hun har ledet et håndboldhold. Nu skal Vera på sygehuset og opereres for åreknuder, vi føler med dig. Vera er også skuffet over, at der ikke var flere til sommermødet, men vi håber på at tage revanche. Forlovet er Vera også blevet, en smule, det var pinesolens skyld. – Kirsten Marie leder 2 hold småpiger i vinter, hun har også selv fået en lille pige, hun går ikke med på holdet, for hun blev først døbt den dag, der var sommermøde. Kirsten Marie og hendes mand har også købt hus i Frøstrup, så hvis der er nogen, der kommer forbi, er de velkomne. – Jeg (Hanne) var lige ved at støde sammen med dig i sommer Åse, jeg var nemlig også ved den italienske riviera og franske og på samme tidspunkt som du. Efter 5 måneder som vikar på en københavnsk kommuneskole var en slappe af-ferie hårdt tiltrængt, så jeg var på en 14 dages tur til Italien og senere på sommeren på en lidt mere anstrengende, men ikke mindre spændende vandretur i Irland. Efter ferien er jeg så begyndt på mit 3. og sidste år på Zahles seminarium, så nu varer det ikke længe, før I ser mig med knude i nakken og pegepinden i hånden. – Jeg (Lis) har ikke oplevet halvt så meget i det forløbne år, som nogen af jer har nået, for det var dog fantastisk. Jeg er stadig ansat i SAS og har derfor haft en frirejse til

Rom i foråret, hvor jeg var i en lille uge, det var vældig interessant. Sommerferie har jeg først den 5. november, så håber jeg på også at komme lidt ud at rejse. Ellers har jeg fået en lille lejlighed på Amager, 2 værelser og køkken, det er jeg meget glad for. I vinter går jeg selv til gymnastik i D.K.G. hos Else Petersen, og til foråret skal jeg lede et gymnastikhold fra hele Frederiksborg Amt i anledning af 100 års jubilæum inden for kredsen, så hvis nogen af jer er her sidst i marts, ville jeg blive glad for at se jer. Vi vil slutte med at sige tak for alle de mange breve, vi har fået, det har som sædvanligt været vældigt fornøjeligt at læse om alle jeres oplevelser, kun kunne vi godt ønske, at endnu flere havde fulgt opfordringen til at sende en hilsen bl. a. ville vi gerne have hørt fra lidt flere af nordmændene, men alt skal være jer forladt, hvis I møder op til elevmødet i februar, vi er mange, der glæder sig til at hilse på jer. Derfor rigtig glædelig jul og et godt nytår ønskes til alle jer og til lærere og øvrige personale på D.J.I. Hanne og Lis. NB. Husk at melde adresseændring senest 1. september næste år.

Kære sommerpiger 1964. Tak for jeres breve, det luner så dejligt, når der bliver svaret. – Ingeborg slider stadig på Søsterhjemmet i Ullavål. Og efter dette år bærer hun titlen fysiokjemiker, og så går turen til Schweiz sammen med Jan Ivar, det må da blive vidunderligt. De blev forlovet i foråret. Ingeborg har spillet håndbold og tennis i sommer, men svigter gymnastikken. Lektierne tager det meste af hendes tid. Hun er begyndt at væve vægbilleder, det lyder spændende. – Fra Pejrup Skovgård på Fyn, kom der brev fra fru Kløberpris. Og så var det sandelig Birgit der er blevet gift med en farmer. Tillykke. Åh, det lyder skønt – en dejlig gård, hvor stuehuset lige er blevet fuldstændig moderniseret. Der er ellers nok at se til, med 70 tdr. land. Birgit måtte opgive sin stilling på flyvestationen i Karup, da hun blev meget syg i lang tid, det er da heldigvis overstået nu. – Vi bliver lidt på Fyn, og Kirsten Svensen fra Odense fortæller om sin pragtfulde tur til Grækenland. Kirsten var med Signes Elitehold fra Vejle til gymnastikopvisning dernede. Det var alle tiders oplevelse. Jeg ved, det varede meget længe før Signe skulle vaske højre hånd efter et græsk kongeligt håndtryk. Kirsten har købt ny bil, en folkevogn. Så er hun sandelig blevet lotte, og passer selvfølgelig stadig sit arbejde på tandklinikken. – Fra Esbjerg skriver Jette. Hun har stadig alle sin gymnastikpiger og damer, og så er hun blevet forlovet. Bente i Esbjerg er færdig som børnehavelærerinde, og hvor hun nyder det. Hun har selv en gruppe på 20 børn i 5–6 års alderen. Om aftenen er der så alle gymnasterne, hun tager sig af sammen med Jette. Preben er lige færdig som soldat, så Bente er glad. – Lissie er stadig på postkontoret i Nakskov, men 1. januar 1967 drager hun til København, men vil helst tilbage til Nakskov siger hun på forhånd. Lissi har spillet lidt tennis i sommer, og været på ferietur i Grækenland i 15 dage, hun har oplevet en masse, som nok ikke kommer

os ved. – Ruth Gjørup opholder sig for tiden i København, det er et led i uddannelsen som plejeelev. Ruth er godt på vej nu, hun har kun et år tilbage. – Tonie bor i Vordingborg og går i 2. klasse på seminariet. Hun har desværre lidt en del med det ene knæ og ligget på hospitalet i 3 uger. Det var jo en kedelig start på det nye skoleår. Menisken er fjernet og lægeattesten til skolen lyder på 0 gymnastik foreløbig. Det er slemt for Tonie at kikke på, når det drejer sig om sport. Hun har fysik og matematik som liniefag på seminariet. Uha. – Og lige nu, mens jeg sidder og skriver, får jeg at vide, at Hanne har fået en søn, masser af tillykke. Hanne er gift med sin Mogens og de bor i Glostrup. Hanne er snart færdig som fysioterapeut og venter ansættelse på Glostrup Amtssygehus. – Ruth Ladeland er jo laboratorieelev på Frederiksberg Hospital og kan også snart se frem til eksamen. Ruth og Hanne ser tit hinanden her i København og jeg slutter mig til selskabet om sommeren. Om vinteren er mine aftener besatte på danseskolen. Der er stor travlhed som sædvanlig, men jeg nyder det. Jeg blev forlovet sidste nytårsaften med min dansepartner. Og jeg har fået en hyggelig lille lejlighed i Kastrup. Mine forældre er nemlig flyttet til Møn. Jeg efterlyser stadig vandrebogen. Find den nu frem fra skuffen og send den videre. Hvis I har mistet adresserne så send bogen til mig eller til skolen. På glad gensyn til sommer i Vejle. Eva.

Kære piger 64. Så er det ved tiden, at vi skal høre lidt om hinanden. Denne gang bliver det desværre kun et lille bidrag. Det skyldes ikke manglende vilje fra min side, men derimod, at jeg kun fik svar fra 7 af jer! Har I da allerede glemt det dejlige ophold? Se nu at tage jer sammen næste gang! Og så allerførst et ramaskrig: Hvor er vandrebogen??? Vil synderen, der ligger inde med den, få den sendt videre i en fart. Der er nogle, der endnu ikke har haft den. Fy . . . – I Silkeborg er Lis optaget af sit arbejde, som hun endnu ikke har opgivet. Ved siden af skal mand og hus også passes, men en gang om ugen plejer hun figuren, først med en omgang gymnastik og dernæst lidt kaffeslabetes! Stoftryk får hun også tid til at dyrke. – Uden for Silkeborg, et sted på landet har Jette, hendes mand og lille Lykke lejet et hus, så de er allerede blevet en rigtig lille familie. Jettes mand – Helge – arbejder som serigraf inde i byen, og Jette tager sig af hjem og barn. Lykke er født den 29. juni og vejer allerede 13 pund. Alle er glade og tilfredse, dejligt at høre, ikke? – I Herning koncentrerer Karen Elise sig mest om dansk og frikadellesløj, som hun har valgt som liniefag på seminariet. I sommer tjente hun rare penge ved slid og slæb i Blokhus, men har iøvrigt i sinde at lade gymnastikken hvile lidt i år til fordel for det mere åndelige arbejde! K. E. er hverken gift eller forlovet, men det går fint alligevel, som hun skriver. – Anne Grethe, stadig i København i De Gamles By, har ligesom Jette fået en dejlig lille pige, Susan – 21. juli 1966 – og bor nu med familien i Nr. Farimagsgade. Så af gode grunde må gymnastikken svigtes lidt i denne tid, hvor der er nok af blevask at se til i fritiden! – I det år, der er

gået, har Lise været på laborantkursus på Teknisk Institut her i Århus, og den 1. september blev hun færdig som laborant i elektronmikroskopi. Hvad sporten angår, er det stadig basketball og roning, der er i højsædet. I sidstnævnte sportsgren fejrede Lise sine første triumfer i Silkeborg i år. Det kræver en virkelig indsats at træne fem gange om ugen med skovtræning og deslige, så tankerne er af og til gået til Vejle. Måske rosporten bliver en farlig konkurrent til basketball. I øjeblikket befinder Lise sig i England på ferie, hvad der derefter skal ske, er endnu ikke afklaret. Måske et ophold i udlandet, tiden vil vise det. Lise har ikke planer om forlovelse eller giftermål, så det er ikke sådanne hindringer, der kan forpurre disse planer. – Nordpå, hvor tid er en mangelvare, har Jette Ras. bestået realeks. og læser nu til student på kursus. Fra 15. maj underviste hun i svømning, og i skoleferien var hun tilmed »direktør« i svømmebadet i Støvring. Samme steds underviser J. 26 timer i gymnastik og har desuden 10 timers konkurrencesvømning i N. Sundby. Utroligt! – Til slut til Sorø, Ankerhus, hvor Kisse er ved halvvejen af sin uddannelse og lige har overstået en masse eksaminer. I øvrigt er hun faldet så godt til, at hun slet ikke savner Århus mere. I sommer havde hun et lønnet job ved at træne håndbold på husholdningsskolen, der hører til seminariet. Men ellers bliver det vist ikke til så meget sport. I april var Kisse en tur i London, som bortset fra det rædsomme vejr tiltalte hende så meget, at hun har mod på at tage derover igen. – Også jeg er snart halvvejs med min uddannelse, og har kastet min kærlighed på formning og geografi. I efteråret har jeg undervist 7 timer om ugen i hjælpeklasser – uhyre interessant, men meget krævende. Sporten har hvilet en stund, men den kalder igen, særlig volleyballen. Ellers må jeg nok koncentrere mig om eksamen til sommer. Nu til slut mange hilsner til jer alle fra Karin.

Nyt fra vinterpigerne 1964–65. Først vil jeg takke jer, som har sendt mig hyggelige breve her til »Nyt fra gamle« – desværre er der 8, der ikke har svaret, men jeg håber til gengæld vi ses til elevmødet i februar! – Bente Grue var den hurtigste til at svare i år. Hun er stadig bankelev og har 1½ år igen. På grund af tvungen skolegang er der ikke tid til at lede gymnastik, hvad Bente er godt ked af. Men kørekort til scooter er der blevet tid til, så hvis vejret holder, kommer hun selv kørende til elevmødet. – Doris og Niels er flyttet til egen gård på Lolland. Kontorjobbet svigter Doris ikke, så der er mere end nok at se til – og dog – der skal altså være tid til at lede et hold unge piger i vinter. – Karin Vang vippede ude på Kattegat, da hun skrev til mig, hun skulle på ferie i Spanien. Uddannelsen som plejerske på Statshospitalet i Viborg er tilendebragt. – Så er der Karen fra Esbjerg, som nu prøver at dygtiggøre sig på det huslige felt i Wien, hvor hun skal være i et år. Hun befinder sig vel og har allerede set en masse af byen. Hun har også været med til at fejre årets vinhøst – der blev serveret øl i ¼ liter krus, så Karens glimrende humør blev ikke mindre! – Lise Budde er

nu trådt ind i ægteskabets hellige stand, det skete i februar måned – Held og lykke. Lise og Knud var heldige at få en 2 værelses lejlighed, hvor de har indrettet sig meget hyggeligt. Vi ønsker mere tillykke, for den 13. august fik de en søn på godt 7 pund, han skal hedde Jens. Foruden de hjemlige sysler og kontorarbejdet bliver der også tid til at lede et hold damer. – Så flyver tankerne til Nordjylland til Jytte Hansen, som stadig er i bagerforretning. Til november begynder hun som smørrebrødselev på »Langeliniepavillonen«. – Næste brev i bunken er fra »Sofus«, nå ja, altså Tove H., som har været altmulig-pige hjemme på gården siden maj. En mand fra Esbjerg manglede arbejdskraft til at kalke, og det gik Tove selvfølgelig også med til. 1. oktober begynder hun på Brørup sygehjem, hun vil nemlig være sygemedhjælper, trods uddannelsen bliver der dog tid til at lede et hold unge piger. – En lille hilsen fra Bodil P., som nu læser til børnehavelærerinde. – Gunver har meget travlt, for hun skal lede et ungpige- og et børnehold plus spille for et andet hold, og porcelænsmalingeren må jo heller ikke forsømmes, så fritiden bliver knap. – Vores lille Anne O. er den 1 september blevet færdig med sygeplejeskolen, som hun klarede fint, så nu går hun videre. På grund af arbejdet blev der ikke tid til at komme til elevmødet – forhåbentlig går det bedre til februarmødet. – Et stort tillykke til Lise og Axel, som er blevet ringforlovet. De har arbejdet hårdt i Axels soft-ice-forretning i Blokhus i sommer, men som Lise skriver, bagefter er det jo ikke så slemt. Lise skal lede et hold piger til vinter. – Tove K., som læser på Jelling sem., har det fint, fint. I sommer arbejdede hun på et pensionat for at tjene lidt håndører, men det er vist sidste gang, hun hopper på den. Også Tove skal lede unge piger i vinter. – Ingelise, som sidste år var i Israel, kom hjem i februar og begyndte derefter på et kontor, men en gammel rengørings syg harpe var skyld i, at hun kun blev der i 9 dage. Efter tiltrængt ferie til 1. marts begyndte hun på et andet kontor, hvor hun har holdt ud til 1. oktober. Vinteren byder på gymnastik, idet hun har to hold. – Gerda S. er 15. august begyndt som økonomaelev på amtssygehuset i Haderslev, et arbejde, hun er meget glad ved. Der er vældigt liv – næsten som på D.J.I.! – Kirsten D. O. er nu begyndt at læse til korrespondent i engelsk og tysk. Hun har fået en lille rød bil, som hun nu futter rundt i og skaber skræk og rædsel omkring sig. – Birgit Lise er stadig på D.H.L. i København, hvor hun bliver færdig til sommer. Hun skal lede 2 hold i K.K.G. – Så er der Birthe P., som jeg snakker med af og til, hun er stadig på kommunekontoret, men har desuden travlt med atletik- og gymnastikundervisning. – Jette Stenbo er også blevet ringforlovet – Til Lykke – Jette og Bruno har i sommer haft travlt med hakke, skovl og spade, for de bygger hus, men der bliver dog tid til at lede et enkelt hold piger. – Til slut en lille hilsen fra undertegnede. Som de fleste sikkert ved, fik jeg en søn den 7. maj, så jeg går nu hjemme og pusler om ham. To gange ugentlig har jeg en lille pige på 1½ år i pleje. 3 hold gymnaster skal jeg i vinter prøve at beskæftige, så inden man får set sig om, er

det atter forår. Med ønsket om en glædelig jul siger jeg hermed på gensyn til elevmødet i februar. Inge.

Hei igjen allesammen. Takk for sist og hyggelig elevmøte, håper vi sess neste sommer, og da kunne det være hyggelig om flere av oss kunne komme fra. Den jeg hørte først fra var Alf, og han går nå siste året i Gøteborg. Han har forresten en hilsen til dere alle fra Christen. Ha det godt så lenge Alf. – Så var det Solveig. Hun er for tiden hos en gullsmed, men tid til litt turn ved siden av blir det jo. Også har hun jo Øyvind da, . . . Fra Solveig hører jeg, at Berit har giftet seg, og leser du dette Berit, så ønsker vi deg lykke til. – Fra Signe fikk jeg et langt, koselig brev. Hun er nå gymnastikklærerinne ved den skolen, hun selv var elev, og trives utmerket ved det. Hun spiller også vollyball og klubben ble nr. 7 i NM. Gratulerer. – Ann har sluttet på sykepleiskolen, da et oppholdt på psykiatrisk avd. ble for mye for henne, men har istedet begynt på 1-årig sekretærlinje. Ann har forlovet seg med en som heter Arnfinn, og vi gratulerer deg alle. – Også fikk jeg brev fra Tyskland, og hvem andre var brevet fra enn Kirsten. Hun skal bli fysioterapeut og det tar 3 år. Lykke til Kirsten. – Karin er gymnastikklærerinne og om kvelden instruerer hun håndball og gymnastikk. Hun hadde forresten besøk av Lise og Eivind her i høst. De bodde hos henne i en hel uke. – Fra Tove og Vigdis har jeg ingenting hørt, men heller ikke Berit. Synd dere allerede nå faller fra. – Selv får jeg også tid til litt gymnastikk. Jeg er instruktør i en klubb og går selv til gymnastikk 3 kvelder i uken. Fra jul håper jeg å komme inn ved Barneverns skolen, som er 2-årig. Dere får ha det godt så lenge alle sammen og godt nyttår ønskes dere alle fra Eva.

Sommerpiger 1965. Allerførst mange tusinde tak for alle jeres dejlige breve, det var virkelig helt rart at se, hvordan det strømmede ind. Ialt har jeg hørt fra 23, og vil starte alfabetisk. – Sonja: Som vi jo alle ved, var Sonja en smut i Paris; det havde været alle tiders tur, og som sluttede af med 8 dages ferie ved rivieraen med familien. Nu bor hun i København indtil 31. juli 1967 og slår sine folder på Rigshospitalet som sygehjælper, hun indrømmer, at det har været så som så med sporten, men går nu til gymnastik i Søborg. – Dorte: Efter at have været i huset i Taulov kom Dorte på Uubberup Højskole og bestod sin eksamen her og arbejder nu på Tønder sygehus på kirurgisk mandsafdeling, og det er med at have benene på nakken, da der er 30–35 patienter. Hendes arbejdstid falder meget forskellig, så hun kan ikke rigtig gå op i gymnastikken. Først om et års tid skal hun på skolebænken igen. – Kirstine: Kirstine blev gift med sin Kresten den 2. april, og Ellen, Ingrid og Grethe var med til brylluppet. De har en gård på Mors, et skønt sted midt i Limfjorden. Hvis nogle skulle få lyst til at kigge ind hedder Kirstine nu Søndergård, Sindbjerg pr. Redsted. Det var ellers meningen, at Kirstine skulle have været med til landsstævnet og havde også trænet flittigt, men samme lørdag skulle hendes bror giftes. Nu skal hun

i gang med at lede 2 pigehold, plus at hun selv går til gymnastik på 2 hold, så gymnastik er der nok af, men det er dejligt. – Britt: »Britter« er flyttet til Oslo og bor nu på Nordnorske Student Hjem (130 gutter, 30 jenter). Hun er begyndt at lære fransk, hvad skal det ikke ende med, det tager dog ikke hele hendes tid, for 2 gange om ugen spiller hun håndbold i Nordstrand, der netop er startet med indendørsturneringen og håber naturligvis på at vinde – men kan de andet med sådant et talent som Britt på holdet? Hun bruger meget med penge, det tror pokker, når der ligger et øludsalg i samme hus, men for at rette økonomien lidt op, tager hun nogle gymnastiktimer på en skole i nærheden. Ellers kan jeg oplyse, at hun er den samme Britt, ugift og uforlovet, undtagen at hun vejer 6,5 kg mindre end i Vejle, altså: Rigtig hyggelig. – Ellen: Ellen har det godt og har været med til både Kirstines og Grethes bryllupper, allertidens fester, skriver hun. Hun er ellers i fuld gang med at lede gymnastik i Hurup, et ungpigehold på ca. 40. Hun havde en vidunderlig oplevelse ved landsstævnet i Århus både som gymnast og fanebærer. Hendes profession er stadigvæk teknisk tegner. – Vigdis: Vigdis opholder sig hjemme i Narvik (Du gamle Narvik by) og arbejder i svømmehallen som badebetjent og livredder. Hun har næsten fået svømmehud mellem hænder og fødder. Foruden har hun 70 piger i alderen 8–10 år i gymnastik og 4 topgymnaster. Endog håndboldtræning holder hun på med, man kan da sige, at hun har noget at se til. Iøvrigt meddeler hun, at der kom sne i Narvik sidst i september. – Anita: Anita bor i Risskov, er om dagen på kontor, og om aftenen står der gymnastik på programmet. De er 2 ledere om ca. 100 gymnaster. I sommer havde hun 45 piger til atletik, som alle bestod. Det må siges at være flot. Anita flytter nok hjem til nytår, men tør ikke bo på gården alene, derfor lejer hun 2 værelser ud, og så bliver der larm i gaden. Samtidig med at hun flytter hjem, bliver der ca. 45 km til arbejde, derfor skal hun have bil. (Fornuftigt, jeg kan kun råde dig til at købe Folkevogn). Er ikke blevet forlovet, når nogen spørger, siger hun bare »ikke tid«. – Anna Grete: Fra Anna Grete kan jeg meddele, at hun stadig er i live. Efter opholdet på DJI fik hun arbejde på Højer Børnehjem og har tænkt på at videreudanne sig inden for børneforsorgen. Hun begyndte straks med at lede gymnastik og håndbold, og da hun var kommet allerbedst i gang, fik hun blindtarmsbetændelse, så sommersæsonen gik i stykker for hende. – Lis: I Klovvborg står alt vel til. Lis har 7 gymnastiktimer og 9 håndgerningstimer. Hver tirsdag går hun på kursus på Silkeborg Seminarium for at dygtiggøre sig i både atletik og gymnastik. Igen i år skal Lis og mand til Norge på vinterferie, og hun slutter af med at sende en hilsen til alle fra manden i huset. – Sonny: Sonny er begyndt pr. 1. oktober på sidste år hos Lis Burmeister, i stedet for om aftenen er det nu om formiddagen. I juli måned var hun 3 uger på skole i England. Da hun kom hjem, var hun udsalgsassistent i Magasin du Nord og senere i Messens forsendelse. Mærkeligt jeg ikke har stødt på Sonny nogen sinde, skønt vi bor 2 huse fra hinanden. – Gerda og

Gurli: Som vi alle ved, var Gerda og Gurli på Odense sygehus sidste vinter. 1. maj rejste de begge til København og begyndte på Nørre hospital som sygehjælpere. De synes, der er dejligt i Kongens by, og at kunne gøre noget for de handicappede. De går hverken til håndbold eller gymnastik, da de har mange aftenvagter, men skriver, at de får også motion nok ved at spurte rundt som »bækkensvinger«. – Kirsten i Esbjerg har nok at rive i med 3 hold fra 8–14 år og med at finde øvelser til dem, Svend er ved at få gymnastik på hjernen, men det er han vandt med. Foruden går hun selv til gymnastik 2 gange om ugen. De er ved at bygge hus og håber at kunne flytte ind lige efter jul. Hun har været på weekendkursus på Den Jyske, programmet var så hårdt, at hun næsten ikke kunne gå i 3 dage, men meget belærende. – Birgit: Det var da godt at Birgit fik ryddet op i sin skuffe og fandt mit kort tidsnok til at kunne sende en hilsen. Birgit er blevet gift med en landmand og de har en gård uden for Hjørring. De har fået en lille pige, som hedder Anette, alletiders lille trolld. Til vinter skal hun til at lede småpiger i gymnastik, det skal blive helt spændende at komme i gang igen. – Ingrid: »Mor Danmark« er økonoma på Salling Ungdomsskole, har travlt, men kan lide det. Sidste vinter havde hun 2 hold i gymnastik, 1 hold unge piger og 1 hold småpiger og hjemme på skolen havde hun 50 piger til spring. Hun troede, dette skulle tage livet af hende, men det gik meget fint til opvisningen. Hun var også med til landsstævnet i Århus, derfra tog hun med Sterns busrejser til 14 dages ferie i Østrig. Nu til sommer er der igen kommet elever på skolen, og hun har taget et ekstra nap ind imellem, bl. a. at skulle sylte, henkoge og fryse bær ned. Til slut skriver »vor Mor«, at alt går vel, og at alle er velkomne til at kigge ind. – Vibeke: »Vibber« har det pragtfuldt, er blevet gift og hedder nu Zielke til efternavn. De har fået en dejlig lejlighed på Martin Vahlsvej 10 og har en søn på 5 uger, da dette blev skrevet. I sin fritid læser hun til korrespondent. – Annie: Sidste gang jeg skrev noget om Annie, var hun i huset, men rejste derfra 1. maj for at komme på højskole i Ryslinge på Fyn i 3 måneder. Her skulle hun forsøge at lære fysik og kemi. Hun er helt vild med højskoler, for 1. august rejste hun på Sygeplejehøjskolen, hvor hun nu slider bravt i det med anatomi og kemiske formler. Her bliver hun til jul og prøver på at tage optagelsesprøven til Slagelse Centralsygehus. Hun skriver, at hvis nogle af os skulle blive syge i Slagelse, skal hun nok passe og pleje os godt. Tak! Forresten kalder Annie sig slank, hun har tabt så meget at hun selv er blevet tilfreds. – Else Brigsted: I 1. klasse på Silkeborg Seminarium har Else sat sig på skolebænken efter et slidsomt år i præp. klassen. Foruden seminarieidrætten spiller hun håndbold og har også prøvet at være dommer ved et par kampe i sommer. Det meste af sommerferien arbejdede hun på et hotel i England. – Grethe: Fra Grethe fik jeg et »vimmerflot« kort med the Beatles på. Tak. Grethe er gift med Anton og har en gård på 45 tdr. land i det sydlige Jylland. De har nok at slide i, men hun fik da tid til at komme til landsstævnet. Hun har fuldkom-

men holdt op med at spille håndbold og går derfor 100 pct. ind for gymnastikken. – Ingelise: »Ingelaisa« er stadig i forretning, som hun er meget glad for, dog vil hun gerne i gang med at læse til barneplejerske, men det kommer måske også. Desværre kom hun ikke til elevmødet i sommer, da hendes og Pierres ferie faldt netop på det tidspunkt. De holdt ferie i Løkken. (Hvad er lykke?). I håndboldturneringen blev de andensidst og rykkede ned med et brag. Hun har været livredder i år, hver lørdag-søndag og om aftenerne, men kun som afløser, da hun skulle passe forretningen. – Lone og Gitte: Trunte og Gitte går på Poul Petersens institut, endog i samme klasse. To af tre aftener er Trunte livredder ved Janstrup Seminarium, for at tjene til lidt lomme-penge. Hele sommeren var hun leder af skolesvømningen i Tårnbæk badeanstalt. – Ester: Ester er også flyttet til Staden, nærmere Bagsværd og er ansat i Vime. I sin fritid dyrker hun atletik og gymnastik og er ellers helt på toppen. – Så kommer turen til mig selv: Jeg er stadig ansat i banken på Nørrebro og er meget glad for at være der. Mandag, onsdag og fredag fra kl. 17–19 har jeg trænerjobbet i svømmeklubben Triton. Onsdag og fredag fra kl. 20–21 spiller jeg håndbold i CIK og næsten hver søndag spiller vi kampe. I øjeblikket ligger vi på 2. pladsen i turneringen. Sidste vinter da »Strit« boede i København gik jeg til gymnastik hos hende hver tirsdag, det var helt på toppen. Jeg vil slutte med det, som I næsten allesammen har gjort: Vi ses til elevmødet næste år. Ikke? RINGO.

Vinteren 65–66. »Sjoske« (Søren Pape) moser rundt på Århus Akademi som en små hest, og håber at blive en lærd mand inden for de næste to år. Tid til megen sport har han ikke, men gør sig dog hæderlige anstrengelser i at træne et drengehold i fodbold. Han har fået en fin ny scooter. H.ÆLP. – Peter er en lille flittig »præp« på Jonstrup Seminarium, hvor han startede den 22. august. Tid til idræt er der næsten ikke, for seminariet tager al hans tid. Stakkels fyr. – Jens Bukh har, siden vi forlod DJI, arbejdet på en maskinstation i Sønderjylland, hvor han har tjent mange penge. Så mange, at han har kunnet tage en tur til Spanien. Han farer rundt i hele Sønderjylland, og har derfor ikke tid til sport. – Anders arbejdede hjemme indtil den 4. juli. Da fik han nemlig foræret et nyt sæt tøj af kongen. Tillykke. Han regner med at gå i det i tre år. Han ligger ved Mostved på Sjælland, ikke langt fra hvor Michael arbejder. – Hans Arne trives støt og roligt nede i Vamdrup. Han går på handelsskole i Kolding, og synes, der er mere end nok at lave. I sommer dømte han nogle håndboldkampe, regner også med at komme til det i vinter. Foruden det håber han at kunne afse tid til lidt badminton. – »Bulder« (Jørgen) går på Emdrupborg Seminarium i en klasse med 10 drenge og 25 piger. Hov-hov. I sommerferien tilbragte han en dejlig uge oppe hos »Mikkel«. Det står sløjt til med idrætten. Kun lidt tid til fodbold, og slet ingen til trænergerningen, men håber det kommer til næste år. – »Mikkel« udi ST. Brøndum arbejdede, indtil

1. november på fædrene ager, for at skaffe føde til alle os, der læser. Nu kører han mælkebil, men får dog tid til at »røjt« hønsene derhjemme. Hvad han laver i sin fritid? Ser og spiller alt det fodbold han overhovedet kan overkomme. – Selv går jeg på Jelling Seminarium, hvor jeg er på seminarieholdet i håndbold. Det er dog også alt, hvad jeg har tid til af idræt. Jeg skal hilse mange gange fra Henning og Gunnar. Til slut sendes I de bedste ønsker om et godt nytår. Forhåbentlig kommer I til elevmødet i vinter. Med hilsen, Asger.

Kære vinterhold. Fra Færøerne sender vi en hilsen med ønske inderst inde om, at der var kortere afstand, så vi kunne være oftere sammen. Hvor vi dog misunder de nye elever; alle de oplevelser, som ligger foran dem. Vi håber Blach får det hårdt, efter at han nu har oplevet det færøske »Vi har godt tid«, vi har god tid; han var ellers kommet godt med på noderne. Det var glædeligt, at nogle tog vores tilbud om at besøge os alvorligt; Inger og Leif besøgte Færøerne i juli, og først i august kom Flemming Blach med frue; jeg regner med, at de har fået et andet syn på forholdene; vi var meget glade for besøgene, og håber, at der vil blive flere; således at kontakten kan holdes ved lige. Alle de færøske elever har været aktive, siden de kom hjem, både som spillere og ikke mindst som dommere, og det er fremdeles en mangelvare på Færøerne (spørg Blach). Forbindelsen iblandt os færøske elever har været nogenlunde, dog tror jeg, at en forening af færøske elever kunne være en løsning; Regin, som har været godt spillende, var inviteret med som gæstespiller for en klub fra Fuglefjord, på Islandsturen og klarede sig udmærket. Kristina og Else har været på Norgesturen med deres gymnastikhold. Vi andre har holdt os til den hjemlige arne. Kære medelever 1965–66! Lad os holde kontakten ved lige og ikke glemme den dejlige tid, vi var sammen. Husk vi mødes allesammen i 1970 til sommermødet. Sverre.

Vinteren 65–66. Tak for sist alle sammen! Vi var vinterkurset i fra 1966, tilfradden fadderullanden, det var et hold, som det var virkelig mye – – i. Ja, så er vi alle igjen sprett rundt omkring i landet, hver med sitt arbeide og sine plikter, og med en masse minner om en deilig tid på D. J. I. Har fått brev fra de fleste, men savner et par stykker; hva enn grunnen måtte være, håper jeg, at de da vil komme med. Vestermøy har gjort lototrøning av seg. Har fått jobb som lærerinne på et lille sted i Lofoten, nærmere bestemt Skottnes, full dag med alle fag. Trives godt med sitt arbeide, selv om det i fritiden blir litt langsomt, da det på stedet ikke finnes så mange muligheter til forlystelser. Vil utpå høsten starte opp med et mosjonshold. Har fått hybel med innlagt vann, (ikke verst) men hvordan det var med andre sanitære forhold er uvist (håper ikke hun må løpe langt). – Arnfind ferierer fremdeles, rekreasjon eller? harde kurs på D.J.I. Søkte på en lærerinnejobb i Lofoten, men fikk den desverre ikke. Har hatt noen småjobber, men ikke noe fast. Små planer om å utdanne seg som fysioterapeut, skolen er toårig, det bli i alle fall ikke

allvor før til neste år. – Else-Marit, har det travlt. Arbeider på kontor, og trener i fritiden, 2 ganger i turnhallen. Oktober begynte hun på skiinstruktørkurs, for så til vinteren å undervise barn i skiskolene. Vil også prøve å ta svømmeinstruktørekamen og handelskrev. Håper å nå alt dette, for fra neste år vil hun bosette seg i England. Well, well. – Kirsti, har ikke latt høre fra seg, men via rykter går hun handelskolen hjemme i Kirkenes. Hun er uttatt til å spille på det nord-norske landsdelslaget i handball mot Nord-Sverige den 15. oktober i Narvik. Et årlig arrangement mellom de to landsdeler, som vekselvis arrangeres forskjellige steder i de to landsdeler. – Inger-Johanne (Toten) var for sent med sine ansøknings om gym. lærerinnejobb. Men da publikum på hjemstedet, stadig klaget over lokalavisens sene ankomst, tok Toten straks jobb som avisbud. Og med sin kondis, temperament- og moto »posten skal fram« er hun ute tidlig på morgningen, og forvisser seg om at stedets befolkning får avisen i rett tid. – Dita befinner seg for tiden i København (bor i nærheten av Carrit). Skal visnok være der i to år, som et ledd i sin videreutdanning i gym. og turn. Reste fra D.J.I. 14 dager før endt sommerkurs for å delta i et turnkurs som hjelpeinstruktør. – Jon-Birger har hatt det travlt i sommer, deltatt i forskjellige idrettskurser som hjelpeinstruktør. Daglig arbeider han i sin fars verksted, og har noen gym. timer på skolen. I januar skal han inn i militærtjeneste. – Einar samler fremdeles på frimerker. (frem med gamle brev). Etter endt vinterkurs har han vært på ferie ved Bjørnøya i 3 mdr. Nå arbeider han på et snekkerverksted i Oslo. Til neste år vil han igjen forsøke å komme inn på sløydlærerskolen (kom ikke inn i år). Sløyd og gym. er greitt å kombine som fag, da det er stort behov for specialutdannede. – Harald »James Bond«. Vært soldat i 4 mdr., men slapp resten p.g.a. jobb og videreutdanning. Jobber som gym. lærer på en ungdomsskole 28 timer pr. uke. Kvelderne tilbringer han som elev, håper å ta artium (studenteksamen) på 4 år. I sin øvrige fritid trener han, og som tillitsmann i skolelaget står han for alle idrettarrangement. Som den »lille« bypatriot han er, studerer han daglig fødsels-statistikk Bergen-Trondheim. Fra pålitelige kilder opplyses det, at Bergen leder med 3. – Ikke hørt noe fra Poul-Sverre, Magne og Arne, men rykterne forteller, at Poul-Sverre ikke kom inn på Statens Gymnastikkskole, beklagelig. Har vist planer om å gjøre svenske av seg. – Magne fikk som kjent arbeide i Holstebro, ved et bad, men om han enda jobber der er uvist. – Jeg har det bra, jobber på kontor. (Regner ud lønninger), neste år reiser vinterkurset til Mallorca). Fikk jobb som lærerinne på et lite sted i nærheten, men tok den ikke da det ikke er noen trenningsmuligheter. Har det ellers meget travlt, gym med et parti 2 ganger i uken, likså handball. Treffer forresten Kirste i Narvik. Søker på Statens Gym. skole neste år. Samtlige av oss hilser lærere, elever og alle andre som har tilknytning til skolen, og ønsker hver især lykke til i sitt arbeide. Håper så mange som mulig kommer til elevmøtet til sommer. Om vi møttes i Oslo, og reiste samlet, kunne vi sikkert ordne

gruppemoderesjon. Vel møtt! Riktig god jul, og godt nytt år. Inger-Johanne.

Kære allesammen. Ak, ja nu er også vi gået ind i rækken af gamle elever. Det er ikke altid lige nemt at forstå, at det ikke mere er os, der besidder skolen. Hvor var det dog 5 uforglemmelige måneder! Jeg vil gerne sige mange tak for alle de dejlige breve, jeg har fået, det er ualmindelig skønt at høre fra jer, især når man er sådan en nysgerrig sjæl som jeg, desværre har ikke alle skrevet, men så ses vi forhåbentlig alleammen til vinterelevmødet. Det er ikke nemt at finde ud af, hvor man skal begynde og ende, så jeg tager jer i alfabetisk orden, nemlig! Først Anne Vibeke, hun har været 5 måneder i huset i Norge. Hun var vældig begejstret for landet (det må glæde nordmændene). Bagefter var hun i huset i Horsens, og skal nu til at begynde på et apotek i byen. – Anni er i børnehave, altså som forpraktikant, i sin fritid spiller hun håndbold i V.I.F. og går til jazzgymnastik, og håber på at komme til at træne nogle juniorpiger i håndbold. – Connie har siden vi forlod skolen hjulpet til i sin moders forretning. Næste år skal hun ind til Poul P. – Elsebeth (sonne) har oplevet den store lykke at være ølsvinger på et hotel. Nu er hun begyndt på seminariet i Silkeborg, og der leder hun et ungdomshold til gymnastik. Hun skriver desuden, at hun ikke er blevet forlovet, ej heller gift. – Elsebeth (Thomsen) fortsatte som klinikassistent. Hun trænede til landsstævnet, men kom ikke med til opvisningen, da hun og Bodil tog på ferie i Italien på det tidspunkt, da landsstævnet blev afholdt. Foruden gymnastik spiller hun håndbold. – Gerda har været i huset i sommer, og skal til november på Engelsholm Håndarbejdsskole, det er et ophold, der varer 8 mdr. Hun har også spillet håndbold (selvfølgelig, hvad ellers?). – Inger (Engholm) skal sammen med Leif til at starte en forening, det bliver meget spændende, men der er da ingen tvivl om, at der kan komme noget godt ud af det. De har været sammen med Janne og Anni nede på skolen et smut. Inger (Engholm) arbejder på et renseri i Aalborg. Hun spiller håndbold og leder 2 pigehold, og var med til landsstævnet i sommer. – Janne er på kontor, og da hun har temmelig meget at lave på handelsskolen, har der ikke været megen tid til idræt, men hun håber at komme til gymnastik i vinter. Hun har dog i 3 måneder undervist på husholdningsskolen i Aarhus. – Kanne (Hjærdis) har været på kontor i sommer, og har nu meldt sig ind på et lægesekretærkursus til vinter, idrætten er der ikke blevet tid til, men hun har til gengæld haft meget travlt med at samle og invitere tropperne herovre. – Kyster har været i Spanien i sommer sammen med 10 andre unge danskere, hun skriver, at de tog meget på natklubber, det er ikke til at forestille sig, at hun interesserer sig for den slags, vel? – Lisbeth er stadig i den børnehave, hvor hun begyndte, da vi forlod skolen, hun er meget glad for at være der, og håber nu bare på at blive optaget på børnehavelærerindeseminariet i Århus til sommer. Hun har trænet nogle små håndboldpiger i sommer og går selv til gymnastik. Med romantikken (Laurits) gaar det godt. –

Marianne har helt helliget sig sin læsning på seminariet, så noget gymnastik bliver der ikke tid til, derimod bliver der vist lidt tid til overs til Michael engang mellem. – Sonja er i huset og leder om aftenen 3 gymnastikhold på henholdsvis 25, 30 og 45 mennesker Sikke et gapåmod. – Ulla (Sømand) har sejlet lige siden vi forlod skolen, men bliver nu for et kort stykke tid landkrabbe, da hun fra 4. oktober skal på telegrafistskole på Fanø. Hun har ellers set en masse i sommer, og har også været en tur på Færøerne, hvor hun hilste på flere af vore færinger. – Yvonne havde den store oplevelse at komme med på »Anni Sütther«s gymnastikhold til Grækenland, og var også med til landsstævnet. Til vinter skal hun lede 3 pighold, og i sin fritid er hun husassistent. – Så til sidst mig selv, jeg tog til København lige efter vi forlod skolen og er her stadig. Jeg savner Jylland *meget*, men hvad gør man ikke, Arne læser nemlig herovre, og om alt går vel, indgår vi den 3. december i det herrens år 1966 i den hellige ægtestand. Dog er der stadig tid til håndbold (det bør være en livsbetingelse), jeg spiller i USG og står på mål (lykke). Til slut vil vi, der har skrevet her, sende en hilsen til alle jer andre, med håbet om at vi snart ses igen. De kærligste hilsner og ønsker om et godt nytår. Else.

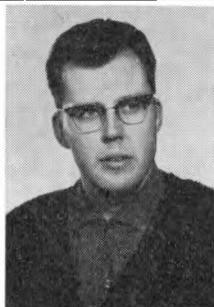
Sommerpiger 66. Vi lever i bedste velgående over hele linien. Solvij: går på Herning Seminarium og Gorm er stadigvæk tro – han har af hensyn til Solvejs morgensøvn foræret hende en bil. Anette Benjamin: går på Frederiksberg Seminarium, stadig uforlovet, der var jo forresten en lille fyr ved navn Hans fra Odense og hvis nu . . . – Anne Marie: går på T. H. Langs Seminarium i Silkeborg og trives udemærket, selvom det er svært at være så langt hjemmefra. »Men skidt«, siger Rie, »så stikker vi bare hjem midt i ugen. Hun er i øvrigt målkone på T. H. Langs hold. – Jytte: lever i sus og dus som »støvflytterske« hos direktør Tholstrup senior, og synes, det er vældig kægt. Med kærligheden er det vist så som så. – Lotte: underviser i gymnastik og anatomi (at tænke sig!!) men Magasin har hun endnu ikke svigtet helt. Lotte vil være børnehav lærerinde. – Trine: går på Herning Seminarium og nyder tilsyneladende livet. Hun er forelsket til op over begge ører . . . Stakkels offer,! – Friis: tjener store penge. Hun underviser på fysioterapeutskolen i Århus. – Ulla Fjaltring: kokkererer og underviser tillige i gymnastik på en højskole. – Lene: går på Ranum Seminarium og har endnu et fast greb om sin ketcher. Hvad lektier angår, TROR jeg nok hun slider i det. – Litrup: Hænger i bøgerne på børnehaveseminariet i Århus, Mogens hænger stadig på kroen! – Irene: går på Esbjerg seminarium. – Hanne Jensen: er smørebrødselev på Foldingbro kro, men der bliver stadig tid til overs for håndbold. – Tove: underviser formentlig på Oksbøl ungdomsskole, hvis ikke Per har fået hende overtalt til noget helt andet! – Kirsten: skæbnen ukendt – måske er hun emigreret til Færøerne!!! – Lis: går på Tistrup. Hvad Erik angår I dont' know. – Bib: er blevet fin på den. Hun spiser af sølv tallerkner

hos direktør Tholstrup junior, hvornår går hun mon over til guld? – Jette: går på Ribe Seminarium, og lever ganske udmærket uden russere og vægtløftere og lign. skabninger. – Herdis: er i kongens by i en boghandel og er sig selv!! – Janni: ligeledes i kongens by i huset, agter at blive husholdningslærerinde. – Ravnshøj: elsker mad! Opholder sig på Struer Husholdningsskole. – Mus: passer børn hos en københavnsk familie, men holder op hurtigst mulig, da det er et puklearbejde! – Line: Stadig flittig teknisk tegner, vil senere begynde en læreruddannelse. – Anne Mus: aftjener sin »værnepligt« i huset i Løgumkloster, vil være børnehavelærerinde! – Kis: Fotograferer stadig på livet løs, hvad ender det dog med? Mange hilsner fra Jette.

Elevenyt er redigeret af Flemming Blacke.

*En hilsen og ønsket om god jul
og godt nytår.*

INGE og FLEMMING BLACKE

Efterskrift 9. november 1966

Til en afsluttende orientering kan jeg meddele, at savnede breve eller artikler i årsskriftet kan skyldes udeblivelse eller overskridelse af aftalt tidsfrist. – Det er beklageligt, men sådan er det altså.

Herunder kan jeg oplyse, at fra årgang 64–65 har Flemming Black modtaget to elevnytbreve henholdsvis poststemplet 26. og 30. oktober, og fristen var såmænd den 18. samme måned.

Derfor

Desuden har jeg i dag modtaget en hilsen fra Henning Hansen, Jelling – vikar på Den Jyske fra januar til august. Han beder mig hilse vinteren 65–66 og sommeren 66. – Dette er hermed sket.

Og til sidst lige en forklaring på årsskriftets ændrede udseende: det har været umuligt for såvel den øvrige bestyrelse som undertegnede at fremskaffe den normale forsidekliche. Antagelig bortkommet hos bogtrykkeren. Men Uni Bartram har efter min opfattelse på ganske fortræffelig vis løst vort problem. Døm selv . . .

Venlig hilsen Ove Sørensen.

Generalforsamlingen 9. juli 1966

Formanden, Niels Peter Knudsen bød de fremmødte velkommen og gik derefter over til den egentlige generalforsamling. Til punkt 1 på dagsordenen.

1. *Valg af dirigent:* Det blev på formandens forslag, Niels Vasse Jensen, der konstaterede, at generalforsamlingen var lovlig indvarslet – og beslutningsdygtig.

2. *Formanden aflægger beretning:* I en omtale af vinter- og sommeropholdene kunne Niels Peter fortælle, at selv skolen 66–67 var fuldt besat og at 2. generation nu regelmæssigt dukker op på Den Jyske. – Angående ændringer i lærerpersonalet: gymnastiklærer, John Eiters 2 års orlov fra militæret slut, og Tage Benjamin, der jo er tidligere elev og tidligere vikar på Den Jyske Idrætsskole, fastansættes efter endt lærereksamen. Herunder kom Niels P. også ind på vinteren 65–66, hvor man især havde mærket savnet af fastansatte og tilstrækkelige mange lærere, og man havde måttet gennemgå mange forstyrrende timeomlægninger. – Derefter hørte generalforsamlingen om skolens forbedringer og fremtidsplaner –; under sidste punkt bl. a. om robassin, speciel idrætshal og ny elevfløj (med forslag om enkeltværelser; hertil tog generalforsamlingen enstemmigt afstand og ønskede de mere humane, opdragende og hyggelige dobbeltværelser). – Der vil også i samråd med Knud Nellemose ske en kunstudsmykning på skolen.

Niels P. Knudsen fortsatte så sin beretning med omtale af elevforeningens arbejde; om de 2 årlige elevmøder og om elevskriftet. Om elevskriftets fremtidige udgivere hersker der en del tvivl; thi der har været planer fremme om, at skolen vil udgive sit eget elevskrift – af forskellige grunde. Og hermed føres så til protokols, at generalforsamlingen gav bestyrelsen fuld bemyndigelse til at arbejde videre med denne sag, også hvis foreningen skal udgive sit eget elevskrift.

3. *Helge Steenkjær aflægger beretning fra skoleudvalget:* hvis medlemmer er Olaf Gamdrup, Dahl Engelbrechtsen og Helge. – Kom herunder også ind på problemet: manglende lærerboliger = manglende lærere.

4. *Kassereren aflægger regnskab,* der godkendes af generalforsamlingen.

5. *Valg af 2 bestyrelsesmedlemmer:* Genvalg af Preben Tornhøj og Niels P. Knudsen.

6. *Valg af suppleanter:* For valg Ria Andersen og Bent Rasmussen.

Genvalgt blev Ria. Bent R. ønskede sig fritaget; istedet blev Ib Knudsen valgt med stort flertal.

7. *Valg af revisor:* Genvalg af Erik Verner Pedersen.

8. *Forslag fra bestyrelsen* om ændring af lovens paragraf 7, der lyder således: Årsskriftet redigeres af forstanderen, og han er ansvarshavende redaktør. Nyt forslag: Årsskriftet redigeres af forstanderen eller et af bestyrelsens medlemmer, og vedkommende er samtidig ansvarshavende redaktør. – For det nye forslag: 60 ja-stemmer. 0 nej-stemmer.

9. *Valg af repræsentanter til »Nyt fra gamle elever«.* – Genvalg med en enkelt undtagelse.

10. *Eventuelt;* hvorunder der ikke var yderligere kommentarer.

Dirigenten takkede derefter for god ro og orden.

P. f. v.

Ove Sørensen.

Regnskab for »Den Jyske Idrætsskole«s elevforening fra 1. juli 1965 til 30. juni 1966

Indtægt:

Kassebeholdning pr. 1. juli 1965	1289,48 kr.
Indgået for årsskrifter	9571,70 kr.
Indvundne renter m. m.	206,29 kr.
	11067,47 kr.

Udgift:

Trykning af årsskrifter	7328,68 kr.
Porto m. m.	812,96 kr.
Udgifter ved elevmødet	150,00 kr.
Landselevforeningen	170,00 kr.
Blomster	15,00 kr.
Rejseudgifter	268,40 kr.
Kassebeholdning pr. 30. juni 1966	2322,43 kr.
	11067,47 kr.

Preben Tornhøj.

Undertegnede har d. d. revideret elevforeningens regnskab for 1965/66. Bilaget er i overensstemmelse med kassebogen. Kontant- giro- og bankbeholdningen på kr. 2322,43 er konstateret til stede.

København, den 5. juli 1966.
Erik V. Petersen.

Vejle den 9. juli 1966.
Knud Thomassen.

Nye medlemmer af elevforeningen

VINTEREN 1965–66

- 1949 Kristina Abrahamsen, Mortanstovnbrekka 4, Thorshavn, Færøerne
1950 Hanne Anderson, Stadionsvej 48, Odense V
1951 Veslemøy Andresen, Rødskogen, Sandefjord
1952 Else-Marit Bednar, Sørkedalsveien 39, Oslo 3
1953 Arnfried Bergerud, Nybråten, Askim
1954 Yvonne Drewsen, Søndervangen 28, Birkerød
1955 Oda Jacobsen, R. C. Effersøegøta, Thorshavn, Færøerne
1956 Annie Jensen, Vester Kongevej 61, Viby J
1957 Inger Enghold Jensen, Stautrup pr. Ormslev J.
1958 Inger Johanne Johansen, Melandsgt. 9, Hammerfest, Norge
1959 Ingrid Kanne, Degnemose Alle 19, Brønshøj, København
1960 Elle Kargo, Rude, Sjælland
1961 Kirsti Klausen, Chr. Ankers gt. 5, Kirkenæs, Norge
1962 Janne Hundevad Knudsen, Borum Østergårde pr. Mundelstrup
1963 Karin Kyster, Vestergårdsvej 37, Viby J
1964 Sonja Larsen, Løkkevej 29, Vrå, Vendsyssel
1965 Ulla Larsen, Tybrind pr. Ejby, Fyn
1966 Inger Lildal, Johan Skjoldborgsvej 2, Skalborg
1967 Bodil Overgård Madsen, Kørup mark pr. Kappendrup
1968 Marianne Meineche, Søndergade 23, Hundested
1969 Elsa Mortensen, Magnus Heinasongøta 22, Thorshavn, Færøerne
1970 Inger Johanne Myrdal, Nygård st. Gjøvik, Norge
1971 Lisbeth Løvschall Nielsen, Skæring pr. Hjortshøj
1972 Else Pedersen, c/o fru Dam, Dr. Abildgårdsalle 15, Kbhvn. V
1973 Connie Hamann Petersen, Borgm. Fischersvej 1, Kbh., Valby
1974 Elsebet Sonne Petersen, Fasanvej 31, Nykøbing Mors
1975 Inger Rasmussen, Funder Kirkeby pr. Funder st.
1976 Elise Marie Rasmussen, »Aatoftegård«, Sønderø Fyn
1977 Hanne Rasmussen, Funder Kirkeby pr. Funder st.
1978 Gerda Reinholdt, »Knuthenlund« pr. Stokkemarke, Lolland
1979 Anne Vibeke Schur, Søndergade 32, Horsens
1980 Rita Simonsen, Othilie Tonningsv. 18 B, Oslo 4, Norge
1981 Elsebeth Margit Thomsen, Bårdesø pr. Otterup, Fyn
1982 Irene Witthinrich, Dansk Skole, 2381, Steinfeldt, Sydslesvig

Adresser på mandlige elever – vinterskolen 1965–66

- 1983 Regin Arting, Heygsbrenjt 6, Thorshavn, Færøerne
1984 Carrit Evensen, Nørrebrogade 118, København N

- 1985 Jørgen Felskov, A. D. Jørgensensvej 12 st. København F
 1986 Peter Fuglsang, Parkhøjvej 2, Kgs. Lyngby
 1987 Arne Hamang, Stenholtsvei 6, Borgenhaugen, Sorpsborg, Norge
 1988 Hans Arne Hansen, Overgade 5, Vamdrup
 1989 Jon Birger Haug, Johannes Bruns gt., Verdal, Norge
 1990 Jens Schested Jensen, Hårup pr. Silkeborg
 1991 Dagbjartur Johansen, Klokkaragøta 28, Thorshavn, Færøerne
 1992 Olaf Johansen, Klokkaragøta 28, Thorshavn, Færøerne
 1993 Søren Kargård, Carlshøjvej 47, Kgs. Lyngby
 1994 Jens Kjærgård, Gadsbølle, Bred, Fyn
 1995 Asger Lind, Parkvænget 6, Kerteminde
 1996 Hans Anders Lützhøft, Tandrup pr. Bedsted, Thy
 1997 Einar Martinsen, Neverdal, N. Helgeland, Norge
 1998 Sverre Midjord, Tvøroyri, Færøerne
 1999 Evald Mikkelsen, St. Brøndum pr. Skørping
 2000 Erik Erwin Nielsen, Händelsvej 43, København SV
 2001 Arne Nørtoft, Oksenbjerre, Give
 2002 John Bjerregård Olsen, Toftegårds Plads 8, II, Kbh. Valby
 2003 Søren Pape, Alsvej 15, Risskov
 2004 Carl Persson, Landavegur 54, Thorshavn, Færøerne
 2005 Leif Pedersen, Stautrup pr. Ormslev
 2006 Klas Schmidt, Ahornvej 6, Frederiksværk
 2007 Michael Stokholm Sørensen, Vestervig Overgård, Vestervig
 2008 Magne Utne, Øystese, Hardanger, Norge
 2009 Harald Vigdal, Stuttvegen 3, Charlottenlund, Trondheim, Norge
 2010 Poul Sverre Østgård, Solveien 57, Norstrand, Oslo
 2011 Jens Bukh, Thorup pr. Solbjerg, Mors
 2012 Børge Nielsen, Rørkjærgade 57, Esbjerg
 2013 Ingrid Nørby Jensen, Heldumvej 26, Lemvig (årgang 59)

SOMMEREN 1966

- 2014 Solveig Ager, Egeris pr. Videbæk
 2015 Anne-Marie Christensen, Skibelundvej 13, Bjerringbro
 2016 Janni Rendbæk Christensen, Knudensvej 82, Frederikshavn
 2017 Tove Damm, Jernbanegade 8, Grindsted
 2018 Lene Damsgaard, Fjerritslev Avis, Fjerritslev
 2019 Lis Kirkegaard Jensen, Bredgade 13, Lem St.
 2020 Kirstine Langagergaard, Skræm pr. Fjerritslev
 2021 Jette Munk, Arnum teglværk, Arnum
 2022 Sigrid Smiseth, Ålvundeid, Nord-møre, Norge
 2023 Lise-Lotte Skov, Guresøvej 6, Risskov, Århus
 2024 Anette Sørensen, Agervang 3 I., Holbæk
 2025 Inger Birgitte Videbæk, »Fredheim« Vedbæk
 2026 Turid Karen Vinje, Nordovegen 14, Trondheim, Norge
 2027 Anette Benjaminsen, Ålekistevej 203, København – Vanløse

- 2028 Hanne Jensen, Herskind pr. Skovby, Østjylland
2029 Hanne Litrup, Finsengade 65, Århus N
2030 Kirsten Friis Madsen, Fåborggade 17 B, Århus C
2031 Inger Lykke Madsen, Århusvej 47, Viborg
2032 Karen Marke, Hareskovhvidevej 24-26, Lille Værløse
2033 Kirsten Ravnsbøj Nielsen, Stegård, Rødvig Stevns
2034 Herdis Petersen, »Nøjsomhed« Ramløse pr. Helsingø
2035 Ulla Pedersen, Stjernholm Fjaltring pr. Ramme
2036 Jytte Rasmussen, Valløesgade 2, Vejle
2037 Annemari Schlüter, Markledgade 24, Løgumkloster
2038 Kirsten Jensen, »Egelund«, Ganløse pr. Måløv Sj.

Indholdsfortegnelse

Forord	3
Svend Aage Thomsen in memoriam	5
På kursus i København	10
Kære gamle elever	13
En kommentar	15
Nyt fra »Den Jyske«	18
Et brev fra Mallorca	21
Sommerelevmødet 1966	23
Glimt fra danske gymnasters opvisningsturné i Grækenland sommeren 1966	28
Elevmøder 1967	30
Lidt om kultur	31
En hilsen fra formanden	33
Start en billigbogssamling	36
Elevnyt	42
Efterskrift 9. november 1966	80
Generalforsamlingen 9. juli 1966	81
Regnskab for »Den Jyske Idrætsskole«s elev- forening fra 1. juli 1965 til 30. juni 1966	83
Nye medlemmer af elevforeningen	84

RUD PALLESEN A/S HILLEBØD 14080